

A serene sunset scene over a body of water. The sun is low on the horizon, casting a golden glow across the sky and reflecting on the water's surface. The sky is filled with soft, glowing clouds. In the foreground, the dark silhouettes of tall reeds or grasses are visible, partially obscuring the view of the water. The overall mood is peaceful and contemplative.

HERBERT W. ARMSTRONG

Hvilken dag er den
kristne
Sabbaten?

Hvilken dag er den
kristne
Sabbaten?

AV HERBERT W. ARMSTRONG

Denne boka er ikke til salgs
Det er en gratis opplysningstjeneste
i offentlighetens interesse, utgitt
av Philadelphia Church of God

© 1962–2005, 2011 Philadelphia Church of God

Ettertrykk Forbudt

Trykket i De forente stater

Hvis ikke annet er nevnt, er bibelsitatene
fra Norsk Bibel A/S, 1988

Har det noen betydning HVILKE dager
vi holder—eller om vi holder dem?

Etablerer Bibelen SØNDAG som Herrens
dag? Ble Sabbaten bare gitt til det
jødiske folk—mens kristne blir pålagt å
holde SØNDAG som HERRENS DAG?

Innholdsfortegnelse

KAPITTEL EN: Men har det noen betydning?	1
KAPITTEL TO: Hvem skapte og etablerte Sabbaten?	12
KAPITTEL TRE: Gud—ikke Moses—ga Loven	25
KAPITTEL FIRE: En spesiell evig Pakt	36
KAPITTEL FEM: Hvilken dag for hedninge-kristne?	50
KAPITTEL SEKS: <i>Hvorfor</i> Israel og Juda ble gjort slaver?	58
KAPITTEL SJU: Er søndag nevnt i Det nye testamentet?	64
KAPITTEL ÅTTE: Den forbløffende sannheten om kristent fellesskap	77

1

Men har det noen betydning?

DE FLESTE BEKJENNENDE KRISTNE AKSEPTERER UTEN tvil *søndag* som Det nye testamentets Herrens dag. Muslimer holder fredag. Noen religioner holder ingen dag. Men det finnes de som insisterer på at sjuendedags-Sabbaten fortsatt er bindende. De påstår at hvis vi ikke holder den, er det en SYND—og straffen er evig DØD!

Det er en svært alvorlig påstand!

Det er få som tar det alvorlig—men det motbeviser eller fjerner ikke utfordringen. Har *DU* noen gang satt deg alvorlig inn i dette spørsmålet?

Hvis noen forteller meg at huset mitt brenner, vil jeg ikke le av ham og nekte å ta det alvorlig. Jeg vil undersøke saken, og **BLI SIKKER!** Hvis han tar feil, vil jeg i det minste *VITE* at huset mitt er trygt. For mange år siden lærte jeg at det kan være veldig farlig å skjødesløs *ANTA*, eller ta noe for gitt. Det er mye klokere og tryggere å *samle alle FAKTA*, og så ta en beslutning.

Og ens evige *LIV* er mye mer verdifullt enn ens hus.

Det er få som er klar over det i dag, men striden om Sabbaten kontra søndagen, *raste* i de tre første århundrene av den kristne æraen. Vold og blodsutgytelser tiltok. Millioner ble torturert og drept på grunn av dette spørsmålet.

HVEM HAR RETT?

Og, når alt kommer til alt, *har det noen betydning?*

TIDENE ENDRER SEG

For mange år siden måtte jeg se dette spørsmålet i øynene. Min hustru sa at hun hadde funnet i Bibelen, at kristne er forpliktet til å holde Sabbaten—fra solnedgang fredag til solnedgang lørdag. Jeg var sjokkert, sint. For meg var dette ren fanatisme. Jeg hadde argumenter—mange av dem!

”Kom ikke og fortell meg at alle disse kirkesamfunnene tar feil!” sa jeg i selvsikker indignasjon.

Jeg ble utfordret til å sette meg inn i spørsmålet—å SAMLE ALLE FAKTA! Jeg ble terget inn i et seriøst studium. Jeg kunne ikke ignorere spørsmålet. Jeg måtte *leve med* dette spørsmålet! Det hadde invadert hjemmet mitt!

Straks etter at dette spørsmålet var stilt, streifet også utallige andre spørsmål meg.

Må vi ikke justere religionen vår etter som *tidene endrer seg*? Var ikke Bibelen, når alt kommer til alt, ferdigskrevet for vel 1900 år siden? Vi lever i en annerledes verden i dag! Det er et argument. Likevel, står vi fritt i å resonnerer ut vår egen religion? Skal vi avsi dom i beslutningene om våre egne skjebner, i den endelige dommen? Kanskje det er bedre at vi finner ut SANNHETEN!

Noen vil spørre: ”Hvordan kan *denne* verden, slik den nå er organisert, holde sjuendedags-Sabbaten? Verden er innstilt på SØNDAG.”

Eller, ”forestill deg at du reiser på en passasjerdamper. Ville du forvente at de skulle stoppe maskinene og stoppe med å dampe fremover ved solnedgang fredag?”

”Hva med offentlige selskap i de store byene? Elektrisitet, vann, gass. Må politiavdelingene stenge og la de kriminelle ha en feriedag?”

”Forestill deg at nasjonen er i krig. Skulle styrkene våre stoppe å kjempe ved solnedgang fredag? Fienden ville kanskje ikke se på det på samme måten!”

”Men har ikke TIDSREGNINGA gått tapt? Hvordan kan vi vite om lørdag i dag, er den *samme* dagen i uka som den var ved

KUNNE DISSE STENGE PÅ SABBATEN? Mennesker undrer seg på: ”Hvordan kunne gigantiske offentlige selskap (øverst) bli 'stengt' for å korrespondere med en 'sjuende dag Sabbat'?” Nederst: New York Times Square. Kunne alle disse foretningene stenge—fredag kveld og lørdag, når de gjør mest forretninger?

skapelsen—eller i Moses dager? Har ikke den ukentlige syklusen blitt mikset opp siden skapelsen?” Også det spørsmålet vil bli besvart med BEVIS i dette heftet.

”Likevel,” kan en resonnere som konklusjon, ”har det egentlig noen betydning *HVILKEN* dag vi holder, eller *OM* vi holder den?”

Disse spørsmålene—og flere—*må bli besvart!* Og de vil bli, i dette heftet. Først av alt, i en verden der den etablerte, organisert kristenheten holder søndag, og hvor kanskje folk *flest* ikke holder noen dag som virkelig hellig på alvor, *HVORDAN KAN VI DA VITE?*

Finnes det noen *SUVEREN AUTORITET*, med makt over liv og død, og over vår evighet, med *MAKT* til å erklære og *TVINGE IGENNOM* det rette svaret?

Ved *HVILKEN AUTORITET* holder kristne søndag; muslimer, fredag; sabbathholdere, lørdag; og andre, ingen dag?

Finnes det noen *autoritet* for å holde fredag, eller søndag, eller lørdag? Det er i alle fall klart at ikke alle anerkjenner den *samme* autoriteten.

HVIS DET IKKE FINNES NOEN GUD!

La meg si det rett ut her og nå, at *hvis det ikke finnes noen Gud*—hvis jeg skulle se bort fra *GUD*—da kunne jeg ikke se hvordan det på noen som helst måte kunne ha noen betydning!

Det er ikke på noen måte jeg kan forestille meg hvordan et menneske, atskilt fra en *Suveren AUTORITET*, *HVORFOR* det ville ha noen betydning *hvilken* dag—eller *om* vi holdt den.

Men den Allmektige Skaperen *GUD* eksisterer! Det er lett å bevise eksistensen Hans. Gud er ettertrykkelig *I BILDET*, enten et menneske anerkjenner det faktumet eller ikke! Den store Gud har satt i bevegelse levende, ufravikelige, usynlige *LOVER* vedrørende selve dette spørsmålet. Den Gud og disse lovene *EKSISTERER*—de *LEVER*—de er *AKTIVE!* Og eksistensen deres, og aktiviteten deres, er ikke avhengige av at et menneske—eller hele menneskeheten—innser at de eksisterer.

Den Allmektige *GUD* har nøklene til liv og død! Det er Han som bestemmer skjebnen din! For all *EVIGHET!* Og det er grunnen til hvorfor det har noe betydning—for ditt velbefinnende nå, og for din evighet!

Så før alt annet må vi avgjøre en gang for alle, HVA, eller HVEM, er den SUVERENE AUTORITETEN som vi skal stå framfor på dommens dag. Forklarer en slik autoritet HVORFOR det har noen betydning—og hva konsekvensene for ulydighet eller forsømmelse er?

Visste du at det er et kirkesamfunn som påstår at de er den eneste ufeilbarlige autoriteten? Det påstår at Bibelen ”ikke er en tilstrekkelig guide til himmelen.” Det påstår, gjennom sine egne kirkeledere, at det, ved dets egen ufeilbarlige autoritet, erstattet Sabbaten med søndag.

Dette kirkesamfunnet bruker selve det faktumet at alle de som holder søndagen—noe som inkluderer hele den vestlige verden—har bøyd seg for dets diktat om å holde søndagen, som BEVIS på dets absolutte autoritet.

For en tid siden uttalte en kirkelig autoritet, at du kan lete igjennom Bibelen fra 1 Mosebok til Åpenbaringen, uten å finne en linje eller et vers som autoriserer å holde søndagen—at Bibelen påbyr å helligholde sjuendedags-Sabbaten - og at den eneste autoriteten for å holde søndagen er basert på menneskers forordninger.

Påstanden er at en uavbrutt rekke av kirkeledere, har *erstattet* autoriteten til Jesus Kristus. Dette vil kanskje overraske mange religiøse mennesker.

Det har blitt påstått at Kristus overdro Kirkens LEDERSTILLING til Peter og etterfølgerne hans. Med klare ord, at Kristus ”trakk Seg bukkende tilbake,” så å si—at menn styrer *i stedet* for Kristus, som OVERHODE for Kirken.

Men mange kirkegjengere aksepterer ikke denne ideen om ufeilbarlighet.

HVA er da SANNHETEN?

Har du noen gang stoppet opp for virkelig å BEVISE om GUD eksisterer? Kan du faktisk BEVISE, med ufeilbart og positivt BEVIS, at Gud er Skaper—at Han STYRER som den SUVERENE OG UFEILBARLIGE AUTORITETEN over hele skapelsen Sin—over hele universet?

Ja, *du kan bevise det*—hvis du ikke er uvillig til å akseptere SANNHETEN! Vi tilbyr deg dette beviset i det gratis heftet *Eksisterer Gud?*

Kan du også BEVISE at DEN HELLIGE BIBELEN er selve GUDS autoritative ORD—Hans inspirerte budskap og instruksjonsbok

til menneskene—den **ENESTE UFEILBARLIGE AUTORITETEN**, som menneskene skal bli **BEDØMT** etter?

Ja, *du kan bevise det også*, hvis du ikke nekter å akseptere **SANNHETEN!**

Jesus Kristus er **GRUNNLEGGGEREN** av Guds nytestamentlige Kirke.

NÅR BYGDE KRISTUS KIRKEN?

Men *når* grunnla, eller *startet*, egentlig Kristus Guds Kirke—mens Han fortsatt var et dødelig menneske, eller etter oppstandelsen Sin og himmelfarten?

Han bare forkynte **BUDSKAPET SITT—EVANGELIET SITT**—til disiplene Sine i løpet av Sitt dødelig liv som menneske! Men **GUDS KIRKE** ble grunnlagt—startet—på Pinsedagen år 31 e. Kr., **ETTER** at Kristus hadde blitt gjenoppvekket, herliggjort og steget opp til Guds trone i himmelen.

NÅR var det da at Kristus ble antatt å ha ”trukket Seg bukkende tilbake” som Kirkens Overhode, og overdro Kirkens lederskap til menn? Ikke etter at **KIRKEN** ble grunnlagt og i funksjon—*men før det var noen Kirke å overdra!*

Hvorfor er det da at kirkeledere vraker autoriteten til Skriften—og likevel prøver å **ETABLERE** sin egen autoritet *på den autoriteten de vraker og forneker*—ved å sitere Matteus 16:18?

Jesus hadde akkurat spurt disiplene Sine om hvem de trodde Han, **MENNESKE SØNNEN**, virkelig var. Og Peter hadde svart at Han var Kristus—eller den profeterte Messias—Sønnen til den levende **GUD**. Jesus hadde svart ham at det ikke var noe menneske som hadde åpenbart dette til ham, men at det hadde blitt åpenbart av Hans **FAR** i himmelen.

Deretter tilføyde Jesus: ”Jeg sier deg at du er Peter” (Det greskinspirerte, originale ordet, *Petros*, betyr en stein), ”og på denne klippe” (Det greskinspirerte originale ordet, *petra*, betyr en avsats eller hylle i et fjell eller en klippe) ”vil jeg bygge min menighet...” (Matteus 16:18).

Nå, siden det blir påstått at **STEINEN** som Kirken ble grunnlagt på viser til Peter—og ikke Kristus—legg merke til dets sanne betydning, slik det opprinnelig ble skrevet av Matteus. Matteus skrev på det greske språket. Det var ikke noe engelsk språk den gang. De engelske versjonene i dag er *oversettelser* fra det originale greske språket.

Peter ble også kalt Kefas (Gresk *Képhas*, fra arameisk *Kêpha*). Johannes 1:41-43 angår hvordan Andrew, Simon Peters bror, fant Peter, og brakte ham til Jesus. ”Jesus så på ham og sa: Du er Simon, Johannes’ sønn. Du skal kalles Kefas, det betyr Peter [stein] (vers 43).” Ordet ”stein” er oversatt fra det greske ordet *petros*, som betyr en enkelt stein eller løse steiner. Også det greske ordet *Kephas* betyr en slik stein, noe som bestemt viser til en dødelig MANN.

Men da Jesus sa ”på denne KLIPPE vil jeg bygge min menighet” (Matteus 16:18), var det greske ordet, slik det opprinnelig ble skrevet av Matteus, *verken Kephas* eller *petros*, men *petra*, som betyr en stor massiv KLIPPE.

”... OG DEN KLIPPEN VAR KRISTUS”

Legg merke til noen få andre steder der dette samme greske ordet *petra* blir brukt. I Matteus 7:24, snakket Jesus om en mann som bygde huset sitt på FJELLGRUNN. Det greske ordet er *petra*. Kunne en mann bygge et hus, så solid at det ikke kunne blåse bort, på en småstein eller en stein? Selvfølgelig ikke! I det neste verset sier Jesus at huset ikke falt, selv om regnet skylte ned, og flommen kom, og vindene blåste og kastet seg mot dette huset i raseri, FORDI det huset var bygd på FJELLGRUNN. Slik betegner ordet *petra* storhet og soliditet og styrke! Det blir også definert som en *fjellmasse*.

I Matteus 27:60, konstanteres det at graven som Jesus ble begravd i, etter korsfestelsen, var hogd ut i BERGET—i *petra*! Dette er en *fjellmasse*, ikke en enkelt stein. Den var stor nok til å ha en familiegrav hogd ut i den. *Jeg har sett det berget*. Jeg har gått inne i den grava! Det er et VELDIG STORT berg, ikke en liten stein!

Det greske ordet *petra* kan ikke bety den dødelige Peter, men den herliggjorte KRISTUS! Når han snakker om israelitene under Moses, i ødemarka, skriver Paulus: ”For de drakk av den åndelige klippen som fulgte dem, og klippen var KRISTUS” (1 Korinterne 10:4).

I henhold til Liddell/Scott *Gresk/Engelsk Leksikon*: ”Det finnes ingen eksempler, i gode opphavsverk, med [petra] i betydningen [petros].” Tvert imot, *petros* ”skiller seg ut fra” *petra*.

I klar tale er det da *petra* som var KRISTUS—mens den mindre steinen, *petros*, eller *Kephas*, var Simon Peter.

Det avgjør det spørsmålet, en gang for alle!

KRISTUS ER KIRKENS OVERHODE!

Var *Peter* Kirkens *overhode*? Hva SA *PETER* selv? Peter, da han snakket om Kristus og Kirken, skrev følgende: ”For det heter i Skriften: Se, jeg legger i Sion [Kirken] en *hjørnestein*, utvalgt og dyrebar. Den som tror på ham, skal ikke bli til skamme. Æren tilhører altså dere som tror. Men for de vantro er den *stein* som bygningsmennene forkastet, blitt til *hjørnestein* og *snublestein* og *anstøtsklippe*. Det er disse som snubler ved sin vantro mot Ordet—til det er de også satt” (1 Peter 2:6-8).

I ovenstående uttalelse snakker Peter TIL Kirken. Han siterte fra Jesaja 28:16: ”Derfor sier Herren Herren: Se, jeg har lagt i Sion en grunnstein, en prøvet stein, en kostbar, FAST HJØRNESTEIN”! Dette skildrer KRISTUS som GRUNNSTEINEN i Kirken, som den er bygd på. Guds Kirke ble bygd på KLIPPEN (dets grunnstein), KRISTUS—*ikke* på steinen, Peter.

I stykket i 1Peter 2, er ordet ”stein” i alle tilfellene oversatt fra det greske ordet *lithos*—IKKE *petros*. *Lithos* blir definert som en stein, en kvernstein, en snublestein. Det samme ordet ble brukt om de steinene som Templet ble bygd av—og også om steinen som ble rullet opp foran døra til Grava til Kristus, som var høyere enn en manns hode. Ordet klippe i vers 8, er imidlertid oversatt fra det greske ordet *petra*, som betyr en massiv stein. Det symboliserer Kristus—ikke Peter—som Kirkens OVERHODE.

KIRKEN blir beskrevet i Efeserne 2:20 som ”bygd opp på apostlenes og profetenes [inkludert profetene i Det gamle testamente] grunnvoll, og *hjørnesteinen er Kristus Jesus selv*.” Her sies det helt klart at Kristus er LEDER, eller OVERHODE.

Kirkens VIRKELIGE GRUNNVOLL er KRISTUS. ”for ingen kan legge en annen grunnvoll enn den som er lagt, det er Jesus Kristus” (1 Korinterne 3:11).

Mange lærer at da Kristus dro—reiste ”langt bort,” forlot Han Kirken—og overlot lederskapet til Peter og etterfølgerne hans. Men Jesus Selv sa: ”Jeg skal ikke slippe deg og ikke forlate deg” (Hebreerne 13:5). Han framstilles i Åpenbaringen 1:13, 18 å være det *Levende Overhodet*, åndelig i Kirkens *midte*.

Hvem sier Guds Ord er det Levende OVERHODET til KIRKEN—Peter, en kirkeleder, eller KRISTUS? *LES DET!* ”KRISTUS ER MENIGHETENS HODE”! (Efeserne 5:23). Les det også i Efeserne 4:15; 1:22; Kolosserne 1:18; 2:19.

Jesus Kristus STO OPP fra de døde! Jesus Kristus *LEVER I DAG!* *HVORFOR* blir da Kristus skildret enten som en hjelpeløs baby i Sin mors armer, og glorifiserer moren selv over Kristus—eller som *hengende død* på et kors? JESUS KRISTUS ER LEVENDE I DAG! I mer enn 1900 år, har Han vært det Levende OVERHODET og Ypperstepresten til den *Sanne Kirken*, som HAN SELV bygde.

KRISTUS ER AUTORITETEN!

Så Den Sanne nytestamentlige Guds Kirke ble grunnlagt av JESUS KRISTUS—ikke av apostelen Peter. Det var faktisk den *oppstandne, Levende* Kristus som grunnla Kirken, ETTER AT Han hadde steget opp til Guds trone i himmelen. Det var på Pinse-dagen i år 31 e. Kr. På den dagen sendte Kristus, som Han hadde lovet (Johannes 16:7), Den Hellige Ånd til å entre inn i disiplene Hans, og således døpe dem—eller dykke dem inn i KIRKEN.

Guds Kirke er *ikke* en bygning eller katedral. Ordet ”kirke” kommer fra det greske ordet *ekklesia*, som betyr en forsamling med *mennesker*. GUDS Kirke består av MENNESKER—GUDS *unnfangede* barn. Den består av—og *bare* av—de som har blitt unnfanget av Gud ved å ha mottatt Hans HELLIGE ÅND.

”For med ÉN ÅND ble vi alle døpt til å være ett legeme”—Lege-met til Kristus, Guds Sanne Kirke (1 Korinterne 12:13). Ordet ”døpt” betyr dykket inn i—opptatt i. Å motta Guds Ånd innebærer at en blir unnfanget med GUDDOMMELIG liv—som gjør at en får del i ”GUDDOMMELIG NATUR” (2 Peter 1:4). Disse er unnfangede barn av Gud—og slike utgjør Guds Kirke. Når de faktisk blir *født*, udødelige, ved oppstandelsen eller en øyeblikkelig *forvandling* til udødelighet ved Kristus’ komme, vil denne Guds KIRKE bli Guds RIKE!

Så det var JESUS KRISTUS, som dro til himmelen, og sendte Guds Hellige Ånd på Pinsedagen, som GRUNNLA Kirken. Den samme oppstandne, *Levende* Jesus Kristus, har vært OVERHODET til den *Sanne Kirken*—i mer enn 1900 år!

Så vi har funnet den ene og ENESTE ufeilbarlige AUTORITETEN til å *avgjøre* dette Sabbat spørsmålet, en gang for alle!

Den SUVERENE AUTORITETEN er Jesus Kristus, og Hans skrevne Ord, BIBELEN.

**MEN SELV DA—HVILKEN
BETYDNING HAR DET?**

Men selv om Jesus Kristus er det Levende Overhodet til den *Sanne Kirken*—selv om HAN er den Suverene Autoriteten til å avgjøre dette spørsmålet, kan noen fortsatt spørre: ”Hvordan angår det MEG? Og selv om det skulle involvere spørsmålet om synd, har det likevel noen betydning?

I dag holder folk flest GUD ute av bildet. Folk tar lett på synd i dag. Og som jeg har sagt tidligere, hvis GUD ikke er i bildet, da kan du umulig se hvilken betydning det har om *hvilken* dag du holder, eller *om* du holder den *eller ikke*.

Men GUD er *I BILDET!*

Det er sant at Gud ikke synes *virkelig* til folk flest. Men *DU* er *skapt* av Gud! Gud Den Allmektige satte menneskene på jorda med en HENSIKT! Lovene og vedtektene Hans avgjør din glede, velvære og suksess her og nå—og skjebnen din for all evighet! Når du står for den endelige dommen—vil det ikke være *DU* som er Dommeren!

Den Evige GUD skapte hele universet—Han setter i bevegelse, og opprettholder, og *kontrollerer*, enhver kraft og makt og energi. Han *STYRER* skapelsen Sin. Og *LOVENE* som Han setter i levende bevegelse bestemmer ditt velbefinnende eller mangel på det. Å jo, HAN er *i bildet!*

Og, er spørsmålet om *SYND* involvert? *HVEM* bestemmer *hva* som er synd—og akkurat *hvilken betydning* har det?

Folk flest vet ikke *hva* synd er. Noen sier at å danse er synd—andre sier at det ikke er. Noen sier at å røyke er synd—andre sier at det ikke er. Forskjellige folk—forskjellige kirker—har forskjellige *IDEER*.

Men det kan imidlertid bli en veldig *kostbar uvitenhet!* Det første du trenger å få klart for deg i bevisstheten er dette: DEN LEVENDE GUD OVER ALL MAKT TILLATER OSS IKKE Å BESTEMME *HVA* SYND ER. Han bestemmer *HVA* som er synd, og tvinger deg til å bestemme *OM* du vil synde *ELLER IKKE!* Og *STRAF-FEN* for synd er *EVIG DØD!* Den straffen er *virkelig!* Det er en fryktelig, *redselsfull* skjebne!

SYND er å gjøre det som GUD SIER er nedbrytende og skadelig for *deg*—og/eller andre! Synd er å gjøre det som *frarøver* deg Guds velsignelser—fred, glede, trygghet, et rikt og gledelig liv, som er en betingelse for Guds suverene gave med EVIG LIV!

Ja, Den Levende Jesus Kristus—og Den Hellige Bibel—utgjør den eneste Suverene AUTORITETEN for å avgjøre spørsmålet en gang for alle! Spørsmålet om HVILKEN DAG henger direkte sammen med *forholdet ditt* til GUD! Og *det* henger direkte sammen med ditt velbefinnende her og nå, og *din* EVIGHET. Det *har en enorm betydning for GUD!*

Jesus Kristus er Guds *personlige* Levende Ord. Og Den Hellige Bibel er Guds *skrevne* Ord, som KRISTUS bruker til å snakke med *deg!* Kristus er det aktive OVERHODET til den eneste Sanne Kirken. Vi har funnet den Suverene AUTORITETEN!

Så la oss nå se hva KRISTUS, gjennom BIBELEN, sier om *hvilken* dag som skal holdes i den nytestamentlige æraen—og om det har noen betydning eller ikke.

PETRA—DE MASSIVE FJELLSKRENTENE Dette er inngangen til Petra. Bruken av den greske betegnelsen *Petra* for dette klippefulle stedet med fjellskrenter, forklarer betydningen av det ordet.

2

Hvem skapte og etablerte Sabbaten?

JESUS KRISTUS HADDE ATSKILLIG Å SI OG LÆRE OM SABBATEN, og måten å holde den på.

I Markus evangeliet leser vi om *begynnelsen* av prestetjenesten Hans, og om det EVANGELIET Han lærte. Han sa gjen-tatte ganger at dette EVANGELIET kom fra Gud Far—GUDS bud-skap til menneskene.

Markus 1:1. ”Begynnelsen TIL JESUS KRISTI, Guds Sønnns EVANGELIUM.” Evangeliet til Jesus Kristus er *ikke* et evangelium fra MENNESKER om PERSONEN Jesus Kristus. EVANGELIET TIL KRISTUS er Kristus evangelium—det evangeliet som Kristus for-kynte—det evangeliet GUD SENDTE med Jesus til menneskene!

EVANGELIET OM RIKET

Jesus kom til Galilea etter at Johannes døperen hadde blitt kaset i fengsel, og forkynte de GODE NYHETENE OM GUDS RIKE (*regjering*), og kalte på menneskene til å *omvende seg*, og å *tro*. Ja, men tro *hva*? Tro selve dette EVANGELIET som Jesus brakte fra Gud, så sa Jesus Selv! (Markus 1:15).

Han kalte disiplene Sine, og øyeblikkelig ”De gikk så inn i Kapernaum. Og på SABBATEN gikk han straks inn i synagogen og lærte” (vers 21). Det var Jesus’ SEDVANE å delta i gudstjenes-ten i synagogen på Sabbaten (Lukas 4:16).

I dag ligger den samme synagogen i Kapernaum der Jesus deltok, i ruiner. Jeg har besøkt den—gått rundt blant falne steiner og søyler og jødiske utskjæringer.

Også synagogen i Nasaret, som blir nevnt i Lukas 4:16, og det stedet der Jesus hadde deltatt hver Sabbat under oppveksten fra barndommen av, er øyensynlig fortsatt identifiserbar i dag. Det meste av den nåværende konstruksjonen har blitt restaurert i det andre århundret. Den har blitt gravd ut, og det er en trapp som fører ned inn i den. Jeg har besøkt denne synagogen. Den brakte levende tilbake i minnet den nære likheten, i *størrelse*, med noen av de små kirkene som jeg hadde preket i de tidligste åra av prestetjenesten min. Den var veldig liten—den hadde antageligvis ikke sitteplasser til mer enn 50 personer. Den var bygd helt og holdent av stein. Mens jeg sto og vandret rundt i det lille rommet, tenkte jeg på hvordan til og med Jesus, som Gud *skapte Jorda ved*, begynte Sin jordiske prestetjeneste på et veldig lite, beskjedent sted. Jeg kan ikke beskrive følelsene mine det øyeblikket—men jeg kan forsikre deg om at det var en fantastisk opplevelse!

Jesus forkynte i synagoger i byer over hele Galilea (Markus 1:38-39). Litt senere gikk Jesus og disiplene Hans gjennom kornåkrene på Sabbat dagen (Markus 2:23). Fariseerne beskyldte disiplene til Jesus for å bryte Sabbaten ved å plukke aks av kornet for å spise dem.

Jesus, som brukte en stor del av EVANGELIET SITT, til å lære om *hvordan* man skal holde Sabbaten sa: "Sabbaten ble til [skapt-KJV] for menneskets skyld, og ikke mennesket for sabbatens skyld. Så er da Menneskesønnen herre også over sabbaten" (Markus 2:27-28).

DEN BLE SKAPT!

Jeg ber om at du leser dette sentrale skriftstedet igjen!

Jesus sa: "Sabbaten ble *skapt*." Den er en av disse tingene som ble *skapt*. Den måtte ha en SKAPER. *Hvem* var det da, som *skapte* Sabbaten?

Gud er Skaperen. Men det står skrevet i Efeserne 3:9-KJV: "... Gud som skapte alle ting *ved Jesus Kristus*."

Johannes evangelium begynner: "I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. ... ALT er blitt til ved

HAM, og uten ham er ikke noe blitt til av alt som er blitt til. I ham var liv, og livet var menneskenes lys. ... Og Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss. Og vi så hans herlighet, en herlighet som den enebåren Sønn har fra sin Far, full av nåde og sannhet. Johannes vitner om ham ..." (Johannes 1:1, 3-4, 14-15).

Det "Ordet" var KRISTUS. Kristus var *med* Faren fra evighet. Kristus *var Gud!* ALT BLE SKAPT VED HAM—*Jesus Kristus!* Sabbaten er en av disse tingene som ble SKAPT. Så det var Jesus Kristus som SKAPTE Sabbaten. Gud skapte den *gjennom* Jesus Kristus eller *ved* Ham!

Legg videre merke til: "For i ham [Kristus] *er alt blitt skapt*, i himmelen og på jorden, det synlige og det usynlige ... Og han er HODET FOR LEGEMET, SOM ER MENIGHETEN" (Kolosserne 1:16, 18).

Det er veldig få som innser det i dag—men Sabbaten ble SKAPT AV JESUS KRISTUS! Det er derfor ikke noe rart, at Han sa rett ut at Han er HERRE også over Sabbaten! (Markus 2:28).

NÅR, OG FOR HVEM?

Legg igjen merke til Markus 2:27! Den var ikke bare en av disse tingene som ble *skapt*—den hadde ikke bare en Skaper—men den ble skapt *for* noen. Nå i dag synes den dominerende ideen å være at den ble skapt "for jødene." Men hva sa Kristus Selv? Han sa at den ble skapt "*for menneskets*" skyld!

Hvis den ble til *for* menneskene, skulle vi anta at den ble til *da* mennesket ble skapt. Men vi må ikke bare "anta." Vi må ha BIBEL AUTORITET!

La oss vende tilbake til beskrivelsen av tida da MENNESKET ble skapt.

"Da sa Gud: La oss [mer enn en—Faren og Kristus] gjøre mennesker i vårt bilde, etter vår lignelse. ... Og Gud skapte mennesket i sitt bilde, i Guds bilde skapte han det, til mann og kvinne skapte han dem" (1 Mosebok 1:26-27).

Og *når* var så det? Vers 31 sier at det var den sjette dagen i skapelsesuka. Og videre at *mennesket* var den helt *siste* tingen som ble skapt på den dagen. Så mennesket kom sannsynligvis inn til eksistens seint om ettermiddagen den sjette dagen.

Fortsett nå videre: "Gud fullførte *på den sjuende dag* det verk han hadde gjort, og han hvilte på den sjuende dag fra alt

sitt verk som han hadde gjort. Gud velsignet den sjuende dag og helliget den, for på den hvilte han fra alt sitt verk, det Gud hadde skapt og gjort” (1 Mosebok 2:2-3).

MERK DEG NÅ! ”Da sa Gud: La oss gjøre mennesker,” *hvem var det som snakket?* Det originale hebraiske ordet som er oversatt ”Gud” her, er *Elohim*. Det hebraiske ordet for Gud er et enkelt flertallsord (et fellesord) som betyr mer enn en Person, likevel en GUD. Gud er et Rike—en FAMILIE. Det er Faren. Jesus er SØNNEN. Kristus er også ORDET—det er *Talsmannen*. Han snakker bare det som Faren befaler. Gud skapte alle ting *ved* Jesus Kristus! Derfor var det Jesus som *SNAKKET!* Det var Jesus som sa: ”La oss gjøre mennesker.” Det var Jesus som gjorde ARBEIDET med skapelsen, slik det ble ledet av Faren!

Legg IGJEN merke til! *Fullførte* Jesus SKAPELSEN Sin den sjette dagen? Sier det at Han sluttet å SKAPE den sjuende dagen? Ikke i det hele tatt! Legg nøye merke til følgende: ”Gud fullførte på den sjuende dag” Gud sluttet ikke å skape! Han ”fullførte det VERK han hadde gjort.”

Skapelsen tok SJU hele DAGER! Ikke seks—SJU! På den sjuende dagen SKAPTE Han SABBATEN! Men Sabbaten ble skapt, ikke ved ARBEID, men ved HVILE. Det Han *fullførte* på den sjette dagen var ARBEIDET med skapelsen— det som var skapt ved *arbeid!* På den sjuende dagen *hvilte* Han! Han skapte Sabbaten ved å *hvile*.

VAR GUD SLITEN?

Hvorfor *hvilte* Jesus Kristus, da Han hadde gjort ARBEIDET med skapelsen? Var Han ”utslitt”? Var Han så sliten at Han var nødt til å stoppe og hvile Seg? Nei, slett *ikke, for Gud* ”blir ikke trett, han blir ikke utmattet”! (Jesaja 40:28).

Likevel, dette var en *ordentlig hvile*, for i 2 Mosebok 31:17-KJV står det skrevet: ”... i seks dager skapte HERREN [Kristus] himmelen og jorden, og på den sjuende dagen hvilte han *og ble forfrisket.*” Siden Han ble forfrisket av denne hvilen, var det en ordentlig hvile. Likevel var Han ikke sliten eller utkjørt!

HVORFOR hvilte Han? For å innsette SITT GUDDOMMELIGE NÆRVÆR I DEN DAGEN! Han SKAPTE Sabbaten på den dagen ved å *hvile*, mens Han skapte alle andre ting ved å *arbeide!*

MERK DEG VIDERE! Han også ”*velsignet* den sjuende dag og *helliget den!*” Hva betyr ”helliget”? Se etter i ordboka di. Det

betyr ”*sette til side*, for HELLIG bruk eller hensikt.” Han satte denne dagen *til side* fra andre dager—satte den til side for HELLIG bruk—for en dag med fysisk hvile, en dag da Hans folk må komme sammen og tilbe Gud!

Han også ”HELLIGET” den sjuende dagen i hver uke (2 Mosebok 20:11). Han gjorde den HELLIG. Det betyr, som vi senere skal se på i Skriften, HELLIG til GUD. Nå er Sabbaten en dag. Det er nøyaktig den sjuende dagen *i uka* (Matteus 28:1). Derfor hva Gud gjorde—og Gud gjorde det ved KRISTUS—*var å gjøre framtidig TID hellig!*

Spør så deg selv, og svar: Er det noe *menneske* som har autoritet til å gjøre *framtidig tid* HELLIG? Ikke noe menneske er hellig av seg selv. Ikke noe menneske har makt til å gjøre noe hellig. Det er BARE GUD SOM ER HELLIG—eller hva som helst som Gud *har gjort* hellig! Det er ingen gruppe eller organisasjon av *mennesker* som har autoritet til å gjøre framtidig tid HELLIG!

Sabbaten er et avmålt TIDSRØM. Gud har bestemt det til å være tidsrommet fra solnedgang fredag til solnedgang lørdag. Når den tida kommer til oss, *er vi i hellig tid!* Det er GUDS tid, ikke vår! Gud GJORDE den HELLIG—og i de ti bud, som vi skal se på i detalj litt senere, befalte Han oss å *holde den hellig!* Det er mange i dag som ikke innser at det er en SYND å vanhellige det som er HELLIG for Gud!

”HOLD DIN FOT TILBAKE”

Men *har det noen betydning* om vi holder selve denne dagen som Gud velsignet og gjorde hellig eller ikke? Må kristne *respektere* hva Gud gjør HELLIG?

Gud gir oss en veldig klar forklaring i en opplevelse som Moses hadde.

Moses, som var oppdratt som en prins av Faraos datter, fra han var liten, hadde drept en egyptisk vakt, og flyktet til landet Midian, nær Sinaifjellet. Der hadde han giftet seg med en av døtrene til presten Jetro. Moses kom til Horeb fjellet (Sinai) da han gjette en flokk med sauer. Der så han en stor brennende busk. Men Moses la merke til at busken ikke brant opp. Den fortsatte å brenne, likevel ble ikke busken selv brent.

Den Evige (Kristus) kalte på Moses midt ut av den brennende busken.

”Moses, Moses!” ropte Gud: ”... Dra dine sko av føttene! For det sted du står på, er *HELLIG GRUNN*” (2 Mosebok 3:2-5).

Forestill deg at Moses hadde vært lik folk flest i dag. Da ville han sannsynligvis ha argumentert:

”Vel, Herre, jeg kan virkelig ikke se at det *har noen betydning* HVOR jeg tar av meg skoene mine. Jeg ønsker ikke å ta dem av meg her, på denne grunn. Jeg vil vente og ta av meg skoene mine noen kilometer lenger nede.”

Hvis Moses hadde gjort opprør og sagt dette, ville han aldri ha blitt brukt til å lede Guds folk ut av det egyptiske slaveriet.

Grunnen som var noen kilometer unna, var ikke *HELLIG*. *Hvorfor* hadde det noe betydning om Moses tok av seg skoene sine eller ikke—og *hvor*? Her er *hvorfor*! *GRUNNEN DER HAN STO VAR HELLIG*. Gud påla ham å behandle *HELLIG* grunn med en respekt som han ikke behandlet annen grunn.

Og *hvorfor*? Vel, hva var det som gjorde denne spesielle biten med grunn hellig? Fordi *SELVE GUDS NÆRVÆR VAR I DEN GRUNNEN*! Gud er *HELLIG*! Guds *tilstedeværelse* i den busken gjorde grunnen rundt den *HELLIG*!

På akkurat samme måte er *GUDS TILSTEDEVÆRELSE* i Sabbaten Hans. Han *hvilte* på den første Sabbaten for å inngi Sin *tilstedeværelse* i den dagen! Dette gjør det til *HELLIG TID*! Fire tusen år senere, da denne samme ”Logos” eller ”ORDET” ble til kjød—da Han kom som Jesus Kristus i menneske kjøtt og blod—*INNGA HAN FORTSATT TILSTEDEVÆRELSEN SIN I DEN SAMME UKENTLIGE TILBAKEVENDENDE SABBATEN—HAN GIKK INN I SYNAGOGEN SLIK HANS SEDVANE VAR!*

Jesus Kristus er fortsatt den *SAMME*, i går og i dag, ja, *til evig tid* (Hebreerne 13:8). *Tror du på det?* Er Bibelen din en *AUTORITET*? Aksepterer du den som en *AUTORITET*? Med mindre Jesus Kristus, i Ånd, lever *i deg* i dag—ja, faktisk lever livet ditt for deg—da hører du ikke til Ham—da er du ikke en kristen (Romerne 8:9). Og hvis Han gjør det, *HAN HAR IKKE FORANDRET SEG—inngir Han fortsatt nærværet Sitt i SABBATEN SIN!*

Moses ble befalt, *av Den Evige*, å ta skoene sine vekk fra den hellige *GRUNNEN*. Ulydighet hadde vært en synd, med evig *DØD* som straff.

Menneskene blir befalt, *av Den samme Evige*, å holde sin fot tilbake fra å trampe på og vanhellige Guds *HELLIGE DAG*! Gud

forlanger at barna Hans behandler den HELLIGE tida med en respekt som ikke er påkrevd for noen annen tid.

Legg merke til en PROFETI—som gjelder for vår tid, nå:

”Når du holder din fot tilbake på sabbaten, så du ikke driver ditt yrke på min HELLIGE dag, og du kaller sabbaten en lyst [ikke en byrde eller slaveri], kaller HERRENS dag ærverdig, og du ærer den, så du ikke går dine egne veier, ikke gjør din gjerning eller fører tomt snakk—da skal du glede deg i Herren, og jeg vil la deg fare fram over lendets høyder og la deg nyte Jakobs, din fars arv. For Herrens munn har talt” (Jesaja 58:13-14).

Dette er et klart ”SÅ SIER HERREN!”

Vi ærer Gud ved å helligholde de tingene som Han har gjort hellige! Vi vanærer Ham når vi snakker våre egne ord og sier: ”Vel, jeg tenker at ideene og veiene til MENNESKER—til alle denne verdens KIRKER—må være riktige. Jeg vil heller gjøre det som de gjør, og ære dem, og at de tenker vel om meg.”

Gud befaler: ”Hold din fot tilbake på MIN HELLIGE TID! Stopp med å trampe på alt som er HELDIG og UKRENKELIG FOR MEG! Slutt å vanhellige MINE HELLIGE TING—enten det er navnet MITT, tiendene MINE av inntekten din, eller MIN HELLIGE dag.”

SYNDEN er å vanhellige det Gud har gjort HELDIG!

Gud har aldri gjort noen annen ukedag HELDIG! Menneskene har ingen autoritet til å gjøre en dag HELDIG. Du kan ikke HOLDE en dag HELDIG, med mindre Gud først har gjort den hellig, like lite som du kan holde kaldt vann varmt—med mindre det først har blitt gjort varmt! Gud gjorde denne tida HELDIG—og Han befaler at du holder den på den måten!

ABRAHAM HOLDT DEN

Denne verden, og alle dens sivilisasjoner—inkludert dets religioner—består av et system av trosretninger og skikker som stammer fra ”den vei som synes rett for en mann.” Gud sier at den veien fører til straffen med evig DØD. Den veien—veien som synes RETT—er syndens vei.

Hvis denne verdens religioner faktisk aksepterte BIBELEN som sin autoritet, ville de alle tro på akkurat den samme tingen—alle ville følge GUDS VEIER, og de skikkene som HAN har ordinert. Mange som erklærer seg for å være kristne, erklærer også at de følger Bibelen—og bare Bibelen. Likevel tror de det som er det

stikk motsatte av det, som er den klare læren til Skriften og Kristus. De følger skikker av *hedensk* opprinnelse, som blir *fordømt* av Gud i Bibelen! Denne verden er i sannhet *forført!*

Menneskene utvikler mange argumenter for å unngå Guds bud—for kjødets attrå er fiendskap mot Gud, og det er ikke Guds Lov lydig! (Romerne 8:7). Når mennesker forkaster Guds bud, for at de kan holde fast på sine egne tradisjoner (Se Markus 7:6-9) må de tenke ut *argumenter* for å rettferdiggjøre opprøret sitt. Et av argumentene er at Guds bud ikke eksisterte før Israels barn nådde Sinai fjellet.

Men Abraham *holdt* Guds bud 430 år før etterkommerne hans nådde Sinai.

LES DET I BIBELEN DIN! ”Fordi Abraham hørte min røst og holdt mitt ord—*MINE BUD, MINE FORSKRIFTER OG MINE LOVER*” (1 Mosebok 26:5). Det er Gud som taler. Han forklarer *hvorfor* Han ga disse store løftene til Abraham.

SÅ ABRAHAM HOLDT GUDS SABBAT!

Vi leser i Det nye testamentet at det er en *SYND* å bryte et hvilket som helst av budene (Jakob 2:10-11).

Noen prøver å argumentere med at ”kanskje tidsregningen har gått tapt. Kanskje mistet de tellinga med hvilken dag som var den sjuende dagen i hver uke, som Gud hvilte på.”

HADDE TIDSREGNINGEN GÅTT TAPT?

Adam hadde blitt skapt og var i live da solnedgangen kom den sjette dagen i skapelsesuka—da Gud hvilte fra *arbeidet* Sitt. Adam visste hvilken dag som var den sjuende dagen. Jesus kalte Abel ”rettferdig” (Matteus 23:35), så Abel *holdt* Sabbaten. Enok ”vandret med Gud,” så Enok holdt Sabbaten—og han ”ble borte” mindre enn hundre år før Noah. I hele denne tida visste de hvilken dag som var den samme sjuende dagen. Adam levde 243 år samtidig som Metusalah, og inntil Lamek var 56 år gammel. Disse mennene visste hvilken dag som var den sjuende. Metusalah levde 600 år samtidig med Noah, og Lamek levde samtidig med Noah i 595 år.

Noah lærte unektelig hvilken dag som var den samme sjuende dagen, av dem og av andre. Og Noah holdt den, fordi Noah var en RETTFERDIGHETENS forkynner (2 Peter 2:5)—og ”alle dine bud er rettferd” (Salmene 119:172).

Sem var også rettferdig, og han levde inntil Abraham var 150 år gammel. Noah døde bare 2 år før Abraham ble født.

Nei, tidsregningen hadde ikke gått tapt til Abrahams tid.

Men, etter at Jakob døde, og Josef, ble Israels (Jakobs) barn slaver i Egypt. Det står skrevet: ”Så satte de slavefogder over dem for å plage dem med tvangsarbeid... Egypterne tvang Israels barn til å trelle for seg. De forbitret livet for dem med hårdt arbeid...” (2 Mosebok 1:11, 13-14).

Egypterne holdt ingen Sabbat. De pisket israelittene i slavearbeidet deres, det samme på Sabbaten som de andre dagene. Så disse israelittene fikk ikke lov til å holde Sabbaten, i mellom 150 til 175 år—flere generasjoner. De hadde ikke noe presteskap. Det var ingen Sabbat eller religiøse tjenester. Antageligvis var det heller ikke noen religiøs undervisning—forvisst var det ikke noe som var tillatt på en organisert måte.

Og det fantes ingen BIBEL—ikke noen skrevne opptegnelser om Guds instruksjoner, eller om GUDS LOV! Bibelen sier: ”Herrens Ord *varer evig*.” Hvis det hadde vært noe inspirert, skrevet Guds Ord før Moses, ville det vært påviselig i dag. De første Skriftene ble skrevet av Moses, *etter at* israelittene hadde blitt befridd fra det egyptiske slaveriet.

Den generasjonen av israelitter som Moses førte ut av Egypt, hadde ikke hatt noen religiøs instruksjon eller trening. Sannsynligvis visste de litt om Sabbaten. Tidsregningen *kunne ha* gått tapt—for *dem*. Men, hvis så, ÅPENBART GUD DET VED FORBLØFFENDE MIRAKLER!

LEGG NÅ MERKE TIL! Disse israelittene, rundt tre eller fire millioner totalt (600 000 menn over 20 år), kom til ørkenen Sin to måneder etter at de forlot Egypt, og omtrent to uker *FØR* de nådde Sinai fjellet. Husk, dette er ukene *før* Gud ga dem De ti bud. Disse folkene klaget og knurret fordi det var knapphet på mat i ørkenen.

ÅPENBART VED MIRAKLER

Og her *åpenbarte* Gud til dem, ved MIRAKLER, *hvilken dag* som var Sabbaten, og *om det hadde noen betydning* om de holdt den eller ikke.

”Da sa Herren til Moses: Se, jeg vil la brød regne ned fra himmelen til dere. Folket skal gå ut og sanke for hver dag det de

trenger,”—HVORFOR?—”*Slik vil jeg prøve dem, OM DE VIL HOLDE MIN LOV ELLER IKKE.*”

Les det igjen! Dette var mer enn to uker *før* de mottok De ti bud—*før* Den gamle pakt var så mye som foreslått—*før* Mose-loven. Men GUDS LOV var i kraft og effekt. Gud ville *prøve dem*, om de ville adlyde et av punktene eller ikke.

”Den sjette dagen skal de *lage til* det som de har hatt med hjem, og det skal være *dobbelt så mye* som det de ellers sanker for hver dag” (2 Mosebok 16: 4-5).

Jeg vil vise deg hva Gud snakket med dem om på Sabbaten. Det er klart at Herren (som, senere i kjøtt og blod ble KRISTUS) først forkynte til mennesket på den første Sabbaten. Adam ble skapt på den sjette dagen i skapelsesuka. Det er øyensynlig at han ble skapt sent på ettermiddagen, siden skapelsen av mennesket var den siste handlingen i skapelsen den dagen. Da sola hadde gått ned, med en gang etter at Adam var skapt, *forkynte* Gud *til ham*, og tilbød ham GAVEN med evig liv (gjennom livets tre), og advarte om at syndens lønn er DØDEN (1 Mosebok 2: 15-17).

Og her preker Gud igjen til Israel, gjennom Moses, *på Sabbaten*.

Les det neste verset i 2 Mosebok 16. Vers 9: Moses og Aron samlet sammen folkene. Vers 10: de så all Herrens herlighet. Versene 11-13: mellom to aftenstunder—i skumringen—rett etter solnedgang på den Sabbaten, sendte Gud vaktler til mat, og den neste dagen var det manna på bakken.

Legg nå merke til det neste mirakelet. Vers 20: noen prøvde å la noe av mannaen ligge over til den neste morgenen, motsatt av Guds befaling. ”*Da kom det makk i det, og det luktet vondt.*”

Vers 22: På den *sjette dagen* sanket de en *dobbelt* porsjon med manna. Vers 23-KJV: Moses forklarte: ”*I morgen er det hvile, HELLIG sabbat for Herren.*” Og på denne *sjette dagen*, ble de befalt å legge opp et forråd med mat for Sabbaten, hvilket de gjorde. Og, vers 24: da luktet *det ikke* vondt, og det kom heller ikke makk i det, som på de foregående fem dagene! Her var et annet MIRAKEL fra Gud, som viste dem *hvilken* dag, som var den rette sjuende dagen!

Da neste morgen kom—Sabbaten, sa Moses (versene 25-26): ”Et det i dag! For i dag er det sabbat for Herren, i dag finner dere ikke noe på marken. Seks dager skal dere sanke det, *men på den sjuende dagen er det sabbat*, da finnes intet.”

Men, HADDE DET NOEN BETYDNING?

Var det ikke greit å sette i gang og arbeide på den sjuende dagen, og deretter hvile på den første dagen i uka? Akkurat slik som de fleste bekjennende kristne i dag, tenkte noen av disse israelittene at det ville være bedre.

LEGG MERKE TIL HVA SOM SKJEDDE! Neste verset—vers 27: ”Likevel gikk noen av folkene ut den sjuende dagen for å sanke, *men de fant intet!*” Disse folkene tenkte at det ikke hadde noen betydning *hvilken* dag, eller *om* de holdt den *eller ikke*. **MEN DET HADDE EN BETYDNING FOR GUD!** På de seks ukedagene hadde GUD SELV gjort ARBEIDET med å regne ned manna. **MEN GUD SELV GJORDE IKKE NOE AV DETTE ARBEIDET PÅ SABBATEN SIN—SOM ER HELLIG FOR HAM!** På denne sjuende dagen *hvilte* GUD SELV fra arbeidet med å sende manna til dem!

HAR DET NOEN BETYDNING?

Merk deg versene 28-29: ”Da sa Herren til Moses: *HVOR LENGE VIL DERE NEKTE Å HOLDE MINE BUD OG MINE LOVER?* Kom i hu at *Herren* har *gitt dere sabbaten*. Derfor gir han dere på den sjettede dagen brød for to dager. Bli hjemme, hver hos seg! Ingen skal forlate sitt sted [for å samle—å *arbeide*] den sjuende dagen.”

Og etter den sviende irttesettelsen fra Gud, hvilte folket på den sjuende dagen! Det har unektelig en betydning for GUD! Og Gud er i går og i dag den SAMME, ja til evig tid (Hebreerne 13:8).

Legg nå igjen merke til disse miraklene som Gud brukte for å åpenbare for dem, *hvilken dag* som er Hans dag—Hans Sabbat. Det falt manna i seks dager—men ikke noe på den sjuende dagen. Gud Selv *arbeidet* ved å sende det seks ukedager, men Han hvilte på den sjuende dagen. På de første fem dagene i uka ville manna bli ødelagt og få mark hvis den ble oppbevart over natta, men på kvelden før Sabbaten, natta etter den sjettede dagen, ble den ikke ødelagt men forble frisk i en perfekt konversering—og de hadde ikke noe kjøleskap! På den sjettede dagen ga Gud dem dobbelt så mye. Og på den sjuende dagen ga Han dem INGENTING.

Etter alle disse generasjonene i slaveri i Egypt, kunne noen argumentere at israelittene hadde tapt TIDSREGNINGEN ut av syne.

Men Gud åpenbarte ved alle disse miraklene *HVILKEN* dag som er Sabbaten Hans. Gud ga dem en sviende korreks for ikke

å holde SABBATEN Hans. Han åpenbarte at det å holde Sabbaten hellig var HANS LOV, mange dager før forslaget om Den gamle pakt, eller før De ti bud ble gitt i den formen som Gud talte til dem i Sinai.

Slik åpenbarte Gud *hvilken dag* som er HANS SABBAT, og også at det BETYR EN FORSKJELL MELLOM LIV OG DØD—for å bryte Guds Hellige Sabbat er SYND, og straffen er evig DØD!

Legg også merke til vers 29 i 2 Mosebok 16: ”*HERREN har gitt dere sabbaten.*” Det er ingen steder i hele Guds Ord at du kan finne noen som helst uttale om at: ”*HERREN har gitt deg SØNDAGEN.*” *Hvem er det da som ga de bekjennende kristne verden SØNDAGEN?* Du kan lett finne svaret i HISTORIEN—kjødelige MENNESKER ga en bekjennende ”kristenhet” dets søndag—hedninger *avskåret* fra Gud—mennesker i opprør mot Gud! Den kom ut fra *hedenskap!* Og verden følger denne skikken!

Hva er KILDEN til *din* religion? Er det MENNESKE—og meningen til flertallet av offentligheten, og skikkene til MENNESKE—eller er det GUD DEN ALLMEKTIGE som er kilden til det du tror og GJØR? *Hvem av de to?* Er din AUTORITET overveiende MENNESKE anerkjennelse, eller er GUD din Autoritet, og GUDS ORD, Den Hellige Bibel? *HVEM AV DEM?*

EVIGHETEN din avhenger av svaret ditt på det spørsmålet!

MOSES IKKE GIVEREN AV DE TI BUD

Millioner av mennesker har blitt lært at det var MOSES som ga De ti bud til Israels barn.

En søndag morgen i 1933 gikk jeg inn i en kirke i den sørlige delen av Oregon. Det var søndagskoletime. Jeg satte meg ned, en fremmed, i mennenes bibelklasse. Jeg fikk overrakt en kvartalsleksjon. Leksjonen for den dagen handlet om: ”Moses gir jødene De ti bud.” Mens jeg bladde raskt igjennom det, la jeg merke til at det bare inneholdt uttalelser fra sekterister, eller forfattere av dette kirkesamfunnets kvartalstidsskrift. Ingen bevis fra *Bibelen!*

Men straks skjedde det noe merkelig og høyst besynderlig. Klassens lærer famlet rundt i omtrent et minutt, men han var helt ute av stand til å komme i gang med undervisningen. Da, vendte han seg plutselig til meg og han plumpet ut: ”Herre, jeg vet ikke hvem De er, men av en eller annen grunn kan jeg ikke

undervise denne klassen denne morgenen—og jeg vet at De kan. Vil De ta min plass og lære oss?

Det kom som et lyn fra klar himmel. HVORFOR var han plutselig ute av stand til å undervise en klasse som han hadde undervist regelmessig? HVA fikk ham til å henvende seg til *meg*? HVORFOR syntes han å være så sikker på at jeg kunne lære dem, når han aldri hadde sett meg før, og vi ikke en gang hadde blitt presentert for hverandre? Jeg visste ikke—med mindre det var fordi jeg var den eneste mannen i klassen som hadde tatt med en Bibel.

”Vel,” svarte jeg, ”det er en nokså plutselig og merkelig henstilling til en fullstendig fremmed som aldri har vært her før. Jeg bladd raskt igjennom dette kvartalstidsskriftet. Jeg må fortelle deg at jeg ville være ute av stand til å undervise dere fra det som står der, fordi det som står der *ikke* er *sant*. Men hvis du og mennene dine ønsker at jeg skal lære dere fra BIBELEN, sannheten om hvem *som* ga De ti bud til Israels barn, kunne jeg gjøre det—men det er bare rimelig å advare deg på forhånd at kvartalstidsskriftet deres er fullstendig ubibelsk og feilaktig.”

Alle mennene i klassen ønsket at jeg skulle gå i gang med å undervise dem.

3

Gud—ikke Moses—ga Loven

SÅ DETTE ER ALTSÅ HVA JEG LÆRTE DEN KLASSEN: I DEN tredje måneden (av den nye Hellige Kalenderen som Gud hadde gitt til israelittene i Egypt), kom en enorm mengde med israelitter til Sinai fjellet.

Husk at de var minst 3 til 4 millioner i alt. Det var 600 000 voksne menn fra og med 20 år og oppover—uten å telle kvinner og barn.

EN ENORM FORSAMLING

Denne enorme forsamlingen med millioner av israelitter satte opp telt, formet en gigantisk leir—en enorm teltby (2 Mosebok 19:2). Dette tok selvsagt noe tid—selv om de var veldig godt organiserte.

Deretter (vers 3) gikk Moses opp i fjellet for å møte Gud. Og der ga DEN EVIGE ham en proposisjon som han skulle legge fram for disse millionene med mennesker. Denne proposisjonen—eller avtalen—var det som vi kaller ”Den gamle pakt”—pakt avtalen for å gjøre dette folket til en NASJON—Guds egen nasjon på Jorda.

Denne proposisjonen bestemte at GUD skulle være den eneste Kongen og Herskeren deres. Regjeringen deres ville være teokratisk. Gud var Lovgiveren, ikke en kongress, eller et parla-

ment. Gud ville utpeke mannlige ledere til å håndheve ordrene Hans. Moses vendte tilbake til den enorme teltbyen.

Deretter: ”Da Moses kom tilbake, kalte han til seg folkets eldste og bar fram for dem alle disse ord” (vers 7). Folkene godtok enstemmig Guds proposisjon. Du ser at folket var så ivrige etter å motta det som Gud LOVET i denne kontrakten—”dere skal være min eiendom FRAMFOR ALLE FOLK”—det er, den største, mest framgangsrike og mektigste nasjonen på jorda—at de ikke tenkte altfor mye over alvoret i *betingelsene*: ”DERSOM dere virkelig vil høre min røst og holde min pakt” (vers 5).

Og hva var det som skulle komme fra selve GUDS STEMME, som de skulle adlyde? En stor lov som *allerede eksisterte* på samme måten som lovene om gravitasjon og treghet—de fysiske og kjemiske lovene—allerede eksisterte. Bare at dette var en ÅNDELIG lov! Guds stemme var i ferd med å åpenbare den levende, ubønnhørlige loven i spesifikke ord, som en uttrykkelig kode.

EN STRENG LOV?

HVORFOR denne loven? Det er på høy tid at vi i dag innser det sanne svaret. Gud Den Allmektige er ikke bare Skaper og Hersker over den endeløse og enorme skapelsen av hele universet. Han er en KJÆRLIGHETENS Gud.

AV KJÆRLIGHET skapte Gud mennesket i Sitt eget bilde. Gud ELSKER mennesker. Gud ønsket at menneskene Han skapte skulle være lykkelige—og ha fred, og å *nyte* livet i trygghet og ha et interessant, friskt og rikt levevis. For å muliggjøre en slik glad tilstand, satte Gud åndelige lover i bevegelse, som former SELVE VEIEN til enhver fysisk, mental og åndelig velbefinnende—for å UNNGÅ sorg, lidelse, engstelse, usikkerhet, kjedsomhet, tomhet, frustrasjon, vold og død. Disse åndelige LOVENE framskaffer VEIEN til en lykkelig, styrkende, vital, interessant og gledesfylt TILVÆRELSE.

Gud ER kjærlighet—og Gud vet at KJÆRLIGHET er hjertevarmende og god. Så Han formet og satte i sving en KJÆRLIGHETSLOV—en lov som oppfylles, adlydes og fullbyrdes ved KJÆRLIGHET.

For en vidunderlig, herlig GAVE til menneskene! Du skulle tro at menneskene ville glede seg og ustanselig takke og prise

Gud i dyp TAKKNEMMELIGHET! Men det gjør ikke menneskene! Enda så god og herlig som denne loven er, er menneskenaturen *fiendtlig* mot den! Det var den da. Og det er den i dag. Menneskenaturen er en innvendig *dragning* av forfengelighet, egoisme og grådighet. Den *ønsker* egoistisk å *ta* alt det Guds LEVEMÅTE ville bringe—men, i opprør, fornekter den å gå denne veien for å oppnå disse overdådige velsignelsene.

KJÆRLIGHET er en utgående omsorg. Det er VEIEN med å gi, tjene og dele. Menneskenaturen *ønsker* å *ta*.

Alle gode ting, velsignelser og fordeler kommer fra GUD. Han er KILDEN til alt godt som menneskene tørster etter. I Guds propposisjon om å være Kongen og Herskeren deres—å gjøre dem til verdens mest velstående, velsignede og mektige nasjon—ville de ha den suverene velsignelsen av å ha ledelse, beskyttelse og hjelp, av den Allvitende, Allkjærlige og Allmektige GUD!

Selvfølgelig så denne enorme forsamlinga av folk bare til det endelige LØFTET—til hva de kunne FÅ—og sa seg rappmunnnet enige med betingelsene i Guds propposisjon før de hadde hørt dem.

Så (vers 8), Moses bar folkets ord tilbake til Herren.

MAKTA OG HERLIGHETEN!

Gud instruerte Moses: ”Gå til folket og hellige dem i dag og i morgen. . . På den tredje dagen skal de holde seg rede, for på den tredje dagen skal HERREN stige ned på Sinai berg for hele folkets øyne” (versene 10-11). På den store dagen, om morgenen, var det et *mektig* skue med torden og lyn over fjellet.

Kan du forestille deg det? Jeg kan—i alle fall delvis. For mange år siden—tidlig på vinteren i 1934—kjørte jeg rundt Mt. Hood Loop i staten Oregon. Da jeg nådde øst for Mt. Hood, var det en snarvei som ledet til selve basen, og et stykke opp i fjellet. I det jeg nådde dette stedet, utviklet det seg en skremmende storm rundt den snødekte toppen like over meg. En mørk, illevarslende sky—den mørkeste jeg noen gang har sett—svevde over toppen av fjellet. Lynene lynte så skarpt at jeg måtte holde meg for øynene. Tordenskrallene gjenlød høyere og skarpere enn jeg noensinne hadde hørt i Iowa eller Nebraska. Jeg kjørte tilbake ned, *vekk* fra den stormen, så fort som sikkerheten tillot. Det var det fryktligste og mest skremmende synet som jeg

noen gang har vært vitne til. Det synes å vise fram **STORHETEN** i selve **RASERIET** til Den Allmektige Gud!

Jeg tenkte bare på en ting den gangen—selve denne opplevelsen det må ha vært da Gud tordnet ned fra Mt. Sinai **SIN STORE ÅNDELIGE LOV!** Bare at jeg innså at det jeg så og hørte må ha vært tamt til sammenlikning. Likevel fikk det meg til å innse hvordan den hendelsen som hele Israel var vitne til, må ha oversteget deres villeste fantasi!

Forestill deg det uendelige **HAVET** av mennesker—millioner av dem—som strekker seg så langt øyet kan se! Så disse skremmende blinkende med blendende lyn, og tordenskrall som nesten sprenger hornhinnene! Og *den STORE GUD SELV* midt i denne blendende, øredøvende oppvisningen, idet Han forbereder Seg på å **TORDNE** ut **DEN STORE LOVEN SIN**, inn i ørene på denne store forsamlingen!

Det var ikke noe rart at folkene ble redde, og ba Moses om å stå mellom dem og Gud!

Midt under denne fryktelige manifestasjonen av **GUDS MAKT OG HERLIGHET** førte Moses ”folket ut av leieren til møte med Gud, og de stilte seg nedenfor fjellet. Hele Sinai berg sto i røk, fordi **HERREN** var steget ned på det i ild. ... og hele fjellet skalv” (versene 17-18).

FOR EN RAMME rundt mottagelsen av **GUDS LOV!**

Dette var ikke en dagligdags anledning! Gud ønsket at **DEN YTTERSTE VIKTIGHETEN AV DENNE LOVEN**—Guds perfekte **LIVSVEI**—skulle bli innprentet i folket Hans!

Tenk på det! For en historisk begivenhet! En hel **NASJON** med **MILLIONER** av mennesker samlet sammen i en enorm, forskrekkelig forsamling! Og selveste **GUD SELV** snakker gjennom **ILD** og flakkende lyn, og øredøvende **TORDENBRAK**, og en stor, overnaturlig stemme som ikke trengte mikrofoner, eller høytalere, eller høytaleranlegg for å bli hørt av **MILLIONER**.

Dette var ikke en folkemasse med 100 000 mennesker, slik vi ser hvert år i Pasadena på Rose Bowl fotballkampen. Denne fotball mengden synes å være **VOLDSOM** for oss i dag. Men det er bare en bitte liten fettflekk sammenlignet med Guds publikum. Publikumet Hans var ikke 100 000, ikke 500 000, ikke 1 million—men 3-4 millioner mennesker, i en mengde som overgår vår villeste fantasi!

Det var *ikke* Moses stemme som leverte Guds **LOV**. Det var **GUDS STEMME!** Alle menneskene i nasjonen hørte **GUDS STEMME!**

”Da talte Gud alle disse ord og sa: JEG ER HERREN din Gud ...”
og så talte GUDS stemme ORDENE I DE TI BUD til folkemassen!

GUDS STEMME—IKKE MOSES!

Hvor bemerkelsesverdig! På selve den første Pinsedagen (kalt førstegrødens høytid, eller ukens høytid, i Det gamle testamente), midt i denne voldsomme og ærefryktingytende manifestasjonen av de veldige naturkreftene, ga Gud LOVEN SIN—SIN LIVSVEI—til de eneste på Jorda som var HANS FOLK. Dette kom ved grunnleggelsen, og oppsettinga av GUDS NASJON på Jorda.

Deretter, mange hundre år senere, på Pinsedagen år 31 e. Kr., med en voldsom og ærefryktingytende manifestasjon, ga Gud SIN HELLIGE ÅND til Sitt folk—GUDS KJÆRLIGHET for å oppfylle den loven. Og den kom ved grunnleggelsen, og oppsettinga av GUDS KIRKE på Jorda!

HVEM ga folkene De ti bud?

Legg nøye merke til det! *Folkene fikk ikke De ti bud fra Moses*, slik som folk flest synes å tro i dag. Moses hørte den første overleveringa av budene i denne formen, SAMMEN MED HELE DENNE NASJONEN med MILLIONER av mennesker! Det var ikke Moses som ga denne loven til folket—men ”GUD talte alle disse ordene.”

Se deretter i 5 Mosebok 5: 4-22. Dette er senere. Moses snakker til Israels folk. Og Moses sier til folkene: ”Åsyn til åsyn talte Herren med dere på fjellet ut av ilden ... og han sa ...”—Deretter følger orda i De ti bud (versene 6-21).

LES DISSE SKRIFTSTEDENE IGJEN! Hvorfor har du blitt lært at det var MOSES som ”ga loven”? HVORFOR har denne loven blitt kalt ”Moseloven”?

De ti bud kom ikke fra Moses, men fra GUD! De ti bud ble ikke gitt til folket av Moses, men av Gud til hele nasjonen, samlet. Moses sier: ”Åsyn til åsyn talte HERREN til dere”—med den enorme forsamlinga med hele FOLKET!

Moses forklarer (vers 5), at fordi folkene var redde, sto han foran dem for å berolige dem—men HAN VAR SAMMEN MED DEM, BARE SOM EN AV DENNE ENORME FORSAMLINGA.

Men Gud snakket til ALLE FOLKENE SOM VAR SAMLET, ikke bare til Moses!

Legg videre merke til—etter at han hadde fullført, i vers 21, å skrive igjen orda som Gud talte i De ti bud, fortsetter Moses

FRYKTELIGE KREFTER FRA EN ELEKTRISK STORM Gud viste fram disse kreftene da Han ga loven Sin! Han ønsket å stresse den enorme betydningen av loven som Han var i ferd med å gi til folket Sitt. Gud Selv tordnet loven til Israel.

i vers 22 med å si til folkene av Israel: ”Disse ord talte HERREN på fjellet med høy røst til dere alle, hele menigheten, midt ut av ilden, skyen og mørket, og han la intet til. Han skrev dem på to steintavler og gav meg dem.”

Les det godt igjen! Det er antageligvis ikke hva du har blitt fortalt. Les det i din egen Bibel!

HERREN talte disse orda i De ti bud. Til hvem? ”TIL DERE ALLE, HELE MENIGHETEN.” Folket mottok IKKE De ti bud fra Moses, men direkte fra selve stemmen til GUD, som de alle hørte!

”Og *han la intet til.*” Det var en KOMPLETT LOV! Det er en ÅNDELIG LOV. Den er KOMPLETT. Han la ikke noe til—til DEN LOVEN! Enhver annen lov er andre, separate lover—og ER IKKE EN DEL AV DEN ÅNDELIGE LOVEN! Den er fullstendig i seg selv!

Og hvis du tror at denne loven ”bare” var for ”jødene,” kunne du ikke ha tatt mer feil! Har du ikke lest i Apostlenes gjerninger 7:38, at disse israelittene ”mottok levende ord *for å gi dem til oss*”—til oss som er kristne, under Det NYE testamentet?

Alle andre nasjoner hadde vendt seg bort fra Gud, og HANS VEIER. Nå valgte Gud et undertrykt SLAVEfolk som *Sin nasjon*—det ENESTE folket på Jorda som ikke hadde avskåret seg selv helt fra Gud.

Dette var det FUNDAMENTET som Den gamle pakt ble bygd på—men hva er fundamentet til Den NYE pakt? Les det i Hebrerne 8:10: ”For dette er den pakt jeg vil opprette med Israels hus etter disse dager, sier Herren: Jeg vil gi *mine lover* i deres sinn og skrive den i deres hjerter. Og jeg vil være deres GUD, og de skal være mitt folk.”

Det vil bli gjort helt klart i dette heftet, at dette 1) ikke var en midlertidig lov som ville ende på korset; og 2) ikke bare en spesiell lov for bare en nasjon, og forbudt for andre nasjoner. Gud gjør ikke forskjell på folk (Apostlene 10:34).

SABBATSBUDET

La oss nå se nærmere på Sabbatsbudet.

”KOM hviledagen [Sabbaten] I HU, så du holder den hellig!” (2 Mosebok 20:8). Gud sier: KOM I HU denne dagen! Så menneskene har insistert på å *glemme*—og prøvd å *forandre* den til en annen dag!

I Bergprekenen sa Kristus: ”Dere må IKKE TRO at jeg er kommet for å oppheve loven,” så bekjennende kristne tror at Han *kom* for å oppheve den!

I denne samme Bergprekenen sa Kristus: ”Du skal ikke sverge,” så bekjennende kristne universelt holder opp den høyre handa si og sverger.

Kristus sa: ”ELSK deres fiender,” så bekjennende kristne—som later som om de følger Ham—HATER fiendene sine og går til krig for å drepe dem.

Kristus sa: ”Vær da fullkomne, likesom deres himmelske Far er fullkommen,” så bekjennende kristne sier: ”Det er umulig å holde Guds lov, enn mindre å være fullkomne. Kristus holdt den i vårt sted, og deretter avskaffet den.”

Kristus befaler: ”GJØR”—og Hans bekjennende etterfølgere GJØR IKKE!

Kristus befaler: ”GJØR IKKE!” og Hans bekjennende etterfølgere GJØR!

Kristus befaler: ”HUSK sabbat dagen!” - (KJV). Så de såkalte etterfølgerne Hans GLEMMER den!

Men legg merke til resten av setningen—”så du *HOLDER den HELLIG!*” Ordet *holde* betyr å bevare i den samme tilstanden. Du kan ikke HOLDE isvann varmt—du kan bare *holde* VARMT vann varmt. Du kan ikke holde en ikke-hellig dag hellig. Den eneste dagen som Gud noensinne *gjorde* hellig er Sabbaten Hans. Det er helt umulig å holde søndag eller fredag HELLIG—fordi Gud aldri gjorde dem hellige, og mennesket har ingen makt til å helliggjøre noe som helst. Dette er ikke argumenter—det er FAKTA som du vil bli dømt etter i Guds DOM!

Legg merke til versene 9 og 10 (2 Mosebok 20): ”Seks dager skal du arbeide og gjøre all din gjerning. Men *den sjuende dagen* er sabbat for Herren din Gud. Da skal du ikke gjøre noe arbeid ...”

Ikke bare *en hvilken som helst* sjuende dag! Ikke ”en dag av sju”—Kristus sa ”*den sjuende dagen*”! I Matteus 28:1—etter korsfestelsen og oppstandelsen—*etter* hva som enn var ”naglet på korset” hadde blitt naglet på korset - vil du finne at det er *den sjuende dagen i uka*—dagen *før* den første dagen i uka!

Merk deg videre! Kristus sa *ikke*: sabbaten til det JØDISKE FOLK.” Han sa distinktlig: ”sabbaten for HERREN DIN GUD”! Hvis det er HERRENS Sabbat—Sabbaten TIL HERREN—da er Sabbaten i sannhet, ”HERRENS DAG.”

La oss her og nå, sette en stopper for de opprørske ARGUMENTENE om at søndagen er ”Herrens dag.” Jeg vil gi denne utfordringa til en hver leser: Legg fram et hvilket som helst skriftsted i Bibelen som identifiserer søndag—eller den første dagen i uka—som ”Herrens dag,” og jeg vil forkynne sannheten i det skriftstedet til de millionene som hører programmet *Morgendagens Verden* når det er på lufta i et hvert bebodd kontinent på Jorda, og øyeblikkelig publisere det i *Plain Truth*, som nå har en leserkrets på rundt 7 millioner mennesker i hele verden. [Siden herr Armstrongs død, har programmet *Morgendagens Verden* opphørt, og sirkulasjonen av *Plain Truth* har falt til under 100 000.]

Gud har plassert foran meg en av de største publikumsmassene i verden i dag. Hvis du tror at søndag er ”Herrens dag,” og kan bevise det ut av Skriften, er dette anledningen din til å få det ut til mange millioner mennesker! Men før noen sender inn Åpenbaringen 1:10, la meg dra oppmerksomheten din til det fakta at 1) dette verset viser ikke til noen dag i uka, men til en generell periode i profetiene som er nevnt i mer enn 30 profetier, som ”Herrens dag.” I nåværende tid er vi i *menneskets dag*. ”Herrens dag” er den tidsepoken da Gud vil gripe direkte og overnaturlig inn i verdens affærer, og begynne å ta over regjeringene til alle nasjonene. Og 2) *Dette verset og dets sammenheng viser ikke til noen bestemt dag i uka*, det nevner heller ikke på noen måte søndag, eller ”den første dagen i uka.” Det er absolutt ingenting i dette verset eller sammenhengen, som assosierer det med en ukentlig tilbedelsesdag, eller å *forandre* dagen til søndag. De som har assosiert det med søndag, har gjort det *uten autoritet i skriftsteder*, og har slik forført millioner mennesker.

”Herrens dag” er den dagen som Herren er *herre over*—dagen som er *HANS* dag—og i Markus 2:28 sa Jesus Kristus at Han er *herre over Sabbaten*—ikke over søndagen.

I dette verset—2 Mosebok 20:10—sa Han til alle folkene som var samlet: ”Men *den sjuende dagen* er sabbat *for Herren din Gud...*” ikke Sabbaten til ”det jødiske folk”—men ”*for HERREN din Gud.*”

SABBATEN IKKE MIN DAG

La meg illustrere dette verset videre. For omtrent 30 år siden,

da jeg holdt en kveldsgudstjeneste i auditoriet til handelsstand, i sentrum av Seattle, sa en dame som håndhilste på meg ved inngangen i pausen:

”Herr Armstrong, jeg har blitt fortalt at lørdag er din dag. Jeg håper ikke at det er sant!”

”Det er aldeles ikke sant, ” svarte jeg. ”Søndag er min dag.”

”Åh, det var *godt* å høre!” utbrøt hun.

”Men vent litt,” sa jeg raskt. ”Jeg ser at du ikke forstår. Søndag er *min* dag—og mandag, og tirsdag, onsdag, torsdag og fredag—alle disse er *mine* dager—men fra solnedgang fredag til solnedgang lørdag er *ikke* MIN dag—DET ER GUDS DAG—*det er HERRENS* dag!”

Les ordbruken til Kristus i dette budet igjen: ”Seks dager skal du arbeide og gjøre all din gjerning.”—disse er VÅRE dager, for arbeidet VÅRT—”Men den sjuende dagen er sabbat for Herren din Gud.”—DEN SJUENDE DAGEN er HERRENS DAG. Selve dette budet, i loven som definerer *synd*, sier dette tydelig!

I 1 Johannes 3:4 kan du lese BIBELENS definisjon om hva som betegner SYND: ”Hver den som gjør synd, bryter også loven, og synd er lovbrudd.” I Romerne 7:7 kan du lese hvilken lov det er SYND å være ulydig mot—loven som sier: ”Du skal ikke begjære”—som er et sitat fra akkurat den loven—2 Mosebok 20:17. I Jakob 2:9-11 kan du lese *hvilken* lov som definerer synd. Det er en lov som er inndelt i bud (vers 10). Et av disse budene er ”Du skal ikke drive hor,” er sitert fra akkurat denne loven (2 Mosebok 20:14), og et annet av disse ti budene er ”Du skal ikke slå i hjel,” er også sitert fra denne samme loven (2 Mosebok 20:13).

I Jakob 2:10 kan du lese at hvis du bryter et hvilket som helst av disse ti budene, er du SKYLDIG I SYND. Den samme loven sier også: ”Kom hviledagen i hu, så du holder den hellig. ... Men den sjuende dagen er sabbat for HERREN din GUD.” *Hvem som enn bryter dette budet, begår SYND!*

Dette er antagelig langt fra hva du har trodd eller blitt lært. Men hvis det er noen som ønsker å argumentere, ville jeg foreslå at de sparer argumentene sine til Dommens dag, og så prøver å argumentere ansikt til ansikt med sin Frelser og Skaper, Jesus Kristus!

KALT SABBAT FRA SKAPELSEN AV

Før vi forlater 2 Mosebok 20, legg merke til enda et viktig faktum.

I vers 11 kan du lese: ”For på seks dager gjorde Herren himmelen og jorden ... og han hvilte på den sjuende dagen. Derfor velsignet Herren *sabbatsdagen* og helliget den.”

Når var det da at Herren velsignet og helliget denne sjuende dagen? Du kan lese, som det er forklart tidligere, i 1 Mosebok 2:3, at Han foretok denne velsignelsen og helligelsen på den sjuende dagen i den originale SKAPELSESUKA. Og dette Sabbats budet sier klart at *Herren velsignet sabbatsdagen*. Han foretok denne velsignelsen og helligelsen på selve dagen etter skapelsen av Adam og Eva. Og *hva* Han *da* velsignet og helliget, sier 2 Mosebok 20:11, var *SABBATSDAGEN*. Det var Guds Sabbatsdag helt fra den originale skapelsesuka. DET er *da* Herren *skapte* Sabbaten.

Mange har brukt det villedende argumentet at Gud aldri SKAPTE Sabbaten før Han ga De ti bud på Sinai fjellet. Men dette sier klart at den sjuende dagen i skapelsesuka, som Herren *da* velsignet og helliget, var *da* SABBATSDAGEN. Videre, som det er ettertrykkelig bevist tidligere, eksisterte Sabbaten, og var Guds hellige dag *før* Israels barn ankom Sinai fjellet—som vist i 2 Mosebok 16.

Så, Herren Jesus Kristus, som ”Logos” (Johannes 1:1—gresk), eller ”YHVH” (hebraisk) i 1 Mosebok 2, som SKAPTE alt det som ble skapt, skapte Sabbaten, som Jesus slo klart fast i Markus 2:27. Det er en av tingene som Han SKAPTE—og den ble SKAPT på den sjuende dagen i akkurat denne første uka—skapelsesuka. Sabbaten har eksistert FRA SKAPELSEN, og, mer enn to tusen år senere, BEFALTE denne samme Herren, den Personen i Guddommen som senere *ble til* Jesus Kristus, Sitt folk å *holde den hellig!* Og, omtrent 2000 år etter det igjen, sa Han at Han er HERRE over den dagen!

4

En spesiell evig pakt

DET GUD BEFALTE OSS Å HUSKE, VIL OPPRØRSKE MENNESKER ta sin tilflukt i et hvert argument i menneskeresonnement for å rettferdiggjøre at man *glemmer!* Mange har brukt dette argumentet konsekvent, selvsagt uten noen autorisasjon fra Skriften, at De ti bud ble opphevet på korset. De stanser selvfølgelig aldri opp og tenker over at *hvis* det ikke er noen lov, da er det heller ingen overtredelser—slik Paulus slår klart fast i Romerne 4:15—og ingen har da syndet siden korset—og derfor ville vi ikke *trenge* en Frelser!

Likevel, selv om dette perverse og villedende argumentet var sant - *hvis* Gud hadde opphevet alle de 10 budene Sine på korset, og så tatt ni av dem tilbake i Det nye testamentet for å bli kvitt Sabbaten—som mange lærer—SÅ ER DE *fortsatt* UTEN UNNSKYLDNING!

For Gud gjorde en spesiell og atskilt PAKT for Sabbaten, som er *bindende for alltid!*

PAKTEN KOMPLETT

Du husker sikkert at *Gud ikke la noe til loven med De ti bud* (5 Mosebok 5:22). Enhver annen lov, eller pakt, som kom senere, er IKKE EN DEL AV DEN, men en atskilt lov eller pakt. Paulus gjør dette klart: ”Selv en menneskelig pakt vil ingen sette ut av

kraft eller legge noe til etter at den er stadfestet” (Galaterne 3:15).

Loven med De ti bud er komplett—Gud la *ikke noe til*. Den gamle pakt ble stadfestet, som det blir beskrevet i 2 Mosebok 24:4-8. *Det kan ikke legges noe til den*.

Senere, etter at både De ti bud og Den gamle pakt hadde blitt gjort komplette, ratifiserte, trådt i kraft og effekt, gjorde Gud EN ANNEN HELT ATSKILT og evig bindende pakt med folket Sitt.

HVORFOR SABBATEN?

Gud gjør aldri noe *uten grunn*—det betyr, uten at det har en god og nyttig hensikt. Når Gud gjør noe, eller skaper noe, er det en grunn for det—en viktig HENSIKT.

Gud skapte MENNESKET og plasserte det her på Jorda. Men menneskene har mistet kunnskapen om HENSIKTEN HANS. Gud hadde en viktig grunn. DU er plassert her i en veldig viktig HENSIKT.

Gud *skapte* Sabbaten gjennom ”Ordet” (Johannes 1:1-3) som ble Jesus Kristus. Han skapte den *for* mennesket.

Men HVORFOR?

Hvilken HENSIKT tjener den? Menneskene har mistet kunnskapen om *den* viktige hensikten også! Jesus Kristus (Markus 2:27-28) sa at den ble til *for* mennesket, heller enn at mennesket ble til *for* Sabbaten! Men den gangen fortalte Han bare *hvem* Han hadde skapt den *for*—ikke HVORFOR—ikke om hvilken HENSIKT, unntatt for å tjene og gagne mennesket.

Det er hvorfor denne spesielle, atskilte SABBATS PAKTEN er viktig. For den åpenbarer GRUNNEN—den fundamentale *hensikten*. Derfor er det så viktig å studere den nøye.

Den finnes i 2 Mosebok 31:12-17:

DEN SPESIELLE SABBATSPAKTEN

”Og Herren sa til Moses: Tal til Israels barn og si: Mine sabbater skal dere holde...” Legg igjen merke til *hvilken* dag som er ”Herrens dag.” Herren kaller Sabbatene ”*Mine* sabbater.” Sabbatene er HANS—de tilhører ikke oss—de er ikke *våre* dager, men HERRENS. DE ER IKKE ”de jødiske sabbatene” eller ”de hedenske Sabbatene.” Sabbaten er et TIDSRom. Når den tida kommer, er den *ikke vår*, men GUDS. Hvis vi tilegner den for oss selv—

for vår egen bruk, enten det er arbeid, fornøyelse, eller hva som helst, **STJELER VI DEN TIDA FRA GUD!**

Legg igjen merke til! Han sa: ”Mine sabbater *skal* dere *holde*.” I 2 Mosebok 20:8 så vi at Han befalte å ”holde den HELLIG”—Gud *gjorde* det til HELLIG TID, og befalte oss å *holde* den hellig—**IKKE Å VANHELLIGE DET SOM ER HELLIG FOR GUD.**

Studer nå denne pakten litt nærmere: ”... for det er et tegn mellom meg og dere fra slekt til slekt, for at dere skal vite at jeg er Herren som helliger dere” (2 Mosebok 31:13).

For en *enorm* betydning som ligger i den delen av denne setningen! Likevel leser folk flest bare gjennom den, og feiler med å forstå den livsviktige **SANNHETEN** som den inneholder!

Merk! Her er hensikten med Sabbaten. ”... *for den er et TEGN*...” Hva er et *tegn*?

Du går nedover en hovedgate i forretningsstrøket i en by. Over alt ser du *tegn* som identifiserer butikker, kontorer, fabrikker. Hvis du ønsker å vite hva et *tegn* er, bare slå opp på ordet i de ”gule sider”—den klassifiserte forretningslisten fra teledirektoratet. Du vil finne slike navn som ”Jonassens Neonskilt Kompani,” eller ”Brødrene Smiths Skilt.” Hvis du ringer til en av dem og spør: ”Hva lager du, eller selger?” vil de fortelle deg at de lager skilt eller tegn, for foretninger, institusjoner, eller profesjonelle enkeltpersoner til å henge foran foretningsstedet. Tegnet, eller skiltet, *identifiserer* hva slags virksomhet, institusjon eller kontor som er på innsiden.

Et *tegn* er merke, symbol eller tegn på **IDENTITET**. Du ser tegnet: ”A.B. Brown, Møbler og Inventar.” Skiltet identifiserer *eieren*. Det forteller deg hva slags forretning han eier.

Websters ordbok definerer et *tegn* slik: ”Et offentlig utstilt notat på en bygning, kontor, osv., for å avvertere forretningen som finner sted der, eller navnet på den personen eller firmaet som fører det. Noe som indikerer en tings eksistens; et tegn.” Og det er selvfølgelig spesielle, tekniske betydninger i matematikk, medisin og astronomi.

Ordet som Moses skrev, på hebraisk, som er oversatt ”tegn” er *’owth*, og Hebraisk/Engelsk ordbok definerer det som ”et signal, som et flagg, sjømerke, monument, et synlig bevis, osv.—merke, mirakel, skilt, tegn.” Et flagg identifiserer en nasjon. Et sjømerke er et signal for å annonsere eksistensen av noe som det advares mot. Et skilt er et synlig tegn; noe som tjener som

et identifiseringssignal for å gjøre noe kjent, slik et hvitt flagg er et tegn på overgivelse.

Gud befalte folket Sitt å holde Hans Sabbat som et *tegn*. Den er et tegn mellom Guds folk og Gud—”... et tegn mellom meg og dere,” sier budet. Det er et merke eller tegn på IDENTITET. Det avterer, eller annonserer, eller bekjentgjør en viss identifiserende viten. MEN HVA SLAGS VITEN? Gud svarer: ”...for at dere skal VITE at jeg er HERREN som helliger dere.”

HVEM ER GUD?

LEGG NØYE MERKE TIL DISSE ORDENE!! Den er et *tegn* som IDENTIFISERER for dem, *hvem som er deres GUD!* Det er et tegn som *vi kan VITE at Han er HERREN!!* Den IDENTIFISERER GUD!

MEN VET IKKE ALLE HVEM GUD ER DA?

ABSOLUTT IKKE! Hele denne verden er forført—det sier Bibelen din (Åpenbaringen 12:9).

Denne verden har en gud—en falsk gud - djevelen Satan! Han framstiller seg som ”en lysets engel” (2 Korinterne 11:14). Han har sine religiøse organisasjoner. Ikke alle er buddhister, shintoister, taoister eller konfusianere.

Mange har tatt selve navnet ”kristne,” hvis prester, sier Bibelen, faktisk er Satans prester: ”Og det er ikke å undre seg over, for Satan selv skaper seg jo om til en lysets engel! Da er det ikke stort om også hans tjenere omskaper seg til rettferdighets tjenere...” (2 Korinterne 11:14-15).

Men kaller de seg virkelig for KRISTUS’ prester? Les det verset som er før de to som akkurat ble sitert—vers 13: ”For disse er falske apostler, svikefulle arbeidere, som skaper seg om til Kristi apostler.” Ja, Satan er den store forfalskneren.

Han utgir seg som GUD. I Bibelen din blir han kalt: *denne verdens gud* (2 Korinterne 4:4). Han utgir prestene sine for å være KRISTUS’ prester—som beskylder de *sanne* prestene til Kristus for å være ”falske apostler” for å lede mistanken bort fra dem selv.

Kjenner denne verdens ”kristendom” *virkelig* den SANNE GUD? Den er *forført* til å tro at den gjør det, og en forført verden kan være oppriktig i den falske troen sin.

Men den sanne GUD er den ene som vi *adlyder*.

Denne verden har ikke lært å ADLYDE Gud! Dens falske ”kristendom” lærer at Guds lov er ”opphevet.” Den setter fak-

tisk menneskets samvittighet, drevet av Satans falske lære, i Guds lovs sted! Den lærer ikke, slik Kristus gjorde, at vi faktisk må *leve* etter et hvert ord fra GUD—fra BIBELEN!

Den ADLYDER Satan ved å *synde*!

HENSIKTEN MED SABBATEN

Gud ga Sabbaten Sin til mennesket, i DEN HENSIKTEN å holde menneskene i sann kunnskap og sann tilbedelse av den sanne Gud.

Men HVORDAN IDENTIFISERER Sabbaten Gud—hvordan viser den til den *sanne* Gud, heller enn til den falske? Gjør ikke søndag det like godt?

SÅ ABSOLUTT IKKE!!

Legg merke til vers 17 om denne spesielle Sabbatpakten: ”Den skal være et evig tegn mellom meg og Israels barn. For i seks dager skapte Herren himmelen og jorden, og på den sjuende dagen hvilte han og holdt seg i ro” (2 Mosebok 31:17).

Det var på *den sjuende* dagen i den skapelsesuka at Han hvilte fra arbeidet med å skape. Ikke på søndag, den første dagen i uka. Bare *den sjuende* dagen i uka peker tilbake på SKAPELSEN.

Hvordan identifiserer *det* hvem GUD er?

Hvis du tror at noen andre eller noe annet er Gud, vil jeg *bevise* at min Gud er den sanne Gud, fordi hva som helst annet du tror er Gud, *ble gjort eller skapt* av den sanne GUD. Han som skapte og gjorde *alt annet*, er STØRRE enn hva enn Han skapte—høyere enn noe annet som kunne kalles Gud.

SKAPELSEN er BEVISET på Gud—på Hans eksistens. Den—skapelsesakten—*identifiserer* Ham!

Så Gud tok den mest varige, uutslettelige, uforgjengelige tingen som mennesket kjenner til—et tilbakevendende TIDSrom—den *eneste* dagen som er et minne om SKAPELSESAKTEN. Han tok den *eneste dagen* som konstant, hver *sjuende* dag i uka, viser til eksistensen til den ALLMEKTIGE, ALLSTYRENDE GUD—*Skaperen*!

Og Gud setter denne spesielle dagen til side fra de andre som SIN dag—Gud gjorde denne spesielle dagen sakral og hellig for SEG—designerte den som *akkurat* den dagen som HAN befaler folket SITT å komme sammen for å TILBE—den dagen mennes-

ket er befalt å HVILE fra arbeidet sitt og sine egne fysiske fornøyer—og bli forfrisket ved å komme sammen med andre lydlige tilbedere i åndelig fellesskap!

INGEN ANNEN DAG er et minne og en påminnelse om SKAPELSE. Sant nok har Satan forført en villedet verden til å tro at oppstandelsen til Kristus skjedde på søndag morgen ved soloppgang—på akkurat den tida som alltid har vært tida for hedensk SOLtilbedelse. MEN DETTE ER IKKE SANT! Det er sjokkerende og til å få øynene åpnet—og det er SANNHETEN som du kan bekrefte og bevise på et offentlig bibliotek.

Oppstandelsen til Kristus skjedde faktisk på *Sabbaten*, ikke på søndagen! Og videre, det er *ingen steder* i Bibelen der Gud ber oss om å feire dagen for Kristus' oppstandelse! Det er en hedensk MENNESKESKIKK, alene på frafalne MENNESKERS autoritet—i strid med GUDS bud!

Så her finner vi en STOR HENSIKT med Sabbaten. *Den identifiserer* Gud! Selve den dagen som GUD setter til side for å komme sammen og tilbe, peker som en minnedag til HVEM vi skal tilbe—SKAPEREN og HERSKEREN av alt som er!

Men det er ikke alt!

Sabbaten ble også gitt som et TEGN som identifiserer HVEM som er Guds FOLK og hvem som IKKE er det!

Merk! Denne særskilte pakten sier ikke bare at: "... for at dere skal vite at jeg er Herren *som helliger DERE*" (2 Mosebok 31:13).

Merk deg den enorme BETYDNINGEN av dette!

Hva betyr ordet *hellige*? Det betyr "å sette tilside for hellig bruk eller hensikt." På den sjuende dagen i selve skapelsesuka, HERREN *helliger*—det er, HAN SETTER TIL SIDE—Sabbatsdagen for hellig bruk. Men nå ser vi at Gud sier at det er et tegn at Han, HERREN, også *helliger*—SETTER TILSIDE FRA ANDRE FOLK SOM HANS, FOR HANS HELLIGE HENSIKT—de som er HANS FOLK.

I gammeltestamentlig tid var FOLKET HANS folkene i ISRAELs menighet. I nytestamentlig tid er HANS FOLK de i GUDS EGEN KIRKE—de virkelig omvendte, KRISTNE som er unnfanget av Guds Ånds!

Men HVORDAN setter Sabbaten dem til side—at skiller dem—fra de som *ikke* er Guds eget sanne folk? Vel, hvis du *har* begynt å *helligholde* Guds Sabbat, som Han befaler, har du allerede funnet svaret, ved virkelig erfaring. Hvis du ikke har det, kan du bare begynne å *helligholde* Sabbaten slik Han befaler deg—

og du vil snart lære at du automatisk blir *atskilt* fra alle andre folk! Ja, slik er det!

Sabbaten er Guds TEGN, som ikke bare identifiserer GUD som SKAPER og HERSKER, men som også identifiserer de som virkelig tilhører Ham.

Men HVORDAN?

DEFINISJONEN PÅ GUD

La meg gi deg enda en definisjon på GUD. Selv om den eneste vise og sanne Gud er Den store SKAPEREN og HERSKEREN over universet, er det mange falske, eller uekte, guder. Satan utgir seg selv som Gud, for de som er forførte—og Bibelen kaller ham faktisk i klar tale, for denne verdens gud. Idoler ble dyrket som guder—og blir fortsatt den dag i dag, til og med i såkalte ”kristne” kirker. Hvem som helst, eller hva som helst, du *tjener* og *adlyder* er guden din!

Selve ordet *Herre* betyr hersker, herre, sjef—den ene som du adlyder! Jesus utbrøt: ”Men hvorfor kaller dere meg: Herre, Herre!—og *ikke gjør* det jeg sier?” (Lukas 6:46). Hvis de ikke ADLØD Ham, da var Han *ikke* deres Herre! Så HVORFOR kalte de Ham Herre, når Han *ikke* var deres Herre?

Så sa Jesus: ”Ikke enhver som sier til meg: Herre, Herre! Skal komme inn i himmelens rike, men DEN SOM GJØR MIN himmelske FARS VILJE” (Matteus 7:21). Bare de som ADLYDER Gud kan bli barna Hans, og komme inn i Hans Rike! Gud er den ene som du ADLYDER!

Legg videre merke til: ”Vet dere ikke, at når dere byr dere fram for å LYDE noen som tjenere, så er dere dermed tjenere under den som dere LYDER. ...” (Romerne 6:16).

Med hensyn til IDOLER som falske og uekte guder, sier det andre bud: ”Du skal ikke tilbe dem og *ikke tjene dem*”—det betyr, ikke adlyde dem. ”For jeg, HERREN din Gud, er en nidkjær Gud, som hjemsøker fedres misgjerninger [ulydighet] på barn inntil tredje og fjerde ledd, på dem som hater meg, og som viser miskunn i tusen ledd mot dem som elsker meg OG HOLDER MINE BUD” (2 Mosebok 20:5-6).

SÅ BETYDNINGSFULLT! SABBAT BUDET ER DET ENESTE av de ti som er et TEGN, som identifiserer HVEM som er de virkelige og sanne kristne i dag! *Det er et virkelig PRØVE bud!* Denne ver-

dens folk er villige til å anerkjenne de ni andre budene—men Sabbat budet er det ene som de bestemt gjør OPPRØR imot! Det er DET ENE som er den avgjørende prøven på lydighet!

Det IDENTIFISERER de som har *overgitt* viljen sin til Gud—som ADLYDER Gud, uansett forfølgelser eller hva det måtte koste!

Åh ja, det SETTER DEG for visst TIL SIDE!

For et TEGN! Det identifiserer den SANNE Gud på selve den DAGEN som Han har satt til side for sammenkomst og tilbedelse. Det identifiserer Guds VIRKELIGE folk!

Guds TEGN er et som du aksepterer frivillig—av din egen vilje, eller overhode ikke. Men ”dyret” (tegn på det kommende oppstandne, såkalte ”hellige” Romerriket i Europa) har et MERKE, som snart vil bli STEMPELET PÅ OSS, ved fysisk MAKT! Og det har noe å gjøre med *kjøp* og *alg*– handel—forretninger—ha et levebrød—ha en jobb! (Åpenbaringen 13:16-17). Ja, dette er PRØVEBUDET—det ene som SELVE FRELSEN DIN og DITT EVIGE LIV avhenger av!

MEN ER DET EN PAKT?

Jeg har sagt at Gud gjorde Sabbaten til en ATSKILT, EVIG og UOPPHØRLIG PAKT, fullstendig atskilt fra det som vi kaller ”Den gamle pakt,” som ble til ved Sinai fjellet.

Hvordan er det da en PAKT?

La oss definere ordet *pakt*. Webster definerer en pakt som: ”En avtale mellom personer eller parter. En høytidelig overenskomst.” En pakt er en kontrakt, eller avtale, der begge parter lover visse belønninger eller betalinger, til gjengjeld for visse fastsatte ytelser fra den andre parten.

Den gamle pakt som ble satt opp på Sinai fjellet mellom Gud og Israels barn, *påla* folket visse regler og betingelser som måtte følges: lydighet mot De ti bud. Den *lovte* som belønning å gjøre Israel til en nasjon ”OVER alle folk.” LØFTENE var utelukkende nasjonale, og materielle, for *denne* verden. Den NYE pakt er grunnlagt på BEDRE LØFTER (Hebreerne 8:6), som består av en ”EVIG arv” (Hebreerne 9:15).

Med en gang en pakt er signert, forseglet, eller ratifisert—bekreftet—kan det ikke LEGGES noe TIL (Galaterne 3:15). Hva som enn står under signaturen er ikke en lovlig del av pakten. Du leser om den faktiske *opprettelsen* av Den gamle pakt, og at

den ble forseglet *med blod*, i 2 Mosebok 24:6-8. Og legg merke til (vers 8-KJV), den konkluderer med orda: ”Den pakten, som Herren *har inngått* med dere ...” Den var allerede opprettet—fullført.

Vi kommer ikke til opprettelsen av denne spesielle evige Sabbat pakten før sju kapitler *senere*. Derfor er den IKKE EN DEL AV Den gamle pakt!

Men igjen, *er det* en PAKT?

Ordlyden i Bibelen din *sier* at den er! Legg merke til 2 Mosebok 31:16: ”Og Israels barn skal ta vare på sabbaten, så de holder den slekt etter slekt, *en evig PAKT*.”

Evig betyr kontinuerlig, og uavbrutt. Men skulle den vare FOR ALLTID? Les det følgende verset: ”Den skal være et *EVIG TEGN* mellom meg og Israels barn. ...”

Hva er så betingelsene som må oppfylles? Å holde Sabbaten hellig! ”Den skal være *HELLIG* for dere,” sier Gud (vers 14). Og hva er den *LOVEDE BELØNNINGEN* for å oppfylle betingelsen? Den er ikke bare et *TEGN*, men også en avtale, eller PAKT: ”mellom meg og dere,” sier Gud, ”for at dere skal vite at jeg er Herren *som helliger dere*.”

Der er det! Gud lover Å *HELLIGE DEM*—Han vil sette dem til side som *HELLIGE*—som *SITT HELLIGE FOLK*! Kan du be om et *STØRRE løfte*?

Ja, det er en PAKT! Det er en *atskilt*, fullstendig forskjellig pakt. Selv om en prøver å argumentere at Den gamle pakt er ”avskaffet” og at derfor De ti bud er avskaffet, kan en ikke påstå at *denne* pakten bare skulle være til korset. Denne pakten er bindende ”fra slekt til slekt” (vers 13); en evig pakt” (vers 16), og ”evig” (vers 17).

ET TEGN BARE FOR ISRAEL?

”Ja,” sier opprøreren, som ville argumentere seg ut av lydighet, ”men den er mellom Gud og ISRAELS barn. Det er for alle ISRAELS generasjoner; den er mellom Gud og israelittene for alltid.”

Aha—da innrømmer du at den er bindende FOR ALLTID for ISRAELITTER—og for alle *deres* generasjoner? Det er TO svar på dette argumentet som vil fordømme deg TIL ILDSJØEN, hvis du argumenterer slik!

1) Ingen kan nekte for at dette er absolutt *BINDENDE* for Israels folk å holde Sabbaten FOR ALLTID, og uavbrutt gjennom alle

deres generasjoner. Generasjonene deres fortsetter fremdeles. Derfor ER DET BINDEDE FOR DEM I DAG.

Du må også innrømme at frelse og kristendom er ÅPNE FOR JØDER OG ALLE ISRAELITTER. Evangeliet ”er en Guds kraft TIL FRELSE til hver den som tror, BÅDE FOR JØDE FØRST og så for greker” (Romerne 1:16).

Så da kan jøden bli en omvendt kristen! Faktisk var Kirken i begynnelsen nesten helt jødisk! Så jøden, selv om det er en kristen, i Guds Kirke, er bundet til å holde Guds Sabbat som en evig pakt, fra slekt til slekt, for alltid!

Har da Gud TO slags kristne? Er det SYND for en jødisk kristen å bryte Sabbaten, og synd for alle andre å HOLDE DEN? Må jødiske kristne komme sammen på Sabbaten, og de fra andre nasjonaliteter på søndag? Sa ikke Jesus at et hus som er delt vil falle?

Er det TO SLAGS kristne? Les Galaterne 3:28-29: ”Her er ikke jøde eller greker, her er ikke trell eller fri, her er ikke mann og kvinne. For dere er ALLE ÉN I KRISTUS JESUS. Og hører dere [dere hedninger] Kristus til, da er dere Abrahams ætt og arvinger ifølge løftet.”

Så, siden Sabbaten er BINDEDE I DAG for den jødiske delen av Guds Kirke, og det ikke er noen forskjell—vi er alle EN i Kristus—er den også bindende for hedninger!

VI ER ISRAEL

2) Men det er også et *annet svar* på dette argumentet: Folkene i De forente stater, Det britiske samveldenasjonene, og nasjonene i Nordvest Europa *er*, i virkeligheten, folkene fra de TI STAMMENE av ISRAELS HUS. Det jødiske folk er JUDAS hus.

Nå, i lys av denne sannheten om Sabbaten, er det MER ENN NOEN SINNE viktig at du leser, studerer, og undersøker BEVISET for denne identiteten i den gratis boka vår *De Forente Stater og Britannia i Profetiene*. Det er en forbløffende åpenbaring! Og den er SANN! Ja, Sabbaten er BINDEDE FOR OSS I DAG!

Men HVIS Sabbaten er Guds tegn for å identifisere folket Hans, Israel, HVORFOR HOLDER DA IKKE NASJONENE VÅRE DEN I DAG?

Svaret på det spørsmålet er svaret på et annet: HVORFOR blir de 10 stammene av ISRAELS HUS kalt ”DE TI TAPTE STAM-

MENE”? Og HVORFOR tror nasjonene våre at de er hedninger? HVORFOR KJENNER de ikke til sin sanne identitet?

Aha, NÅ vil vi avsløre en forbløffende, fantastisk og overraskende sannhet!

HVORFOR DE TI STAMMENE GIKK TAPT!

Her er SANNHETEN som vil gjøre oss målløse, langt merkelige enn noe som er oppdiktet!

Her er de FAKTA som har vært skjult i århundrer, og som er mer spennende enn en kriminalroman! HVORFOR blir Sabbaten *respektløst og spottende* kalt ”den jødiske Sabbaten”? HVORFOR tror verden at alle israelitter er jøder, og at jødene er ALLE israelittene?

Har er en forbausende overraskelse for alle dem som har trodd dette! *Det jødiske folk er bare en liten minoritet av israelittene*, enten du tror det eller ikke! Det aller første stedet i hele Bibelen hvor du vil finne navnet ”jøde” eller ”jøder” er i 2 Kongebok 16:5-6—*og tro det eller ikke*, men der vil du finne at kongeriket Israel, alliert med Syria, er i en krig mot JØDENE.

Ja, der er det! ISRAEL i krig mot JØDENE!

Så merkelig det enn kan synes, hadde Israels barn blitt delt. DE HADDE BLITT TIL TO ATSKILTE NASJONER! Den ene var kongeriket ISRAEL. Dets hovedstad var *ikke* Jerusalem, men Samaria. Den andre var kongeriket JUDA. Judas hovedstad var i Jerusalem. Hør nå på denne merkelige historien!

Etter kong Salomos død, gjorde folket i nasjonen Israel opprør mot de høye skattene. Den vise, gamle Salomo levde i en luksus og overdådighet som det kanskje aldri har vært maken til, verken før eller senere. For å betale for de store foretakene sine, fortsatte han ganske enkelt å øke skattene.

Folket forlangte en skattereform av kong Rehabeam, sønnen til Salomo. Men han var ung. Han hadde unge ideer. Han omga seg med en ”ekspertgruppe,” eller ”vidunderbarn.” De også hadde unge ideer. De ga følgende råd: ”Fortell folkene at du vil vise dem hvem som er deres herre—skattlegg dem enda høyere enn din far gjorde.” Rehabeam ringaktet det råd som de eldre, vise hoder hadde gitt. De var datidas reaksjonære i hans øyne.

FOLKET iscenesatte et gigantisk masseopprør. De forkastet Rehabeam, og satte opp Jeroboam, som hadde blitt forfremmet til en høy stilling av kong Salomo, som sin konge.

Men Judas stamme avvek. Rehabeam var av deres stamme, og de ønsket å beholde ham som sin konge. Så stammen Juda *skilte seg ut fra nasjonen ISRAEL*. De formet et atskilt kongedømme, som ble kalt JUDA rike. Stammen til Benjamin fulgte dem. De ble kjent som JØDER—ET KLENGENAVN FOR JUDA.

ISRAEL MISTER TEGNET

Ingen steder i Bibelen blir noen av den 10-stammede nasjonen Israel kalt for jøder. Det navnet viser bare til riket JUDA. Jøder er riktignok israelitter—men bare *en del* av israelittene er jøder!

Nesten umiddelbart etter at Jeroboam ble konge, ble han redd for at folket ville se, og igjen ønske seg Rehabeam som konge, når de dro til Jerusalem for å delta i de årlige høytidene. Han tok raskt noen forholdsregler for å sikre sin egen posisjon.

Levi stamme utgjorde presteskapet. De var lederne—de best utdannede. Levittene hadde nytt godt av inntekter to til tre ganger større enn de andre stammene—fordi de levde av tiendene. Med et rask pennestrøk avsatte Jeroboam levittene, og satte de laveste, og mest uvitende av folkene til å være prester. Dem kunne han kontrollere! Slik ville han kontrollere religionen, på samme måten som de hedenske kongene alltid hadde gjort. Etter det vendte mange, hvis ikke de fleste, av levittene tilbake til riket JUDA—og ble kjent som JØDER.

Så Jeroboam satte øyeblikkelig opp to store avguder som folkene hans skulle tilbe. Han befalte at høsthøytidene (inkludert de årlige sabbatene) skulle holdes i den ÅTTENDE måneden, på et sted som HAN valgte, i NORD—i stedet for i den sjuende måneden, og i Jerusalem som GUD befalte (1 Kongebok 12:28-32). Gjennom styret til 19 konger og ni etterfølgende dynastier, fortsatte det 10-stammede ISRAELS hus i de to grunnleggende tvillingsyndene til Jeroboam—avgudsdyrkelse og brudd på Sabbaten. Flere av kongene tilføyde andre onde og syndefulle skikker.

ISRAEL GJORT TIL SLAVER

Men i 721-718 f. Kr., lot Gud Israels hus bli invadert og erobret av kongeriket Assyria. Disse israelittene ble fjernet fra gårdene sine og byene sine, og brakt til Assyria på sørkysten av Det kas-

piske hav, som slaver. Men Judas hus—jødene—en atskilt og annen nasjon, ble ikke invadert før i 604 f. Kr.

To eller tre generasjoner etter at Israel hadde blitt tatt til fange, reiste imidlertid kaldeerne seg til en VERDENSMAKT, og formet det første VERDENSHERSKENDE imperiet. Kaldeerne (Babylon) invaderte JUDA (604-585 f. Kr.) under Nebukadnesar.

Senere forlot assyrerne landet sitt nord for Babylon og utvandret nordvestover—gjennom de landene som nå er Georgia, Ukraina, Polen, og inn i det landet som blir kalt TYSKLAND i dag. Etterkommerne av disse assyrerne er i dag kjent for oss som det TYSKE folk.

Også folkene fra det 10-stammede Israel vandret nordvestover. Selv om assyrerne hadde tatt Israel til fange, forble ikke israelittene slaver under assyrerne i Europa. De fortsatte enda litt videre—inn i Vest Europa, Den skandinaviske halvøya, og De britiske øyer!

HVORFOR ble de så kjent som de "TAPTE 10 stammene"?

DE HADDE MISTET DET NASJONALE IDENTITETS *TEGNET* SITT!

Alle Israels konger fulgte praksisen med å bryte Sabbaten, så vel som avgudsdyrking! Så lenge de forble i LANDET Israel, og *kalte* seg for "ISRAELS RIKE," var identiteten deres kjent. Men i Assyria var de ikke lenger en nasjon med sin egen regjering og sin egen konge. De var bare SLAVER. De tok opp assyrernes språk etter hvert som nye generasjoner vokste opp. De MISTET det hebraiske språket. De mistet all nasjonal identitet.

Etter flere generasjoner, delte Josefs stamme seg i de *to* stammene til Efra'im og Manasse, som i dag er de britiske og amerikanske folk.

Rubens stamme slo seg ned i det landet som i dag er Frankrike. De hadde mistet sin nasjonale identitet. Men franskmennene har nettopp karakter trekkene til stamfaren sin, Ruben.

De *TI* STAMMENE, kjent som huset ISRAEL, mistet identitetsmerket sitt—Guds Sabbat. DET ER GRUNNEN TIL DE MISTET DEN NASJONALE IDENTITETEN SIN!

HVORFOR DET JØDISKE FOLK BLIR GJENKJENT

Men JUDA holdt Sabbaten! De fortsatte ikke så lenge å holde den HELLIG, eller å holde den *Guds vei*—men de opprettholdt den,

til denne dag, som hviledagen de anerkjenner og observerer.

RESULTATET? Hele verden ser på dem som GUDS UTVALGTE FOLK! Verden tror at de er ISRAEL—ikke bare Juda!

Identiteten til det jødiske folk *har IKKE gått tapt!* Og, siden identiteten deres som rasemessige etterkommerer av det gamle Israel er KJENT—og den til de langt mer tallrike ”TAPTE 10 STAMMENE” IKKE ER KJENT—ANTAR VERDEN AT JØDENE ER ISRAEL, i stedet for JUDA.

Og så, her er igjen HELE VERDEN FORFØRT, til og med når det gjelder den sanne identiteten om hvem som virkelig *er* Guds utvalgte førstefødselsretts folk.

Leseren, hvis han ikke allerede har lest den nøye, skulle øyeblikkelig skrive etter den gratis boka vår *De Forente Stater Og Britannia i Profetiene*. Den forklarer den fantastiske, forbløffende SANNHETEN om at folkene i De forente stater, britene, folkene i nordvest Europa faktisk er disse ”tapte” 10 stammene av nasjonen ISRAEL—og ikke hedninger av fødsel i det hele tatt!

Ja, Sabbaten, GUDS dag—den sanne HERRENS DAG—er, etter alt, dagen FOR VÅRT FOLK i dobbelt forstand—først, fordi den er for ALLE GUDS folk, TIL OG MED HEDENSKFØDTE FOLK SOM NÅ ER KRISTNE; FOR DET ANDRE, FORDI RASEMESSIG, SELV VED KJØDELIG FØDSEL, ER DET GUDS DAG SOM HAN GA TIL FORFEDRENE VÅRE, OG BEFALTE AT DEN SKULLE HOLDES FOR ALLTID!

5

Hvilken dag for hedninge-kristne?

”**M**EN HØR NÅ HER!”—KAN EN FORTSATT ARGUMENTERE—”var ikke den Sabbatspakten bare for Israel? UTELUKKER ikke det hedninger? Var ikke hensikten dens å *identifisere* Israel som *atskilt og distinkt* fra hedninger?” Svaret er et absolutt *NEI!*
La oss FORSTÅ! La oss få dette helt klart!

UTELUKKE HEDNINGER?

Gud ga SabbatsPAKTEN for først å *identifisere* den SANNE GUD, som distinkt og atskilt fra falske guder, og for det andre for å *identifisere* de som er Hans folk, som atskilte og distinkt fra de som *IKKE* er GUDS FOLK!

Den ble *ikke* gitt for å skille mellom *to slag* av GUDS FOLK, det er, for eksempel, *to slags* KRISTNE, slik som de som var jødis-*kfødte* fra de som var hedensk*fø*dt. GUD HAR IKKE TO SLAGS KRISTNE—Her er ikke jøde eller greker, her er ikke trell eller fri, her er ikke mann og kvinne. For dere er alle ÉN i Kristus Jesus (Galaterne 3:28).

FORSTÅ DETTE!

I gammeltestamentlige dager, var israelittene det *ENESTE* folket på Jorda som var GUDS folk! Og Sabbaten var TEGNET som identifiserte dem som GUDS folk.

Har du ikke lest i Hosea, hvordan Gud symbolsk kalte ISRAELS HUS (Tistamme riket) for "Lo-Ammi," som betyr "IKKE MITT FOLK"? (Hosea 1:9). Dette var fordi de hadde forkastet GUDS SABBAT, og hadde fulgt kong Jeroboams skikk med å holde den første dagen i uka (i dag kalt SØNDAG) som deres "sabbat."

"Se, derfor," sa Gud til dette avgudsdyrkende huset som forkastet Sabbaten, "stenger jeg veien for deg med torner. Jeg reiser en mur foran henne, så hun ikke finner sine stier" (Hosea 2:6). Det vil si at Israels hus vil *miste veien sin*—når de utvandrer fra assyrisk fangenskap, nordvestover inn i Europa, til De atlantiske kystlandene, Skandinavia og Britannia—de skal *miste identiteten sin*—GÅ TAPT—de TAPTE TI stammer!

Les disse to første kapitlene i Hosea—en profeti for det 10-stammede ISRAELS HUS. Det framstiller dem som at de har mistet all kjennskap om HVEM som er deres sanne Gud!

PROFETI FOR I DAG

Legg merke til det! "Hun skjønte ikke at det var jeg som gav henne kornet og mosten og oljen, og at det var jeg som gav henne sølv og gull i mengdevis—som de brukte til Ba'al" (vers 8).

Dette skildrer Britannia og Amerika I DAG! Gud har gitt oss den uforlignelige nasjonale RIKDOMMEN som Han lovt ubetinget til Abraham—ikke på grunn av våre SYNDER, men på grunn av Abrahams LYDIGHET! Men hvordan har vi *brukt* denne rikdommen? På tilbedelse av BAAL—DAGEN til solguden Baal, kalt SØNDAG—på å holde Baals jul, påske og andre helligdager—i den såkalte "kristendommen" som er HEDENSK, der mye av det er akkurat det motsatte av den sanne religionen til JESUS KRISTUS!

Legg så merke til vers 9, hva Gud vil GJØRE med det!

"Derfor vil jeg ta tilbake mitt korn i skurdtiden, og min most i frukthøstens tid. ..."—det er, HUNGEREN begynner allerede *nå* i dets tidlige år—profetert av Joel, Esekiel, av Jesus Kristus, og i Åpenbaringen! Ja, dette er en profeti for NÅ! FOR VÅRE FOLK! Det begynner allerede NÅ, når *du* leser!

Fortsett! Legg merke til hva annet Gud er i ferd med å gjøre mot OSS NÅ: "Jeg vil gjøre ende på all hennes glede, HENNES fester"—disse til Ba'al—jul, nyttårsaften, påske, faste, halloween! De er IKKE GUDS dager! Fortsett: "*hennes* nymåner og

sabbater ...” (IKKE GUDS, men disse til Ba'al, som våre folk kaller for SINE sabbater—den hedenske SØNDAGEN!) (vers 11).

Gud fortsetter: ”Jeg vil straffe henne for de dagene da hun brente røkelse for Ba'alene ... men glemte meg, sier Herren” (vers 13).

Jeg har ropt ut Guds profetier til folkene våre gjennom programmet *Morgendagens Verden*, og i bladet *Den Enkle Sannhet*—at vi vil bli hjemløst av en slik total TØRKE og slike epidemier, at det vil ta livet av en tredjedel av folkene våre! Og, med mindre folkene våre som en nasjon, våkner opp og ANGRER på disse SYNDENE, vil vi da bli INVADERT, og enda en gang bli TATT TIL FANGE SOM SLAVER. Du kan gjerne gjøre narr av det! Du kan også ignorere det! MEN IKKE LENGE! Det vil SLÅ TIL i nær framtid! *Du vil ikke gjøre narr av det da!*

Men hva er SLUTTEN på denne spesielle profetien i Hosea?

LES DET SELV!

”Se, derfor vil jeg lokke henne [Israel] og føre henne ut i ørkenen”—i slaveri og fangenskap—”og tale vennlig til henne. ... Og det skal skje på den dagen”—tida for tilbakekomsten til KRISTUS!—”sier Herren, at du skal rope: Min mann! [Betyr MIN EKTEMANN på hebraisk] Du skal ikke mer rope til meg; Min Ba'al! Jeg vil ta Ba'alenes navn bort fra hennes munn, og de skal ikke mer nevnes ved navn. På den dag vil jeg gjøre en pakt for dem”—DEN NYE PAKT! Vers 23- KJV: ”Og jeg vil si til dem som IKKE var MITT FOLK [DE ”TAPTE” 10 STAMMER], Du er mitt folk; og de skal si: Du er min GUD” (Hosea 2:14-23).

Du har antageligvis aldri *forstått* denne profetien i Hosea før! Den kan ikke virkelig bli forstått med mindre du først forstår SABBATSPAKTEN i 2 Mosebok 31:12-17!

Nå tilbake til det opprinnelige spørsmålet i dette kapitlet.

Utelukker ikke denne spesielle SabbatSPAKTEN hedninger? Var hensikten dens å identifisere ISRAEL som atskilt og distinkt fra HEDNINGER?

Da ISRAEL forkastet dette identifiseringSTEGNET, identifiserte det dem garantert *ikke*—basta! Det skilte dem ikke ut fra hedningene—de kom til å tro at *de* var hedninger. Verdens hedenske folk KALTE DEM FOR HEDNINGER. Det jødiske folk kalte dem for hedninger!

Det jødiske folk fortsatte med å anerkjenne Sabbaten—og hele verden kalte dem ”det UTVALGTE FOLKET”!

ET LYS FOR HEDNINGENE!

Så HVORFOR gjorde Gud denne spesielle, evigvarende Sabbatspakten med ISRAEL—og ikke med de hedenske nasjonene?

Ganske enkelt fordi alle de hedenske nasjonene hadde avskåret seg totalt fra Gud. Alle hadde gitt seg over til avgudsdyrkelse. Ingen av dem *kjente* den sanne Gud.

Ganske enkelt fordi Gud hadde tatt et nedtrampet slavefolk—likevel et folk med en overlegen arv gjennom Abraham, Isak og Jakob og Josef—som ikke var innpodet med NOEN SOM HELST religion, og gjorde dem til SIN nasjon.

Ganske enkelt fordi Gud da ga dette utkalte folket som var HANS nasjon, SINE RETTE VEIER—og HVORFOR?

FOR Å VÆRE ET LYS FOR HEDNINGENE!

Gud gjorde det for å VISE ANDRE NASJONER hvilke VELSIGNELSER som ville følge med lydighet mot HANS LOVER! For å *sette et eksempel* for de andre nasjonene!

Gud ga SINE RETTE VEIER—og alle LØFTENE SINE—inkludert frelse gjennom Kristus—til ISRAEL, for så å gjøre disse veiene og velsignelsene kjent og tilgjengelige for hedningene!

Alle andre nasjoner hadde tapt kjennskapet til Gud—TAPT KJENNSKAPET TIL HANS IDENTITET. Forfedrene deres hadde en gang visst hvem Gud var. Men så mange oppdiktete og innbilte guder og halvguder hadde blitt satt opp i sinnene deres, opprinnelig som mellommenn *mellom* mennesker og den ene suverene Gud, så all kunnskapen om denne ENE Gud hadde blitt utslettet.

Helt i begynnelsen av menneskenes historie, snakket Gud personlig med Adam og Eva. Han ga dem instruksjonene Sine—og forkynte evangeliet Sitt til dem. De visste at Gud tilbød dem evig liv som Sin gave. De visste at syndens lønn er DØDEN. Men de resonerte seg rundt denne sannheten—akkurat slik noen av dere som leser dette, resonerer *deres* vei rundt hva Gud ville ønske å gi til dere. Adam og Eva gjorde opprør. De adlød villig Satan.

Gud skapte menneskene med et fritt moralsk valg. Gud har alltid gjort sannheten Sin tilgjengelig. Og Gud har bestemt at mennesket MÅ VELGE! Gud tillater ikke mennesket å resonere ut, eller bestemme, *hva* som er synd. Men Gud *tvinger* et hvert menneske til å bestemme OM de skal synde ELLER IKKE. Gud har bestemt at det er en SYND å bryte Sabbaten Hans. DU må ta en beslutning! Og som du sår, vil du høste!

Adams barn tok *sine* beslutninger. Abel tok den rette beslutningen. Jesus Kristus sa at Abel var rettferdig. Hans belønning er sikret! Kain tok den gale beslutningen, og beseglet sin egen skjebne. Nesten 2000 år senere var det bare en mann på Jorda—Noah—som var lydige mot Gud. Senere fulgte tydeligvis Sem Guds vei. Men etter Syndefloden fulgte resten av verden Nimrod, grunnleggeren av denne verdens sivilisasjon.

Menneskeheten tok sin beslutning. Den GJORDE OPPRØR MOT GUDS RETTE VEIER. Den fulgte villig etter Satans forførelse, og satte opp veletablerte skikker og måter for tilbedelse, som var fiendtlig mot Gud. Etterfølgende generasjoner mistet kjennskapet til den sanne Gud.

HVORFOR NASJONEN ISRAEL?

Det var i en slik verden—avskåret fra Gud—at Herren kalte ut et foraktet, ydmyket SLAVEFOLK, som nedstammet fra Abraham. De hadde lyttet til og adlydt Gud. Det synes som om menneskenaturen og menneskeforringelsen er slik at Gud måtte ta et underkuet, nedtrykt SLAVEFOLK, som de eneste som var ydmyke nok til å lytte til og adlyde Skaperen sin! Men husk—selv om de var redusert til slaver av omstendighetene, var de arvemessig et HØYERESTÅENDE folk. GUD HADDE NÅ TIL HENSIKT Å GI ALLE DE ANDRE NASJONENE EN SJANSE GJENNOM DETTE UTKALTE FOLKET, ISRAEL!

Gud sa om dette folket: ”Dette folket jeg har dannet meg”—det er, å bli Hans *redskap*, slik at de hedenske nasjonene ville se de ettertraktede resultatene og enorme velsignelsene og den nasjonale VELSTANDEN, som ville tre i kraft for Israel, hvis de ADLØD. De ”skal forkynne min pris,” sa Gud (Jesaja 43:21).

Selvfølgelig hadde disse israellittene menneskenatur. Til og med Israel, som Gud utførte veldige og de mest forbløffende mirakler for, fulgte aldri Guds veier lenge av gangen. Men gjennom dem har Gud tatt vekk enhver unnskyldning for alle som gjør opprør. Menneskeheten har blitt gitt ENHVER tenkelig SJANSE til å angre på dens vei!

Senere, i løpet av Kristus’ jordiske prestetjeneste som menneske, og etter, brukte Gud KIRKEN SIN. Kristus kalte ut KIRKEN som et spesielt utkalt folk, ikke bare for å forkynne EVANGELIET Hans til verden, men for å VISE verden de ettertraktede

RESULTATENE som blir høstet ved LYDIGHET! Slik gamle Israel var utkalt for å være et LYS for verden, slik er KIRKEN også kalt for å være det!

”Dere er verdens lys!” sa Jesus til disiplene Sine. Slik skal dere la deres lys skinne for menneskene, så de kan se deres GODE GJERNINGER”! (Matteus 5:14, 16). Det er, SETT EKSEMPELET! La verden se de gledelige resultatene!

Guds RETTE VEIER, som Han skapte som levende, ubønnhørlige LOVER, er ikke BARE FOR DET JØDISKE FOLK. De er for MENNESKEHETEN! Sabbaten ble til for MENNESKET—ikke bare for det jødiske folk.

Efeserne var hedninger. Men de hørte Kristus’ evangelium, og de angret, trodde—ADLØD. De ble omvendte KRISTNE.

Til disse hedensfødte kristne, skrev Paulus: ”Kom derfor i hu at dere før var hedninger i kjødet ... at dere på den tid var uten Kristus, utestengt fra Israels borgerrett og fremmede for paktene med deres LØFTE. Dere *var uten håp* og uten Gud i verden. Men nå, i Kristus Jesus, er dere som før var langt borte, kommet nær til ved Kristi blod. ... *Så er dere da ikke lenger fremmede og utlendinger, men dere er de helliges medborgere og GUDS husfolk*” (Efeserne 2:11-19).

HEDNINGER IKKE UTELUKKET

For å bli en omvendt kristen, må man åndelig sett bli EN ISRAELIT! Frelse, som det er sitert tidligere, er for ”HVER DEN SOM tror, både for jøde først og så for greker” (Romerne 1:16).

Men ble ikke HEDNINGER UTELUKKET UNDER DET GAMLE TESTAMENTET?

DET BLE DE IKKE!

Det som Gud ga til Israel, var også for hedningene. Sabbaten var for HEDNINGER, så vel som for israelitter! Ønsker du BEVIS? Her er det!

Hedninger kunne *alltid* komme inn i menigheten (kirken) til Israel—og det var mange som gjorde det. Til og med da de i begynnelsen forlot Egypt, ”Det drog også med dem en stor, blandet folkemengde” (2 Mosebok 12:38). Disse var hedninger.

I instruksjonene for å holde Passover, sa Gud: ”Når en fremmed [hedning] oppholder seg hos deg og vil holde påske for Herren, skal alle menn hos ham omskjæres. Da kan han få være med og

holde høytid, han skal være som en innfødt i landet...” (2 Mosebok 12:48). Igjen i vers 49: ”Det skal være en og samme lov for den innfødte og for den fremmede som oppholder seg hos dere.”

Hedninger kunne alltid komme inn og bli naturaliserte borgere av Israel. Tusenvis gjorde det.

La nå profeten Jesaja, i en profeti for VÅRE DAGER, NÅ, fortelle deg om Sabbaten *bare* var for *jødene* eller ikke!

SABBATEN FOR HEDNINGER I DAG!

Jesus Kristus sa at Sabbaten ble til for MENNESKET! Ikke bare for jøder—ikke *bare* for israelitter - *men* for MENNESKET! Den ble til for ADAM! Den ble til for MENNESKET, i det 20de århundret—og i det 21ste århundret!

Les nå PROFETIEN I JESAJA! Jesaja 56, begynn med vers 1.

Legg først merke til at det kommer fra den suverene AUTORITETEN!

”Så sier Herren...” *Der er AUTORITETEN din!*

Fortsett: ”... Akt på det som er rett, og gjør rettferdighet! For min frelse kommer snart, og snart skal min rettferdighet åpenbares.”

Her er den TIDA som gjelder for denne profetien. NÅR er det Guds frelse snart kommer? NÅR vil Hans rettferdighet bli *åpenbart*?

Dette blir forklart i Hebreerne 9:27-28!

FORSTÅ DETTE: ”Og likesom det er menneskenes lodd én gang å dø, og deretter dom, så skal og Kristus, etter å ha vært ofret én gang for å bortta manges synder, annen gang bli åpenbart, ikke for syndenes skyld, men TIL FRELSE for dem som venter på ham.”

Kristus bringer FRELSE, *når* Han kommer for *andre gang*! En bedre oversettelse av den siste delen av setningen som er nevnt ovenfor, ville være: ”Og til dem som er uten synd og venter på Ham, skal Han komme til syne for andre gang TIL FRELSE.”

Den Reviderte Standard Utgaven oversetter det: ”så Kristus, som har blitt ofret en gang, for å bære manges synder, vil komme tilbake en andre gang, ikke for syndens skyld, men for å frelse de som venter spent på ham.”

NÅR vil Kristus’ FRELSE *bli åpenbart*? Det blir også forklart i Åpenbaringen 12:10: ”Fra nå av tilhører frelsen og kraften og riket vår Gud, og makten hans Salvete...” Dette snakker om tidspunktet for Kristus’ andre komme!

Igjen, Jesus sier: ”Se, jeg kommer snart, og *min lønn er med meg*, for å gi enhver igjen etter som hans gjerning er” (Åpenbaringen 22:12). TIDSPUNKT: Kristus’ andre komme!

Så TIDA for Jesajas profeti er akkurat rett før Kristus kommer tilbake. Så da ER TIDSPUNKTET NÅ—*I DAG!*

Legg nå merke til hva Kristus, den SUVERENE AUTORITETEN, sier: ”Salig er det menneske som gjør dette, som holder fast ved det—*som holder sabbaten, så han ikke vanhelliger den*, og som akter på sin hånd, så den ikke gjør noe ondt. *Den fremmede [HEDNINGER]* som holder seg til Herren, må ikke si: Herren vil visst skille meg fra sitt folk! ...” (Jesaja 56:2-3).

LEGG MERKE TIL DET! La ingen HEDNING, i vår tid, som har blitt omvendt, og knyttet seg til den HERRE JESUS KRISTUS, si at Kristus har skilt ham fra GUDS FOLK, ISRAEL. Nei, Sabbaten var *IKKE* et tegn for å skille hedninger fra israelitter! Hedningene ble *IKKE* utelukket!

Fortsett i versene 6-7: ”Og de fremmede [HEDNINGER] som holder seg til Herren”—som blir kristne—”for å tjene ham og for å elske Herrens navn, og for å være hans tjenere, *alle de som holder sabbaten, så de ikke vanhelliger den*, og som holder fast ved min pakt, DEM [hedningene] vil jeg føre til mitt hellige berg og la dem glede seg i mitt bønnehus. ...”

Her er et POSITIVT BEVIS!

Dette er et uimotsigelig ”SÅ SIER HERREN.”

Sabbaten ble til for MENNESKET—for MENNESKEHETEN—for HEDNINGER så vel som for israelitter.

Gud Selv gjorde Sabbaten Sin bindende FOR ALLTID (2 Mosebok 31:12-17). Den er bindende FOR ALLTID, evigvarende, fra slekt til slekt, for israelittene. Generasjonene har ikke opphørt. For alltid har ikke opphørt.

ISRAELITTENE ble kristne gjennom Kristus, det samme som hedningene. KRISTNE israelitter er derfor *forpliktet* til å holde Guds Hellige SABBAT.

Men hva med HEDNINGER? De må også holde den. De *blir* israelitter, åndelig, når de mottar Guds Hellige Ånd, og *blir* virkelig omvendte kristne. Gud har ikke en VEI for jøder, en annen vei for hedninger. Han har ikke en DAG for jøder, og en annen for hedninger. KRISTUS ER IKKE DELT! GUD GJØR IKKE FORSKJELL PÅ FOLK!

VI ER ALLE EN I KRISTUS!

6

Hvorfor Israel og Juda ble gjort slaver

HVA VAR SYNDENE TIL JEROBOAM, DE SOM DET BLIR SNAK-
ket om så mange ganger i Kongebøkene og Krønikebø-
kene, og som har å gjøre med Israels historie?

Hva som enn er SYND for en israelitt er SYND for en hedning!
Gud hadde en grunn for å sette i sving LOVEN SIN. Den
GRUNNEN var vår lykke. Hver flik av plagene til menneskene—
enhver krig—hvert eneste grann av menneskelige lidelser og
ulykkelighet, har vært resultatet av SYND. SYND berøver men-
neskene lykke, glede og velstand.

Gud elsker menneskene. Derfor HATER Han synd, fordi synd
er menneskenes fiende! Gud STRAFFER for SYND!

Hvis du tar lett på synd—hvis du tror at GUD ikke legger
merke til det, og STRAFFER for synd—trenger du å lære, nå,
akkurat HVORDAN Gud gikk i rette med SITT UTVALGTE FOLK
for å bryte Sabbaten Hans.

HVORFOR JØDENE BLE SLAVER

Vet du HVORFOR riket Israel ble invader av Assyria, slått, ført
bort fra landet sitt som slaver i 721-718 e. Kr.?

Vet du HVORFOR Juda rike senere ble tatt til fange, og spredt
over hele verden? Begge Israels hus ble sent inn i nasjonal avstraf-
felse og forvisning fra Det hellige land *fordi* de brøt Guds Sabbat!

Har det noen betydning? Det betydde så visst noe for GUD! Og Han sier at Han ikke forandrer Seg—han er i går og i dag den *samme*, ja til evig tid! (Hebreerne 13:8).

La oss først se hvorfor Juda ble invadert, erobret av Nebukadnesar, og ført i fangenskap til Babylon i løpet av åra 604-585 f. Kr.

I overensstemmelse med Jeremias profeti (Jeremia 29:10), vendte mange av Judas hus tilbake, 70 år etter at de ble brakt i fangenskap, til Det hellige land for å gjenoppbygge templet, og gjenopprettet tilbedelsen der. Profeten Nehemja forteller *hvorfor* de hadde blitt tatt til slaver 70 år tidligere:

”Ved samme tid så jeg i Juda noen som trådte vinpressene om natten og førte hjem kornbånd og lesste dem på eslene, og likeså vin, druer, fikener og alle slags varer. Og de førte det til Jerusalem *på sabbatsdagen*. Jeg advarte dem den dagen de solgte disse matvarene. . . . Da gikk jeg til rette med stormennene i Juda og sa til dem: Hva er det for en ond gjerning dere gjør? Dere vanhelliger sabbatsdagen! *Var det ikke fordi deres fedre gjorde slik at vår Gud førte all denne ulykken over oss og over denne byen?* Og nå fører dere enda større vrede over Israel ved å vanhellige sabbatsdagen!” (Nehemja 13:15-18).

Der står det, i klart språk!

Brudd på Sabbaten var en av hovedgrunnene til Judas fangenskap!

Det var så VIKTIG for GUD at Han straffet Sitt eget utvalgte folk med denne strenge, nasjonale straffen—nederlag i krig—å bli drevet bort fra sitt eget land, og gjort til SLAVER i et fremmed land!

SYND blir definert av GUD som brudd på Hans LOV (1 Johannes 3:4). LOVEN Hans sier: ”Kom hviledagen i hu, så du holder den hellig! . . . Men den sjuende dagen er sabbat for Herren din Gud.” Å arbeide på Sabbaten, å forurense den med å søke dine egne forlystelser, gjøre forretninger, osv., er EN STOR SYND, som straffes med EVIG DØD! (Romerne 6:23).

JUDAS HUS BLE ADVART

Judas hus var uten unnskyldning. De hadde blitt advart av profetene.

Legg merke til advarselen gjennom Jeremia: ”Så sier Herren: Ta dere i vare så sant dere har livet kjært! Bær ikke noen byrde

inn gjennom Jerusalems porter på sabbatsdagen! ... ikke gjøre noe arbeid ... Men dere skal holde sabbatsdagen hellig, som jeg befalte deres fedre. ... Men dersom dere ikke hører på meg, så dere holder sabbatsdagen hellig og ikke bærer noen byrder gjennom Jerusalems porter på sabbatsdagen, DA VIL JEG TENNE ILD PÅ PORTENE, OG DEN SKAL FORTÆRE JERUSALEMS PALASSER OG IKKE SLOKNE” (Jeremia 17:21-22, 27).

Det var advarselen. Judas hus aktet ikke på den. Se nå hva som hendte!

”I den femte måneden, på den tiende dag i måneden, det var Babels konge Nebukadnesars nittiende år, kom Nebusaradan, høvdingen over livvakten, og en av de høyeste menn hos kongen i Babel, til Jerusalem. Han brente opp Herrens hus og kongens hus, og alle Jerusalems hus—alle stormennenes hus brente han opp med ild” (Jeremia 52:12-13).

Når Gud *advarer*, er straffen SIKKER!

HVORFOR ISRAEL BLE BESEIRET

Se nå hva som skjedde med den *andre* nasjonen med israelitter, riket Israel, 117 år før Judas fangenskap.

Gud hadde gitt disse to folkene valget i Moses dager, lenge før de ble delt i to nasjoner. Merk hva som står i 3 Mosebok 26: ”Dere skal ikke gjøre dere avguder og ikke reise opp utskårne bilder eller støtter. ... for å tilbe ved dem. For jeg er Herren deres Gud. *Mine sabbater skal dere holde, og min helligdom skal dere ha ærefrykt for. Jeg er Herren*” (versene 1-2).

Da Gud tilbød de følgende løftene for lydighet, eller straff for opprør, i denne nøkkelfrophetien, ble bare TO av budene nevnt—de mot avguder og brudd på Sabbaten.

Legg merke til HVOR VIKTIGE de er: ”*Dersom* dere vandrer i mine lover og tar vare på mine bud og holder dem.” Gud lovte en overveldende produksjon og rikdom, nasjonal fred, og nasjonal dominans som ville ha ført til verdensdominans (versene 3-13).

Men, sier Gud (versene 14-33), hvis de nektet å adlyde disse budene, ville de lide av sykdommer og epidemier, miste all velstanden sin i 2520 år, bli invadert, erobret, og drevet bort fra landet sitt som slaver i landet til fiendene deres.

Husk så at Gud gjorde en spesiell, evig bindende PAKT med dem angående Sabbaten (2 Mosebok 31:12-17). Sabbaten ble

gjort til det nasjonale TEGNET som ville identifisere den sanne GUD og gjøre Han kjent for dem, og som ville identifisere dem som HANS FOLK.

Etter splittelsen i TO NASJONER—når riket Israel gjorde Jero-boam til sin konge, var den første tingen denne kongen gjorde å introdusere avgudsdyrking og Sabbatsbrudd.

Som Gud hadde advart, resulterte dette i en nasjonal invasjon av kong Salmanassar av Assyria, nederlag, fangenskap, og at de ble ført som slaver til Assyria i 721-718 f. Kr.

Se nå hva Gud sa om dette gjennom profeten Esekiel.

Esekiel ble gitt et budskap fra Gud til ISRAELS HUS (ikke Judas hus). Esekiel var blant de jødiske fangene, i *deres* fangenskap, mer enn et hundre år etter Israels fangenskap. Ved den tida hadde Assyrerne blitt slått av kongen av Babylon. Senere forlot de landet sitt på sørkysten av Det kaspiske hav og vandret nordvestover, og slo seg endelig ned i det landet som blir kalt Tyskland i dag.

Folkene av Israels hus vandret også nordvestover gjennom Europa. Men de stoppet ikke i Tyskland. De dro videre vest og nordover—inn i Vest Europa—Frankrike, Belgia, De skandinaviske landene, og De britiske øyer—hvor de er den dag i dag, unntatt stammen til Manasse, som utvandret til De forente stater mye senere.

Profeten Esekiel fikk i oppdrag å ”GÅ” fra der han var, blant de jødiske folkene, og til ISRAELS HUS.

”... gå av sted og tal til ISRAELS HUS!” sa Gud (Esekiel 3:1).

Men Esekiel tok aldri dette budskapet til det tapte Israels hus. Han kunne ikke. Han var en slave. Likevel *tar han det til dem*, i dag, ved at det er skrevet i boka hans i Bibelen—og ved det faktum at det blir tatt til nettopp disse folkene i dag!

DET ER EN PROFETI! Det er et budskap til VÅRT FOLK I DAG! Du leser det NÅ! *Må Gud hjelpe deg å gi akt på det!*

PROFETI FOR OSS, I DAG!

I det Gud først snakker om oldtidas Israel i Esekiel 20, sier Han: ”Og jeg førte dem ut av landet Egypt og lot dem dra inn i ørkenen. Jeg ga dem *mine* bud og kunngjorde dem *mine* lover. For det mennesket som holder dem, skal leve ved dem. Også mine sabbater gav jeg dem, så de skulle være til et *tegn* mellom meg

og dem, for at de skulle vite at jeg er Herren, som helliger dem” (versene 10-12).

Legg merke til den eksakte ordlyden i den evigbindende sabbatpakten i 2 Mosebok 31:12-17! Forsett så:

”Men Israels hus var gjenstridige mot meg i ørkenen. De fulgte ikke *MINE* bud og forkastet *MINE* lover ... Og *MINE* sabbater vanhelliget de grovt...” (vers 13).

Deretter talte Gud inntrengende med barna deres, en generasjon senere. Legg merke til dette!

”Jeg sa til deres barn i ørkenen: Følg ikke *deres fedres bud* og hold ikke *DERES* lover og gjør dere ikke urene ved *DERES* motbydelige avguder! Jeg er Herren deres Gud. Følg *MINE* bud og hold *MINE* lover og gjør etter dem! Hold *MINE* sabbater hellege! *De skal være et tegn* mellom meg og dere, for at dere skal vite at jeg, Herren, er deres Gud” (versene 18-20).

LEGG MERKE TIL DET!

Hele vekten er her lagt på *GUDS* bud, lover og Sabbater på den ene siden, og de *andre* sabbatene, budene og lovene til *deres FEDRE*.

”Men barna var gjenstridige mot meg,” fortsatte Gud, gjennom profeten Esekiel. ”*MINE* sabbater vanhelliget de...” (vers 21).

Så hva gjorde Gud til slutt—generasjoner senere?

Han spredte dem, i nasjonalt fangenskap og slaveri (vers 23).

Men HVORFOR?

”Fordi de ikke holdt *MINE* lover, men forkastet *MINE* bud og vanhelliget *MINE* sabbater, og fordi deres øyne fulgte *deres FEDRES* motbydelige avguder” (vers 24).

DET ER HVORFOR! Hadde det noen BETYDNING?

Men fortsett nå i denne forbløffende profetien! Legg merke til profetien FOR OSS, I DAG!

I det Han snakker om en tid, muligens i dette tiåret, eller det neste, i vår tid, til VÅRE folk, sier Gud: ”Så sant jeg lever, sier Herren Herren, jeg vil REGJERE OVER DERE med sterk hånd og med utrakt arm og med utøst HARME” (vers 33).

Uttrykket ”*utøst HARME*” viser til de SJU SISTE PLAGENE, ved selve tida for Kristus’ andre komme (sammenlign med Åpenbaringen 16:1). Tida da Kristus vil STYRE over oss er ved og etter Hans andre komme. Så dette er derfor en PROFETI for VÅR TID!

Enhver profeti i Bibelen som viser *hvor* våre folk (Israel) vil være ved det andre komme til Kristus, og den store, kommende

utvandringa tilbake til Det lovede land, skildrer dem i fangenskap og slaveri ENDA EN GANG.

Fortsett profetien: ”Jeg vil føre dere ut fra de folk og samle dere fra de land som dere nå er spredt i... og med UTØST HARME. Jeg vil føre dere til folkenes ørken [KOMMENDE UTVANDRING—Jeremia 23:7-8], og der vil jeg gå i rette med dere, ANSIKT TIL ANSIKT” (Esekiel 20: 34-35).

Legg merke til det! Dette er ORDET som snakker—KRISTUS! Han vil da være på Jorda igjen i egen Person! Og da vil Han gå i rette med folkene våre ANSIKT TIL ANSIKT. Det vil snart skje med DEG, og med DINE KJÆRE.

Det er på tide å VÅKNE OPP til dette *nært forestående*, og det nakne ALVORET i dette!

Kanskje vil det bare være en enslig stemme som ADVARER DEG! Men Gud brukte bare en enslig stemme for å advare verden i Noahs dager—en enslig stemme i Elias dager—en enslig stemme i Johannes døperens dager, og etter at han ble satt i fengsel, i Personen Kristus Selv!

Hvis du stoler på flertallet av et syndende FOLK, vil du lide straffen deres sammen med dem!

LEGG MERKE TIL HVORDAN HAN VIL GÅ I RETTE MED DEM!

”Likesom jeg gikk i rette med deres fedre i ørkenen ved landet Egypt, SLIK vil jeg gå i rette med DERE, sier Herren Herren... Jeg vil skille ut fra dere de gjenstridige og dem som er falt fra meg... og DERE skal KJENNE at jeg er Herren” (versene 36-38).

Hvordan gikk Han i rette med dem? Han sa: ”Hold MINE sabbater hellige, i stedet for deres fedres, for at dere skal VITE at jeg er Herren.”

Og hvordan skal vi VITE at HAN er Herren?

Ved Sabbat TEGNET Hans!

Les versene 42-44 i Bibelen! Han sier at folkene våre, *når de ikke lenger er gjenstridige*, men vil da holde Sabbaten Hans, vil huske sin ferd som de gjorde seg urene med, og de skal VEMMES OVER seg selv for sine brudd på Sabbaten!

Dette er en svært sterk lære! DET ER GUDS ORD som snakker til DEG!

7

Er søndag nevnt i Det nye testamentet?

ORDET "SØNDAG" FOREKOMMER IKKE NOE STED I BIBELEN. Men uttrykket "første dag i uken" finnes i Det nye testamentet. Det forekommer på nøyaktig ÅTTE steder. Så det vil ikke ta så lang tid å undersøke disse åtte tekstene som bruker dette uttrykket.

Hvis dagen var forandret med BIBELENS autoritet—hvis kristne kan finne noen som helst BIBEL AUTORITET for å holde søndag som "Herrens dag" i dag—da *må vi finne den autoriteten i en av disse åtte tekstene!*

La oss allerede fra starten av erkjenne at, siden den sjuende dagen i uka er klart etablert som Bibelens Sabbat fram til tida for korsfestelsen, kan det ikke være noen BIBELSK AUTORISASJON for å holde søndag med mindre vi finner det klart og tydelig uttalt i en av disse åtte skriftstedene i Det nye testamentet.

Så la oss undersøke dem nøye, ærlig og i bønn.

DAGEN ETTER SABBATEN

1) *Matteus 28:1*: "Etter sabbaten, da det lysnet *mot* DEN FØRSTE DAG I UKEN, kom Maria Magdalena og den andre Maria for å se til graven." Dette er det første stedet i Bibelen hvor "den første dag i uken" er nevnt. Matteus skrev disse orda, under inspirasjon av Den Hellige Ånd, seks år etter at Det nye testamentet

begynte å eksistere. Teksten sier at etter Sabbatsdagen gikk det MOT (gresk: *inn i*) den første dagen i uka. Så vi må innrømme at dette skriftstedet, forteller oss tydelig at tre dager og tre netter etter at alt som hadde opphørt, hadde blitt trygt ”naglet til korset,” var Sabbaten *fortsatt* dagen FØR den første dagen i uka—fortsatt den sjuende dagen i uka.

Det er et punkt som er klart bevist her. Det er mange som forteller oss at Sabbat budet bare var for ”en dag av sju”—at det ikke trengte være DEN sjuende dagen *i uka*, men bare en sjuendedel med tid. De argumenterer at søndag, som er en av de sju dagene, oppfyller dette budet. Men her er et skriftsted i Det NYE testamentet, som ble inspirert av Den Hellige Ånd seks år etter starten av Den NYtestamentlige Kirken, som i klar tale uttrykker at, tre dager etter at alle opphørte ting hadde opphørt, eksisterte Sabbaten fortsatt og det var den sjuende dagen I UKA—dagen før den FØRSTE DAGEN I UKA. Så mye er bevist, og må forbli avgjort for alle som ærlig søker etter og aksepterer BIBELENS autoritet. Men, ble dagen forandret senere?

2) *Markus 16:2*: ”Meget tidlig DEN FØRSTE DAG I UKEN kom de til graven, da sola gikk opp.” Dette er bare Markus’ versjon av besøket til grava ved soloppgang. Det ble skrevet 10 år etter korsfestelsen. Denne første dagen i uka, var også ”... DA Sabbaten var TIL ENDE,” i henhold til vers 1. Så denne teksten beviser det samme som det ovenstående—at den første dagen i uka, på den tida (tre dager etter korsfestelsen), ikke var Sabbaten, men dagen ETTER Sabbaten. Sabbaten var altså fortsatt den SJUENDE dagen i uka.

EN VANLIG ARBEIDSDAG

3) *Markus 16:9*: ”Etter at Jesus var oppstått, tidlig den FØRSTE DAG I UKEN, viste han seg først for Maria Magdalena, som han hadde drevet sju onde ånder ut av.” Denne teksten forteller hvordan Jesus viste Seg for Maria Magdalena senere samme dag—dagen ETTER Sabbaten.

Vi må innrømme at det er ingenting her som kaller den første dagen i uka den kristne Sabbaten. Det er ingenting her som kaller den ”Herrens dag.! Det er ingenting her som helliger søndagen, eller sier at Gud gjorde den hellig. Det er ingenting her som befaler oss å holde den. Det er ingenting her som setter den til

side, som et minne om oppstandelsen, eller for noen annen hensikt. Det er ingen befaling om HVILE på denne dagen—ingen autoritet for å holde søndag her.

4) *Lukas 24:1*: ”MEN PÅ DEN FØRSTE DAG I UKEN, tidlig i dagen, kom de til graven. De hadde med seg de velluktende urter som de hadde gjort i stand.”

Denne teksten forteller igjen om den samme begivenheten som er nedtegnet av Matteus og Markus, og den viser at disse kvinnene kom på den FØRSTE DAGEN I UKA, for å gjøre arbeidet på en vanlig ukedag, ETTER å ha hvilt på Sabbatsdagen ”etter lovens bud.” For vi leser, i verset rett før dette: ”Så vendte de tilbake og gjorde i stand velluktende urter og salver. Og på sabbaten holdt de seg i ro etter lovens bud.” Skal vi si at disse kvinnene ikke visste at budet var avskaffet? Nei, vi kan ikke det, for denne uttalelsen ble ikke gjort av kvinnene, men inspirert av Den HELIGE ÅND. Gud visste at den ikke var avskaffet. Og det ble skrevet omtrent 30 år etter etableringa av Den nytestamentlige Kirken! Gud inspirerte da den direkte uttalelsen, at disse kvinnene ”holdt seg i ro” på Sabbaten, var i henhold til budet, en uttalelse som ikke hadde vært mulig hvis budet hadde blitt avskaffet.

Denne teksten etablerer da søndagen som en vanlig arbeidsdag, tre dager etter korsfestelsen, og den etablerer videre at budet om å hvile på Sabbaten, ikke hadde blitt avskaffet.

5) *Johannes 20:1*: ”Men på DEN FØRSTE DAG I UKEN kom Maria Magdalena tidlig til graven, mens det ennå var mørkt...”

Dette, som ble skrevet 63 år etter korsfestelsen, er bare Johannes versjon, som beskriver det samme besøket til grava. Det bekrefter de ovennevnte fakta.

VAR DETTE ET RELIGIØST MØTE FOR Å FEIRE OPPSTANDELSEN?

6) *Johannes 20:19*: ”Da det var blitt kveld samme dag, DEN FØRSTE DAG I UKEN, var dørene lukket der disiplene var, av frykt for jødene. Da kom Jesus og stod midt i blant dem og sa til dem: Fred være med dere!”

La oss studere dette nøye, for det er noen som påstår at dette var et religiøst møte, som var sammenkalt med hensikten å feire oppstandelsen. Men legg merke til at dette er den samme første dagen i uka, som ETTERFULGTE Sabbaten. Det var Jesus’

første mulighet til å vise Seg for disiplene Sine. I 3½ år hadde Han vært sammen med dem hele tida, på ALLE dagene i uka. Det at Han møtte med dem, kunne i seg selv ikke etablere noen dag som en Sabbat.

Var de samlet for å feire oppstandelsen, og slik etablere søndagen som den kristne Sabbate, til ære for oppstandelsen? Teksten sier at de var samlet ”av frykt for jødene.” Jødene hadde akkurat tatt og korsfestet deres Mester. De var redde. Dørene var stengte, på grunn av deres frykt—antageligvis boltet. Hvorfor var de samlet? AV FRYKT FOR JØDENE, i henhold til denne teksten, og også fordi *de alle bodde sammen på denne øvre salen* (Apostlene 1:13). De kunne ikke ha kommet sammen for å feire oppstandelsen, for DE TRODDE IKKE AT JESUS HADDE OPPSTÅTT (Markus 16:14; Lukas 24:37, 39, 41). Det er ingenting i denne teksten som kaller denne dagen ”Sabbat,” eller ”Herrens dag,” eller noen annen sakral tittel. Det er ingenting her som setter den til side, gjør den hellig. Det er ingen autorisasjon her for å endre et av Guds bud!

HERRENS NATTVERDSDAG—ELLER ARBEIDSDAG—HVILKEN?

7) *Apostlene 20:7-8*: ”På den FØRSTE DAG I UKEN var vi samlet for å bryte brødet. Paulus holdt da samtaler med dem, for han skulle fare derfra neste dag. Han drog ut sin tale like til midnatt. Det var mange lamper i salen ovenpå hvor vi var samlet.”

Her finner vi endelig et religiøst møte på den første dagen i uka. *Men det var ikke et SØNDAGSMØTE!*

Legg merke til at Paulus fortsatte sin tale *til midnatt!* ”Det var mange LAMPER i salen ovenpå hvor vi var samlet.” Det var ETTER SOLNEDGANG, før midnatt, den første dagen i uka. Nå *begynte* ikke den første dagen i uka ved midnatt på den tida, slik som mennesker begynner den i dag. Den *begynte*, og den sjuende dagen endte, VED SOLNEDGANG! Alle dager i Bibelen begynner og ender ved SOLNEDGANG. I hele den romerske verden på den tida, og i et par hundre år senere, *begynte* og *endte* dagene ved solnedgang. Praksisen med å begynne en ny dag ved midnatt startet mye senere. Derfor fant dette møtet, og Paulus’ tale, sted i løpet av de timene som vi nå kaller LØRDAGSKVELDEN—det var ikke et søndagsmøte i det hele tatt!

Legg merke til oversettelsen i Dagens Engelske Versjon, som er korrekt oversatt fra den inspirerte, greske teksten: ”På lørdagskvelden var vi samlet sammen til et måltid i felleskap. Paulus talte til folkene, og han fortsatte å snakke til midnatt, siden han skulle reise neste dag.”

HVORFOR PAULUS BLE IGJEN

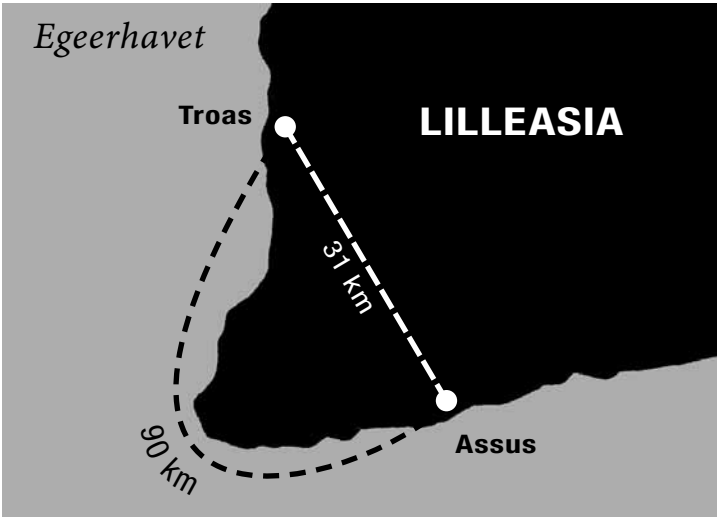
La oss nå ta opp tråden i fortellingen som har å gjøre med dette stedet. Begynn i vers 6: ”Men vi seilte ut fra Filippi etter de usyrede brøds dager, og kom til dem i Troas fem dager senere. Der ble vi i sju dager. På den første dag i uken var vi samlet for å bryte brødet. Paulus holdt da samtaler med dem, FOR HAN SKULLE FARE DERFRA NESTE DAG. ...”

Paulus og følgesvennene hans hadde vært i denne byen, Troas, i sju dager. Følgesvennene hans hadde reist med skip etter solnedgang. Paulus ble igjen for et avskjedsmøte. Han forkynte til midnatt: ”for han skulle fare derfra neste dag.” Ved daggry—soloppgang søndag morgen—dro Paulus av sted (vers 11).

Legg nå merke til hva følgesvennene hans hadde gjort. ”Vi hadde i forveien gått om bord i skipet og seilte til Assos. Der skulle vi ta Paulus om bord. Slik hadde han bestemt det, for han ville selv gå dit til fots. Da han møtte oss i Assos, tok vi ham om bord ...” (versene 13-14).

La oss se på dette på kartet (neste side). Følgesvennene til Paulus måtte seile rundt en halvøy—en strekning på 90 km, mens Paulus til fots, krysset øya, en strekning på 31 km. Han var i stand til å gå denne strekningen på kortere tid enn de kunne seile den mye lengre strekningen, noe som ga Paulus muligheten til å være igjen da de reiste, for denne siste avskjedspreken og visitten.

Kan du se hva som faktisk skjedde? Paulus’ følgesvenner var opptatt med arbeidet å ro og seile en båt, mens Paulus prekte denne lørdagskvelden helt til midnatt—*på den første dagen i uka*. De hadde satt seil lørdag kveld, ETTER AT SABBATEN HADDE ENDT. Paulus ble igjen for en siste avskjedspreken. Deretter, ved daggry søndag morgen, dro Paulus av gårde til fots, og fant seg i arbeidet med å gå 31 km fra Troas til Assos! Han ventet med denne lange turen til Sabbaten var over—en god dags

hardt arbeid, hvis du noensinne har prøvd det! Han gjorde det på den første dagen i uka! Igjen, en vanlig arbeidsdag!

HVA DET BETYR "Å BRYTE BRØD"

Men sier ikke denne teksten, slik det er mange som hevder i dag, at disiplene alltid holdt en andakt på hver første dag i uka? SLETT IKKE!

For det første, det sier ikke noe om at noe som helst blir gjort HVER første dag i uka. Det forteller BARE om hendelsene på denne ene, bestemte første dagen i uka. Det er ikke snakk om noen SKIKKER, men om det som skjedde da Paulus og følgesvennene hans, avsluttet det sju dager lange besøket sitt da de passerte denne byen.

Jesus hadde introdusert "Herrens nattverd" som en del av Passover, på begynnelsen av de årlige "usyrede brøds dager." De trenger ikke å slakte lam eller spise de stekte Passover lammene, etter at Kristus, VÅR Passover, hadde blitt slaktet for oss en gang. Likevel ble Passover innstiftet FOR ALLTID (2 Mosebok 12:24). På det siste Passover måltidet sitt, satte Jesus inn vinen som et symbol på sitt eget blod, i stedet for blodet av slaktede lam. Han satte inn det usyrede brødet til det stekte lammet som et symbol på sitt legeme, som var brutt for oss. Disiplene fortsatte å

holde Passover årlig, nå i form av ”Herrens nattverd” der brød og vin bare blir brukt som et MINNE (1 Korinterne 11:24) om Kristus’ DØD (1 Korinterne 11:26), forkynner Herrens død til Han kommer tilbake. De fortsatte å holde De usyrede brøds dager (Apostlene 20:6).

Dette året hadde de holdt De usyrede brøds dager og ”kommunion” tjenesten i Filippi, hvoretter de etter fem dager kom til Troas der de ble i sju dager.

Etter at Sabbatsdagen hadde endt, ved solnedgang: ”På den første dag i uken var vi samlet for å BRYTE BRØD.”

Folk har ANTATT at dette uttrykket betyr å ta del i ”kommunion.” Men legg merke til dette! Paulus prekte, og fortsatte å preke til midnatt. De hadde ikke noen anledning til å stoppe opp og bryte brødet før det. Da Paulus kom ”opp igjen”—etter å ha vekket opp fra de døde, han som hadde falt ned fra tredje etasje - ”brøt brødet og spiste” (Apostlene 20:11).

Legg merke til det! ”Brøt brødet OG SPISTE.” Denne brytingen av brød var ikke kommunion—det var ganske enkelt å ha et måltid. Dette uttrykket var vanligvis brukt i gamle dager for å benevne et måltid. Det blir fortsatt brukt på denne måten selv i deler av De forente stater.

Legg merke til Lukas 22:16, der Jesus introduserte Herrens nattverd, da Han tok det sammen med disiplene Sine. Han sa: ”Jeg skal aldri mer ete det før det er blitt fullendt i Guds rike.” Likevel, dagen etter oppstandelsen Hans, etter at Han hadde gått sammen med to disipler til Emmaus: ”... da Han satt TIL BORDS med dem, da tok han brødet, velsignet det og brøt det og gav dem” (Lukas 24:30). Her ”brøt” Jesus ”brødet,” men det var ikke Herrens nattverd, som Han sa at Han IKKE ville ta igjen. Det var et måltid—”Han satt TIL BORDS.”

Merk deg Apostlene 2:46. At disiplene: ”Hver dag kom de trofast og med ett sinn sammen i templet, og i hjemmene *brøt de brødet, og holdt måltid* med fryd...” Her betyr igjen ”brøt de brødet” å INNTA ET MÅLTID. Ikke på den første dagen i uka, men DAGLIG.

Igjen, da Paulus hadde forlist på reisen sin til Roma, hadde seilerne fastet av angst. Men: ”Da det led mot dag, oppfordret Paulus alle til å ETE. Og han sa: I dag er det den fjortende dagen dere har gått i spenning uten mat, uten å ta noe til dere. Derfor ber jeg dere å ta FØDE til deres frelse ... Da han hadde sagt

dette, tok *han et brød*, takket Gud for alles øyne og *brøt det* og begynte å ete" (Apostlene 27:33-35). Her brøt Paulus brødet for å gi det til uomvendte seilere som var sultne.

Sannheten er at det er INGEN STEDER I BIBELEN der uttrykket "å bryte brødet" eller "brøt brødet" blir brukt for å betegne deltakelse i "Herrens nattverd." I alle disse tekstene betyr det ganske enkelt å spise et måltid. Så, når vi leser i Apostlene 20:7, 11: "var vi samlet for å bryte brødet," og hvordan Paulus gikk "opp igjen og brøt brødet og SPISTE," vet vi av fortolkningen i Skriften at det bare viser til å spise mat, som et måltid, og ikke en nattverd andakt.

HVA GJALDT DENNE INNSAMLINGEN?

Vi kommer nå til det åttende og siste stedet hvor uttrykket "første dag i uken" forekommer i Bibelen.

8) *1 Korinterne 16:2*: "På den FØRSTE DAG I UKEN skal hver av dere hjemme hos seg selv legge til side det han får lykke til..."

Ofte kan vi se denne teksten er trykt på små ofringskonvolutter på kirkestolene i populære kirker, og vi har blitt fortalt at denne teksten setter DEN FØRSTE DAGEN I UKA, som tida for å samle inn kirkekollekten for å utføre Guds arbeid, betale prestene, osv.

La oss begynne med det første verset og virkelig få tak i den sanne, tilsiktede betydningen av dette verset.

"Når det gjelder innsamlingen til de hellige, så skal dere også gjøre det slik som jeg har forordnet i Galatia! På den første dag i uken skal hver av dere hjemme hos seg selv legge til side det han får lykke til, for at ikke innsamlingen først skal begynne når jeg kommer."

Dette dreier seg om en innsamling—men for HVEM—for HVA? Merk deg det! *Ikke* for presten—ikke for evangelisering—men "innsamlingen til DE HELLIGE." De fattige hellige i Jerusalem led fra tørke og hungersnød. De trengte, ikke penger, men MAT. Legg merke til at Paulus gir lignende instruksjoner til andre kirker. Observer instruksjonen hans til romerne:

"Men nå drar jeg til Jerusalem i tjeneste for de hellige. For Makedonia og Akaia [hvor Korinterkirken var lokalisert] har villet samle inn en gave til de fattige blant de hellige i Jerusalem. ... Når jeg har fullført dette og lagt *denne frukt* trygt i deres

hender, vil jeg dra veien om dere til Spania” (Romerne 15:25-28).

Aha! Oppfattet du det? Det var ikke penger, men FRUKT som ble pakket for å bli sendt til de fattige hellige i Jerusalem! (Det greske ordet kan også vise til vin, korn, og andre produkter som kan bli lagret over lengre tid uten å bli ødelagt.)

Gå nå tilbake til 1 Korinterne 16 igjen. Paulus snakker om en innsamling TIL DE HELLIGE. Den første dagen i uka ble hver av dem bedt om å gjøre hva? Se på det! Står det at de skal putte en mynt i kollektbørsa når de deltar i gudstjeneste? Slett ikke!

Det står: ”skal hver av dere *legge til SIDE*.” Merk deg det! LEGGE TIL SIDE! LAGRE! Legg det til side HOS SEG SELV—*hjemme!* Ikke legg det i kirkehuset—legg det SELV—hjemme.

NÅ HVORFOR? ”For at ikke INNSAMLINGEN først skal begynne når jeg kommer.” Mennesker SAMLER frukt inn fra frukthagen—de SAMLER grønnsaker inn fra grunnen, for å bli LAGRET. Men å putte penger i en kollektbørse i kirken, eller å overrekke konvolutten din med tiende, blir gjerne kalt en ofring eller kollekt, ikke INNSAMLING.

Legg videre merke til: ”Når jeg så er kommet, skal jeg sende dem som dere selv velger, med brev, så *de* kan bringe gaven deres *til Jerusalem*. Men er det verdt at også jeg reiser—da skal *de* [mer enn en] reise i følge med meg!” (versene 3-4).

Det ville åpenbart trenge flere menn for å bære denne samlingen, samlet inn og lagret, til Jerusalem. Hvis det hadde vært tiende eller ofringer for prestene eller for å spre evangeliet, ville Paulus ha tatt med seg pengene alene.

Så, enda en gang, den siste og endelige teksten i Bibelen der vi finner ”FØRSTE DAG I UKEN” nevnt, er det en ARBEIDSDAG—en dag til å samle inn frukt og mat fra frukthagene, åkrene og hagene, og lagre det. Det skulle være det FØRSTE arbeidet i uka, derfor på den første dagen i uka, så snart Sabbaten var over!

INGEN AUTORITET I BIBELN

Så, endelig, ved en ærlig undersøkelse finner vi at IKKE EN av tekstene som snakker om ”DEN FØRSTE DAG I UKEN,” setter den til side som en hviledag. Ingen av dem gjør den hellig, kaller den en Sabbat, eller ved noen annen sakral tittel. I HVERT tilfelle er den første dagen i uka en vanlig arbeidsdag.

I INGEN av dem var det et religiøst møte og andakt med preken som ble holdt i de timene som vi nå kaller SØNDAG. I INGEN av dem kan vi finne det minste fnugg av BIBELAUTORITET for å helligholde søndag! Det er ikke noe sted i Bibelen om at oppstandelsen blir feiret på en søndag.

Noen ganger blir Åpenbaringen 1:10 brukt som Bibelautoritet for å kalle søndag "Herrens DAG." Det sier: "Jeg var bortrykket i Ånden på Herrens dag. Og jeg hørte bak meg en veldig røst..." Men dette sier ikke på "den første dag i uken," eller "søndag," er "dagen" som blir kalt "Herrens dag." Faktum er at dette ikke snakker om NOEN dag i uka i det hele tatt, men om "Herrens dag"—tida for de kommende PLAGER, som når et klimaks med Kristus' komme og Tusenårsriket. Dette er TEMAET i Åpenbaringen. Men, hvis noen ønsker å argumentere, å insistere på at denne teksten viser til en bestemt dag i uka, bør de se andre steder HVILKEN dag som BIBELEN kaller HERRENS DAG. For denne teksten peker ikke ut NOEN dag i uka.

Men Jesus sa at Han var Herre over SABBATEN, og hvis Han er HERRE over den dagen, tilhører den Han, og er Hans dag, og derfor er Sabbaten Herrens dag (Markus 2:28). Jesaja 58:13 kaller Sabbaten (den sjuende dagen i uka) for "HERRENS HELLIGE DAG." Gud taler. Så Sabbaten er HERRENS DAG.

I det opprinnelige budet, i 2 Mosebok 20:10, leser vi: "Men den *sjuende* dagen er sabbat FOR HERREN DIN GUD. ..." Ikke MIN dag, eller din dag. Søndag er MIN dag. Og så er mandag, og alle de andre ukedagene, for arbeidet mitt og andre ting som jeg trenger. Men den sjuende dagen er IKKE min—den er HERRENS! Den tilhører HAM, og Han har gjort den HELLIG, og befaler oss å HOLDE den slik. Vi har ikke noen rett til å bruke den for oss selv. Det er HANS DAG!

DEN SANNE SABBATEN I DET NYE TESTAMENTET!

La oss nå se igjennom Det nye testamentet for å finne ut HVILKEN DAG Paulus holdt, og lærte de omvendte hedningene å holde.

Legg merke til hvilken dag Paulus og Barnabas brukte for å preke til hedningene:

1) *Apostlene 13:14-15, 42-44*: "De andre drog videre fra Perge og kom til Antiokia i Pisidia. De gikk inn i synagogen på SAB-

BATSDAGEN og satte seg der. Etter opplesningen fra loven og profetene, sendte synagogeforstanderne bud til dem og sa: Brødre, har dere et formaningsord til folket, så tal!”

Da sto Paulus opp og talte til dem om Kristus.

”Da de [jødene] gikk ut, bad folket [HEDNINGENE] dem om at disse ord måtte bli talt til dem også NESTE SABBAT.”

Siden Paulus prekte ”Guds *nåde*” (vers 43), hadde han muligheten her til å sette disse hedningene på rett vei, og forklare dem at Sabbaten hadde blitt avskaffet. Hvorfor skulle han vente en hel uke, for å snakke til HEDNINGENE PÅ DEN NESTE SABBATEN? Hvis denne dagen nå hadde blitt forandret til søndag, hvorfor fortalte ikke Paulus dem at de ikke trengte å vente en hel uke, men at neste dag, søndagen, var den rette dagen for denne gudstjenesten? Men legg merke til hva Paulus gjorde.

”På den NESTE SABBAT samlet da nesten hele byen seg for å høre Herrens ord.” Her ventet Paulus en hel uke, og lot anledningen til å bruke en søndag, for å preke til HEDNINGENE på *Sabbatsdagen*.

HEDNINGER MØTTE PÅ SABBATEN

2) *Apostlene 15:1-2, 14-21*: Studer omhyggelig hele denne fortellingen. Visse menn hadde kommet ned fra Juda til Antiokia, og lærte at de omvendte hedningene der måtte omskjæres og holde Moseloven for å bli frelst. Da oppsto det litt av en uoverensstemmelse mellom dem og Paulus og Barnabas. Så det ble bestemt at Paulus og Barnabas skulle gå til Jerusalem til apostlene og de eldre, angående det spørsmålet.

På konferansen i Jerusalem, ga Jakob beslutningen.

”Derfor mener jeg,” sa han (versene 19-20), ”... *vi skal skrive* til dem at de skal avholde seg fra det som er smittet av avgudene, og fra hor og fra det som er kvalt og fra blod.”

Han sa ikke at de ikke skulle holde De ti bud. De ti bud var ikke i spørsmålet—men bare ritualene med omskjæring, som var en fullstendig ANNEN lov. Han bare nevnte fire forbud, og bortsett fra det trengte de ikke å holde Moseloven.

Men *hvorfor skulle de SKRIVE om denne avgjørelsen til dem?* Legg merke til det!

”For Moses har fra gammel tid av noen som forkynner ham i hver by, og han blir opplest i synagogene HVER SABBAT” (vers 21).

Kan du se det? Moseloven—de fem første bøkene i Bibelen—ble lært i synagogene HVER SABBAT. Apostlene bare SKREV disse forordningene, FORDI HEDNINGENE SOM HADDE BLITT OMVENDT GIKK TIL KIRKEN PÅ SABBATEN. De hadde hørt Guds lov bli lest og forklart hver Sabbat i synagogene, og trengte ikke noen videre instruksjoner. Det viser at DE OMVENDTE HEDNINGENE HADDE BEGYNT Å HOLDE SABBATSDAGEN, OG GIKK TIL KIRKEN PÅ DEN DAGEN! Og apostlenes brev irettesatte dem ikke for at de holdt Sabbatsdagen.

Dette er veldig betydningsfullt, siden HEDNINGENE ALDRI HADDE HOLDT SABBATEN. Det er derfor noe disse hedningene hadde BEGYNT å gjøre *etter at de omvendte seg, etter å ha blitt lært av Paulus og Barnabas!*

EN SABBAT I FILIPPI

3) *Apostlene 16:12-15*: Her finner vi Paulus og Silas i Filippi. Og ”Der i byen ble vi da noen dager. PÅ SABBATSDAGEN gikk vi utenfor byporten, ned til en elv, hvor de pleide å holde bønn. Vi satte oss der, og talte til kvinnene som var kommet sammen. En av dem var en kvinne ved navn Lydia, en purpurkremmerske fra Tyatira, som dyrket Gud etter jødernes tro. Hun hørte på, og Herren åpnet hennes hjerte ... Da hun ... var blitt døpt ...”

Her igjen ventet Paulus og følgesvennene hans til Sabbaten, og gikk da til et sted for å tilbe, og prekte, og denne kvinnen, sannsynligvis en hedning, ble omvendt. Fortellingen sier at det var en SKIKK å møte der på Sabbaten, og at det var en SKIKK for Paulus og følgesvennene hans å gå til et sted for bønn og tilbedelse, når Sabbatsdagen kom.

PAULUS ARBEIDET PÅ HVERDAGENE, OG HELLIGHOLDT SABBATEN

4) *Apostlene 18:1-11*: ”Deretter drog han fra Aten og kom til Korint. Der traff han en jøde som hette Akvilas ... med sin hustru Priskilla ... Dem ga han seg i lag med. Og fordi de hadde samme håndverk, ble han hos dem og arbeidet. De var teltmakere av yrke. Men HVER SABBAT holdt han samtaler i synagogen, og han overbeviste både jøder og grekere.”

Hvis vi kunne finne *en tekst* i Det nye testamentet som gir slik en sterk autoritet for å holde søndagen, som denne gir for å holde Sabbaten, da ville vi virkelig hatt Bibel AUTORITET for det! Her ARBEIDET Paulus på hverdagene, men gikk i kirken og lærte HEDNINGER så vel som jøder, *hver SABBAT*.

Nå sier budet: "Seks dager skal du arbeide og gjøre all din gjerning," like mye som det sier: "Kom hviledagen i hu, så du holder den hellig." Det er akkurat like mye en befaling å arbeide seks dager, som det er å hvile den sjuende. Og hvis så dagen hadde blitt forandret, måtte Paulus ha arbeidet på Sabbatene, for å kunne gå til kirken og preke hver søndag. Men her ARBEIDET han på hverdagene, og gikk til kirken og prekte HVER SABBAT—ikke bare ved en spesiell anledning—det står HVER SABBAT.

Han forkynte Kristus og evangeliet om Riket. Og da jødene ble støtt og spottet, vendte han seg fullstendig bort fra jødene, og fra da av prekte han BARE TIL HEDNINGENE (vers 6), og han *ga seg til der i et år og seks måneder* (vers 11)—arbeidet hverdage—og prekte BARE til hedningene—HVER SABBAT!

Kan vi ønske oss noe MER avgjørende bevis? Er det noe STERKERE vitnesbyrd i Bibelen om hva som er den sanne Sabbaten i Det nye testamentet? I et og et halvt år fortsatte Paulus å arbeide på hverdagene—seks dager—inkludert søndagene—og prekte utelukkende til HEDNINGENE HVER SABBAT! Dette var så visst en skikk og sedvane! Han hadde så visst ikke gjort dette hvis Sabbaten hadde blitt opphevet, eller forandret.

Til disse hedninge-fødte i Korint, befalte Paulus: "Bli mine etterfølgere, likesom jeg etterfølger Kristus!" (1 Korinterne 11:1).

Og Paulus: "*Som han pleide*, gikk Paulus inn til dem, og tre SABBATSDAGER samtalte han med dem ut fra Skriften" (Apostlene 17:2). Dette var hans SEDVANE, hans SKIKK, som vi har sett ved rikelig bevis, som viser i alt 84 ulike Sabbater i særdeleshet, som Paulus hadde holdt.

Fulgte han Jesus i dette? Ja, SELVFØLGELIG! Jesus: "*Etter sin sedvane* gikk han PÅ SABBATSDAGEN inn i synagogen..." (Lukas 4:16).

Det var Jesus sedvane. Paulus fulgte Ham, og BEFALTE de omvendte hedningene å følge seg, slik han fulgte Kristus.

8

Den forbløffende sannheten om kristent fellesskap

LEGG NÅ MERKE TIL EN ANNEN GRUNN SOM KAN ÅPNE øynene våre for hvorfor *bare den sanne Sabbatsdagen* kan være dagen for å samles til kristent fellesskap.

Jesus Kristus sa i Johannes 15: ”Jeg er vintreet, dere er grenene...” (vers 5). Vi blir fortalt at vi må bli i Ham (vers 4), ellers kan vi ikke gjøre noe som helst, åndelig sett. En druegren kan ikke produsere druer med mindre den er på vintreet.

ET GUDDOMMELIG FELLESSKAP

Legg deretter merke til grunnlaget for kristent fellesskap i 1 Johannes 1: ”Det som vi har sett og hørt, det forkynner vi for dere, *for at også dere kan ha samfunn med oss. Og vårt samfunn er med Faderen og med hans Sønn, Jesus Kristus...* Dersom vi sier vi har samfunn med ham, men vandrer i mørket [det er, å være ulydige mot budene], da lyver vi og gjør ikke sannheten. Men *dersom* vi vandrer i lyset [LEVER ved hvert av BIBELENS Ord, som vår LEVEVEI, er GJØRERE av Hans lov, ikke bare hørere—er LYDIGE], likesom han er i lyset, da har vi samfunn med hverandre, og Jesu, hans Sønnns blod renses oss fra all synd” (versene 3, 6-7).

Vi kan *bare* ha sant kristent fellesskap når hver individuelle kristen er bundet sammen med Kristus, og med Faren—som en druegren er bundet sammen med vintreet.

Hva er det nå som binder de mange grenene til dette vintreet sammen med hverandre? Når *folk møter på deres egen dag, utpekt av mennesker*, og prøver å BINDE SEG SAMMEN i en kirkegruppe, er *ikke* Kristus til stede med dem i det fellesskapet. Han satte aldri NÆRVÆRET Sitt i den dagen! De er lik en mengde druegrener, som er avskåret fra vintreet, som prøver å binde seg selv sammen!

NÅ, HVORDAN finner vi at Jesus Kristus satte inn *nærværet Sitt* i Sabbaten Sin? På den dagen HAN HVILTE, og ble forfrisket. På den dagen, mens Han hvilte, velsignet Han den dagen—Han satte den til side for hellig bruk og hensikt som SIN dag—Han helliget den og gjorde den til HELLIG TID.

Men HVORDAN gjorde Han den HELLIG? Husk, jeg har vist deg det klart tidligere, på samme måten som at *selve grunnen* der Moses sto, nær den brennende busken (2 Mosebok 3:1-5) var HELLIG GRUNN—*fordi Kristus' nærvær var der*, og Kristus' nærvær gjør HELLIG hva enn og hvor enn Han er—akkurat som VI kan bli HELLIGE hvis, og *bare hvis, Kristus' nærvær*, ved Den Hellige Ånd, er inne i oss—slik gjør *Kristus' tilstedeværelse* i Sabbaten det til et tidsrom med hellig tid.

Når HERREN fra Det gamle testamentet, ORDET (gresk: logos) (Johannes 1:1-3) ble til menneskelig kjød (vers 14), og fikk navnet Jesus Kristus, rundt 4000 år etter at Han opprinnelig hvilte på Sabbaten, og satte Sitt nærvær i den (1 Mosebok 2:1-3), Holdt Han fortsatt Sabbaten, og satte nærværet Sitt i den (Lukas 4:16) *”etter sin sedvane.”*

Han hadde ikke forandret seg. Jesus Kristus er I GÅR OG I DAG DEN SAMME (Hebreerne 13:8).

Så *selve nærværet Hans* er i DAGEN HANS, den samme i dag som den gang. Når Guds egne barn, hver av dem bundet sammen med Kristus—hver av dem vandrer med Kristus i harmoni, lydige—kommer sammen på Hans hellige dag, har de *faktisk fellesskap* med KRISTUS. Han er *der*, midt i blant dem, *i Ånd!* Og så binder KRISTUS dem sammen i FELLESKAP MED HAM OG FAREN!

Når folk kommer sammen på søndag, er ikke Kristus nærvær der i den dagen! Du kan argumentere for å få det slik du vil, i

stedet for å overgi deg til denne sannheten, men dette er *sannheten* som vil dømme deg når du står overfor Kristus i Dommen!

KAN DU TILBE KRISTUS FORGJEVES?

Hva da med offentlige eller kirkegrupper som tilber på en ukentlig gudstjeneste på søndag—eller fredag?

LYTT OG GI AKT! Bibelen sier: ”Gud er ånd, og de som tilber ham, må tilbe *i ånd og SANNHET*” (Johannes 4:24).

Hva sier kirkene i denne verden? ”Tilbe Gud i overensstemmelse med hva samvittigheten din sier deg.” DET ER MOTSATT AV DET SOM GUD SIER!

HVORDAN tilber du Gud *i ånd og i sannhet*? Hva er SANNHET? Jesus sa klart: ”DITT ORD ER SANNHET.” Guds Ord er BIBELEN!

BIBELEN autoriserer *bare Sabbaten* som Guds *ukentlige* hellige dag, for felles sammenkomst og tilbedelse. Bibelen er GUDS AUTORITET! HVILKEN AUTORITET HAR FOLK FOR SØNDAG?

Å tilbe Gud *i ånd og i SANNHET*, er å tilbe Ham slik og når (i den utstrekning det dreier seg om forsamling av menigheten) Han sier det i SITT ORD, som er SANNHETEN!

Gud Selv satte til side den ene og eneste dagen som IDENTIFISERER HAM som SKAPEREN! Han satte den til side som en VELSIGNELSE! For vår fysiske hvile! For åndelig fornyelse!

Og dagen som vi hviler fra forretningene og arbeidet vårt, har Han satt til side som ”en hellig SAMMENKOMST” (3 Mosebok 23:2-3), som betyr en PÅBUDT SAMMENKOMST, der nærværet vårt er *befalt*. Det er selve den dagen da det hellige, åndelige *nærværet* Hans også er der. Han setter den til side som dagen *for* den felles tilbedelsen sammen, på den ene dagen som identifiserer den Gud som vi skal tilbe!

INGEN ANNEN DAG KAN OPPFYLLE DENNE STORE OG HERLIGE HENSIKTEN!

Ja, Gud hadde en *mening* med Sabbaten, en HENSIKT med den!

De som kommer sammen for å tilbe Gud og den Herre Jesus Kristus, og som på en hvilken som helst annen måte, er imot den måten eller tida som GUDS ORD befaler, tilber Ham ikke *i ånd og i SANNHET*. Gud vil ikke akseptere tilbedelsen deres.

Visste du at Kristus Selv sa at du ikke bare kan bekjenne Hans navn og kalle deg selv for en kristen, men at du faktisk

kan TILBE HAM—og gjøre det helt forgjeves? Og fortsatt være totalt ”ufrelst”?

Lytt til Kristus’ egne ord: ”Forgjeves dyrker de meg, for de lærer fra seg lærdommer som er menneskebud. Dere forlater Guds bud og holder fast på menneskers forskrifter. ... Vakkert setter dere Guds bud til side for å holde deres egne forskrifter!” (Markus 7:7-9).

Å komme sammen for tilbedelse på søndagen er ikke noe annet enn MENNESKERS tradisjoner—og en hedensk tradisjon på toppen av det! Disse som gjør slik, fornekter GUDS bud, er ulydige mot Guds bud om å holde Sabbatsdagen Hans hellig, er skyldige i Å SYNDE, og EN SLIK TILBEDELSE ER FULLSTENDIG FORGJEVES!

Jesus Kristus sa så!

IKKE ”JØDISK” SABBAT

Likevel, til tross for alle skriftstedene i hele Bibelen—til tross for det direkte bud fra GUD—er det mange som har hørt eller lest om at Sabbaten blir kalt ”den jødiske Sabbaten” så mange ganger, at de i tankene øyeblikkelig vil argumentere: ”Ja, men alt dette om at Sabbaten er hellig—om Sabbatpakten—gjelder ikke meg; alt dette var for det jødiske folk—jeg er en hedning.”

Å jo da, dette GJELDER DEG!

Jesus Kristus sier: ”Sabbaten ble til for MENNESKET”—for hele menneskeheten! Husker du? Den ble til DA mennesket ble skapt—på Adams tid! Det fantes ikke noe jødisk folk da! Gud den Allmektige har ikke en standard for det jødiske folk og en annen for hedninger. Ingen hedning kan bli en kristen før han blir en ISRAELITT—les Efeserne 2:11-22. Gud sier, gjennom Paulus, til HEDNINGER: ”Her er ikke jøde eller greker ... For dere er alle ÉN i Kristus Jesus. Og hører dere Kristus til, da er dere Abrahams ætt og arvinger ifølge løftet” (Galaterne 3:28-29).

Du kan ikke finne noe slikt uttrykk som ”den jødiske Sabbaten” noe steds i Bibelen! Det er en *spotsk, foraktelig, hånlig, nedsettende* betegnelse. Det kom fra ikke-kristne *ulver i fåreklær*, som Kristus kalte dem. De prøvde å villede ved å skape fordommer mot Guds sannhet. Det er et nedsettende, miskrediterende, villedende språk og terminologi som anvendes av FORFØRERE, falske profeter, og opprettholdere av hedenske doktriner og skikker i strid med Guds Ord.

Det ER *IKKE* BIBELSPRÅK!

Likevel har kanskje til og med de fleste av dere som leser dette, vært så forutinntatt av dette ringaktende uttrykket, at det er veldig vanskelig for dere å fatte, og å akseptere i tankene, den ENKLE SANNHETEN fra deres egen BIBEL!

Les Efeserne 2:11-12 igjen. DU MÅ BLI EN ISRAELITT FOR Å BLI FRELST! Du har hørt en mengde *falsk* og *antibibelsk* lære som leder deg til å gå ut fra at frelse er for hedningene. DET ER IKKE RETT!

Alle LØFTENE ble gitt til ISRAEL. Hvorfor?

Hør etter! Les omhyggelig, og FORSTÅ! Alle nasjonene hadde gått over til falske, hedenske religioner som sto imot Gud. I en slik verden, som var imot Gud, reiste Gud i Moses dager opp en særskilt nasjon fra Abrahams barn, Isak og Jakob, til å være Hans nasjon—for å være et *lys* for hedninger, som ikke var troende. Selve navnet *hedning*, BETYR forresten vantro.

Gud ga Sine rette leveveier til denne spesielt utkalte nasjonen—og LØFTENE som inkluderer frelse, ble gitt til *dem* (Romerne 9:4). Men, når en person som er født hedning, angrer, aksepterer Kristus og mottar Guds Hellige Ånd, da blir han, åndelig sett, en israelitt, et av Abrahams barn, og arving til løftene (Galaterne 3:28-29).

Frelsen kommer fra JØDENE (Johannes 4:22). Frelse er imidlertid for ALLE som tror (*levende* tro, ikke død tro)—både for jøde først, og, gjennom Kristus, så for greker (Romerne 1:16).

Du kan ikke få noen frelse, *med mindre* du blir, åndelig, en JØDE! (Romerne 2:28-29). Selvfølgelig har alle de som er israelitter av fødsel, blitt *avskåret* fra løftene og Guds frelse, på grunn av ulydighet—men de kan, som alle andre, motta det *gjennom Kristus!* (Romerne 11:17-18, 23-26).

Så en sann kristen vil slå fra seg disse fordommene og hatet mot jødene.

ER KRISTUS I DEG?

Nok en gang, HAR DET NOEN BETYDNING *hvilken* dag vi holder, eller *om* vi holder den *eller ikke?*

BIBELDEFINISJONEN av en KRISTEN er en som har mottatt Den Hellige Ånds *gave*, og blir ledet av Guds Ånd. Med andre ord, KRISTUS I DERE, HÅPET OM HERLIGHET! (Kolosserne 1:27).

Kirken og Bibelen

stemmer gir forsikringer, midt i de fryktligste stormer, at alt er vel.

3d. En regel for Troen, eller en kompetent guide til himmelen, må være i stand til å instruere i alle sannhetene som er nødvendig for frelse. Nå inneholder ikke Skriften alene alle sannhetene som en kristen er bundet til å tro, heller ikke binder de eksplisitt sammen alle pliktene som han er forpliktet til å praktisere. For ikke å nevne andre eksempler, er ikke enhver kristen forpliktet til å hellige søndag, og til å avholde seg på den dagen fra unødvendig hardt arbeid? Er ikke overholdelsen av denne loven blant de mest prominente av de sakrale pliktene våre? Men du kan lese Bibelen fra 1 Mosebok til Åpenbaringen, og du vil ikke finne en eneste linje som autoriserer helliggjørelsen av søndag. Skriften tvinger igjennom den religiøse overholdelsen av lørdagen, en dag som vi aldri helliget.

Den katolske kirke lærer korrekt at vår Herre og apostlene hans innprentet visse viktige religionsplikter som ikke er nedskrevet av inspirerte skrivere.¹ For eksempel, de fleste kristne ber til Den Hellige And, en praksis som ikke blir funnet noen steder i Bibelen.

Vi må derfor, konkludere med at Skriftene alene ikke kan være en tilstrekkelig guide og regel for Troen, fordi de ikke kan, i noen tid, være innen rekkevidden til enhver gransker; fordi de i seg selv ikke er klare og forståelige selv i spørsmål av høyeste viktighet, og fordi de ikke inneholder alle sannhetene som er nødvendige for frelse.

¹ Se Johannes 21:25; 2 Tessalonikerne 2:14.

Den Hellige Ånd er den livgivende Ånden som strømmer ut fra selve Personen til FAREN, og KRISTUS! Den HELLIGE ÅND I DEG, fyller oss ikke bare med *kjærligheten, krafta, troen og livet* til den eviglevende KRISTUS—men også KRISTUS' SINN (Filipperne 2:5).

Det betyr, bokstavelig talt, at Kristus Selv er I DEG—ikke i Person, men I ÅND (Galaterne 2:20). Jesus Kristus er en Frelser som kommer bokstavelig *inn i oss*—i sinnene våre—for å rense oss og frelse oss *innenfra!*

DET BETYR AT JESUS KRISTUS LEVER *livet Sitt* INNE I OSS! Eller, med andre ord, det betyr at vi overgir oss til å la Jesus Kristus leve livene våre *for oss!*

HVIS NÅ Jesus Kristus er I DEG (og du er ikke en virkelig omvendt kristen med mindre Han er!), vil Han, *i deg*, vanhel- lige Sin hellige dag, og observere en hedensk dag?

UMULIG!

Jesus Kristus har ikke forandret seg. Han er i går og i dag DEN SAMME, ja til evig tid! (Hebreerne 13:8).

Det er KRISTUS som *skapte* Sabbaten. Det er KRISTUS som hvilte på den aller første Sabbaten! Det er HERREN (YHVH) som ble Kristus, som talte til israelittene på Sabbaten (2 Mose- bok 16). Det er KRISTUS som holdt Sabbaten *etter Sin sedvane* (Lukas 4:16).

Jesus Kristus har alltid *satt Sitt nærvær* i Sin egen hellige dag! HVIS Kristus er I deg—kan Han, i deg, ikke holde noen annen dag NÅ! Og HVIS du, når du har lest sannheten i dette heftet, nå finner på unnskyldninger, eller gjør opprør, eller nekter å *holde* hellig Kristus' hellige dag, da sier jeg på Hans ufeilbarlige auto- ritet, at Han er ikke I deg!

Det er akkurat så alvorlig!

Gud gir Sin Hellige Ånd BARE til dem SOM ADLYDER HAM! (Apostlene 5:32). Betingelsene for å motta Den Hellige Ånd som Guds gave er: OMVEND dere, og BLI DØPT (Apostlene 2:38).

Synd er brudd på Guds lov (1 Johannes 3:4). Den loven er en *åndelig* lov (Romerne 7:14). Straffen for overtredelse er DØD—for all evighet! (Romerne 6:23). Det fjerde budet i den loven befaler deg å KOMME I HU Sabbatsdagen, og *holde* den HELLIG! Det sier også at den *sjuende* dagen, ikke søndagen, den første dagen,

INGEN AUTORITET Tekst som er tatt fra den avdøde kardinal Gibbons bok *Troen til fedrene våre*. Han innrømmer åpent at Bibelen ikke gir noen autoritet for å forandre dagen for tilbedelse fra Sabbaten til søndag.

er Sabbat for Herren din GUD! Og det er den sjuende dagen *i uka*—dagen *før* den første dagen *i uka* (Matteus 28:1)—ikke bare EN HVILKEN SOM HELST sjuende dag—ikke hvilken som helst dag ut av de sju.

Det er ingen smuttehull! Det er INGEN VEI UTENOM, for de som er ulydige! Guds lov blir automatisk håndhevet! Gud trenger ingen menneskepolitimenn for å ta deg! Det vil ikke bli noen menneskeretts sak med en jury med 12 feilbarlige og lett villedede menneskejurymedlemmer.

Nei, det vil være INGEN VEI UTENOM! Det er den ALLMEKTIGE GUD du har med å gjøre i dette spørsmålet!

Gud er KJÆRLIGHET! Gud elsker menneskeheten. Gud elsker DEG! Gud hadde en hensikt med å gjøre Sabbaten Sin hellig—for å holde DEG i Sitt FELLESKAP! LOVEN Hans er KJÆRLIGHET. Det trengs *kjærlighet* for å oppfylle den! Det kreves en *åndelig* kjærlighet for å oppfylle den *åndelige* loven. Du ble ikke født med den kjærligheten. Gud tilbyr den fritt til deg—HANS EGEN KJÆRLIGHET: ”utøst i våre hjerter *ved* Den Hellige Ånd” (Romerne 5:5). Når du overgir deg, angrer og tror, *lover* Gud deg Sin Hellige Ånd. Hans Ånd overfører til deg den åndelige KJÆRLIGHETEN til å oppfylle loven Hans!

Det er virkelig VIDUNDERLIG!

Den holder deg i KRISTUS' EGET FELLESKAP—i nær kontakt. Det skjenker deg Hans TRYGGHET, fred i sinnet, lykke og et rikelig liv!

”Men,” vil en kanskje *fortsatt* innvende: ”hvordan kunne jeg leve, hvis jeg ikke kan tenne opp ild på Sabbaten, eller ikke en gang spise noe slags mat?

LA OSS FORSTÅ DETTE! Forbudet mot ”å sanke ved,” eller ”tenne opp ild” på Sabbaten, var en del av de SIVILE og RITUALISTISKE, eller SEREMONIELLE Moseloven som ble tilføyd—ikke en del av den ÅNDELIGE loven, De ti bud!

På grunn av overtredelser—det er, *fordi* den åndelige loven ble brutt—*la* Gud *til*, 430 år etter Abraham, gjennom Moses, en materiell og fysisk lov med ritualer og seremonier (Galaterne 3:16-19). Den loven var en FYSISK lov, inkludert dyreofringer. Den var en ERSTATNING for Kristus' offer og Den Hellige Ånd, som ikke ble gitt til israelittene i Det gamle testamentet. Nå gir Den Hellige Ånd oss KRAFT til å adlyde. Disse ritualene og ofringene besto av *fysisk arbeid*—ting å gjøre om morgen, mid-

dag og aften—for å inngi i dem VANEN med Å ADLYDE. HVORFOR? Fordi de hadde vært ulydige! De *fysiske* ritualene var for å LÆRE DEM LYDIGHET! Derfor var de en ”tuktemester” som bare ville vare TIL Kristus kom (Galaterne 3:24).

Da VIRKELIGHETEN kom (Kristus—og Den Hellige Ånds gave), endte erstatningen.

SABBAT budet er et ÅNDELIG bud. Det har å gjøre med fellesskapet vårt, komme sammen, og tilbedelse av Gud. Det forbyr det vanlige ukedagsarbeidet vårt, eller arbeid som vi kan leve av—JOB BEN vår, eller FORRETNINGER.

Men Sabbaten ble til FOR MENNESKET—som en VELSIGNELSE for mennesket! Den ble skapt for at vi kunne GLEDE OSS over den—for åndelig FORNYELSE, i et velsignet fellesskap og samvær med KRISTUS!

Jesus Kristus HOLDT SABBATEN mens Han levde som et menneske på Jorda. Og hele KAPITLER i de fire evangeliebøkene er viet til å fortelle HVORDAN Han lærte oss å holde Sabbaten.

Fariseerne i Jesus’ dager holdt rundt 65 strenge regler med ”å gjøre og ikke gjøre” som den menneskelige rabbineren hadde innstiftet for å gjøre det å holde Sabbaten til et ”slaveåk.” Jesus Kristus feide disse menneskereglene til side.

På en Sabbat gikk Han og disiplene Hans gjennom en kornåker. Disiplene plukket aks og spiste. Fariseerne klagde. Men Jesus irettesatte dem—og viste at det var RETT å gjøre mindre arbeid for å samle eller forberede mat til å spise på Sabbaten. Det var akkurat den hendelsen som fikk Han til å si: ”Sabbaten ble til for MENNESKETS skyld, og ikke mennesket for Sabbatens skyld,” og til å erklære at HAN var HERRE over Sabbaten—og derfor er Sabbaten HERRENS DAG!

Jesus HELBREDET syke på Sabbaten. Dette var ikke å gjøre forretninger eller et arbeid som Han tjente Sitt levebrød av. Det var en barmhjertighetshandling—og ut av KJÆRLIGHET. Jesus sa at det er rett å GJØRE GODT på Sabbatsdagen.

Han viste at det til og med er rett å dra en okse ut av grøfta på sabbaten—men altfor mange i dag ville kaste den stakkars oxen i grøfta på fredag, så de kunne ha en unnskyldning for å dra den ut på Sabbaten! Jesus forventer at vi bruker visdom og bedømmelse—og at vi ER ÆRLIGE!

Mange som har lest så langt, vil si—”Men jeg *kan ikke* holde Sabbaten. Jeg ville miste JOBBEN min.”

La meg fortelle deg noe! Jeg har kjent til hundrevis av slike tilfeller! Det krever levende TRO for å ADLYDE GUD! Kan du STOLE PÅ HAM, også vedrørende arbeidet ditt? Med mindre du kan, ville jeg ikke gi deg så mye som en falsk penny for sjansene dine til å unngå ILDSJØEN!

Spør aldri en arbeidsgiver om du kan få fri på lørdagene. Bruk litt visdom og BE Gud om hjelp. Deretter forteller du arbeidsgiveren din, på en rolig, men ærlig og positiv måte, at du har lært at disse timene fra solnedgang fredag til solnedgang lørdag har blitt gjort HELLIG av GUD, og at Han befaler at du holder dem hellig. Du er veldig lei deg hvis det på noen måte er ubeleilig for ham på noen som helst måte—men du vil ikke lenger være i stand til å arbeide mer i løpet av disse timene. Si det på en vennlig, men BESTEMT måte. Fortell ham at du er villig til å arbeide på søndagene, hvis det ville være til noen hjelp.

Ut fra HUNDREVIS av erfaringer, har jeg funnet at ni av ti IKKE MISTER JOBBEN SIN! Hvis du først ber, og ber Gud oppriktig om å gi deg nåde og gunst i din arbeidsgivers øyne, og deretter forteller ham bestemt, men høflig og vennlig, blir det svært vanskelig for en arbeidsgiver å blande seg inn i religionen din!

Ni av ti har IKKE mistet jobbene sine, slik de sannsynligvis trodde de ville gjøre. Og den ene i ti som gjorde? De få som *misstet* jobbene sine, fant nesten alltid SNART BEDRE JOBBER.

Du KAN STOLE på GUD!

Dette er hvor du må blande levende TRO med lydighet!

Til slutt, husk igjen på at det er Gud som har bestemt *hva* som er synd—Han tvinger DEG til å avgjøre OM du vil synde, eller ADLYDE!

NÅ ER DET OPP TIL DEG!

NÅ er det OPP TIL DEG!

Jeg har trofast gitt deg Guds Ord. Det er ikke populært. Det er ikke hva det populære flertallet forteller deg.

Men NÅ VET DU det! Du vil bli DØMT etter hva du gjør med denne viten!

Du må ta ditt eget valg. Opprør betyr evig STRAFF med en evigvarende DØD. Gud vil ikke *frlse* noen personer som Han ikke kan STYRE.

Du må velge mellom GUDS veier, og MENNESKETS veier som man med urette kaller ”kristendom.”

Mitt ansvar ender med å FORTELLE det til deg. Jeg har ropt høyt. Jeg har hevet stemmen min. Jeg har FORTALT DEG SYNDEN DIN på dette området. Gud kaller *deg* til omvendelse. Men Han vil ikke tvinge deg. Du må ta din egen beslutning, og det du sår vil du høste.

Du skal bli frelst av NÅDE, men Gud setter visse betingelser. Du kan gi etter, og motta denne herlige NÅDEN—eller du kan gjøre opprør, og betale DØDSSTRAFFEN—for all evighet!

HVOR SKAL MAN HOLDE SABBATEN?

Ofte, når folk lærer om Sabbaten, søker de etter en religiøs gruppe å holde den sammen med. Men det er *ikke nok* å bare møte med en hvilken som helst religiøs forsamling, fordi de kanskje aksepterer ”Sabbat argumentet.” Det betyr nødvendigvis ikke at det er Guds SANNE Kirke.

Gud befaler oss å søke legemet—arbeidet—som blir drevet av Gud. Det er bare EN slik Kirke!

Den gjør GUDS ARBEID. Det er, som Jesus sa at det ville bli, en ”liten flokk,” forfulgt og foraktet av verden. Men den har dedikerte, vigslede, omvendte, fult instruerte og trenede, ordinerte PRESTER over hele verden—tilgjengelige til å ringe deg, besøke deg i hjemmet ditt, svare på spørsmålene dine om Sabbaten, forklare Bibelen til deg—*HVIS DU BER OM DET!* Men ingen av dem vil *NOEN GANG* ringe deg, med mindre *DU*, av din egen fri vilje vil be om det.

Men hvis du, av din egen vilje, ønsker å vite *MER* om *selve* denne Kirken som Kristus grunnla, og er Overhode for i dag—hvis du ville like å stille noen spørsmål om den, hvorfor ikke be om et personlig besøk? Vi er kanskje i stand til å la en av våre egne prester besøke deg snart.

Noen, som ikke vet at en av Guds egne kalte og vigslede prester kunne ringe og forklare, og besvare spørsmål, har *SLUTTET SEG TIL* en av de andre kirkene i denne verden. Du kan ikke *SLUTTE DEG TIL* Guds sanne Kirke—Den Allmektige GUD *setter deg inn*.

Men hvis du har spørsmål om Sabbaten, kristent fellesskap, doktriner eller praksis—eller et *HVILKET SOM HELST* spørsmål om Kirken eller Bibelen, eller kristent *LIV*, skriv oss.

Overvei nøye *FAKTA* i henhold til *BIBELEN* din. Ta *deretter* beslutningen din og ta de skrittene som GUD viser deg.

TILLEGGSLITTERATUR

The Philadelphia Church of God produserer mange informative og interessante publikasjoner som du kanskje ønsker å be om. Her er noen få som du kan overveie:

Hedenske helligdager eller Guds hellige dager—hvilke?

Gjør det noen forskjell hvilke dager vi feirer – eller om vi holder dem? Etablerer Bibelen at vi skal holde visse dager hellige for Gud? Ble disse dagene bare gitt til oldtidens Israel? Er de bindene bare for det jødiske folk i dag, mens kristne blir pålagt å holde slike helligdager som jula?

De forente stater og Storbritannia i profetiene

Profetiene i Bibelen har blitt sørgelig misforstått. Og ikke så rart! For den viktige nøkkelen som trengs for å åpne profetiske dører for forståelse, hadde gått tapt. Den nøkkelen er en definitiv kunnskap om den sanne identiteten til de amerikanske og britiske folkene i bibelprofetiene. Dette er den mest fascinerende historien som noen sinne har blitt fortalt. Enten du er skeptiker, ateist, kirkemedlem eller en Ånds-fylt kristen, vil du finne en forbløffende sannhet, som har vært gjemt lenge. Det er overraskende åpenbaring. Mens den er kondensert og kort, er den enkel, klar, forståelig, og en sannhet som er bevist.

Malakias' Budskap

Dette er den gripende historien om Guds Kirke som gikk seg bort i denne endetiden, og hva Gud gjorde for å rette opp denne tragedien. Den dokumenterer hva som skjedde med Guds Verdensvide Kirke etter at dets grunnlegger, Herbert W. Armstrong, døde i 1986. Bibelen profeterte i detalj at Kirken ville forlate det som herr Armstrong lærte, og at Gud ville begynne arbeidet sitt på nytt med en trofast levning. Malakias var det opprinnelige verket til Philadelphia Church of God, og forblir midtpunktet i litteraturen vår.

Du kan skrive etter dine egne, *gratis* kopier for hvilken som helst av litteraturen som er listet ovenfor. Det er en gratis opplysningstjeneste i offentlighetens interesse. Finn adressen til det kontoret som er nærmest deg, som er listet på neste side, og skriv etter de gratis kopiene dine i dag!

KONTAKT INFORMASJON

Hvis du ønsker å bestille litteratur fra Guds Filadelfiakirke,
eller be om besøk fra en av prestene våre:

Besøk oss online: www.pcog.org

Fra Nord-Amerika kan du ringe oss gratis:
1-800-772-8577

POSTADRESSER VERDEN OVER

De forente stater: Philadelphia Church of God, P.O. Box 3700, Edmond, OK 73083

Canada: Philadelphia Church of God, P.O. Box 400, Campbellville, ON L0P 1B0

Caribbean: Philadelphia Church of God, P.O. Box 2237, Chaguanas, Trinidad, W.I.

England, Europa og Midt-Østen: Philadelphia Church of God, P.O. Box 900, Northampton NN5 9AL, United Kingdom

Afrika: Philadelphia Church of God, P.O. Box 2969, Durbanville 7551, South Africa

Australia, Stillehavsoyene, India og Sri Lanka:
Philadelphia Church of God, P.O. Box 375, Narellan, N.S.W. 2567, Australia

New Zealand: Philadelphia Church of God, P.O. Box 6088, Glenview, Hamilton 3246

Filippinene: Philadelphia Church of God, P.O. Box 52143, Angeles City Post Office, 2009 Pampanga

Latin-Amerika: Philadelphia Church of God, Attn. Spanish Department, P.O. Box 3700, Edmond, OK 73083, United States of America

NORWEGIAN—Which Day is the Christian Sabbath?